

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

מס' תיק

שם תיק:	איש ומודיני
שם חטיבה:	ארכיון אבא וסוזי (שושנה) אבן
אוספים וארכיונים אישיים	
תקופת החומר:	1985-1983
תאריך הדפסה:	29/11/2012
מזהה פיזי:	4167 / 9 - 9
מזהה פריט:	R00011z6

שם תיק:	איש ומודיני
מזהה פיזי:	פ-9/4167
מזהה פריט:	R00011z6
כתובת:	2-120-4-9-3
תאריך הדפסה:	20/11/2019

מס' תיק מקורי

מחלקה

What did the critics pick as the year's Outstanding Television? Only the best!

JOHN CORRY, NEW YORK TIMES
The Constitution: That Delicate Balance
The Brain

Heritage: Civilization and the Jews
A Walk Through The Twentieth Century
With Bill Moyers

"Rich, plummy and intelligent series... 'The Brain' just possibly (is) the best series of its kind ever done on television."

HOWARD ROSENBERG, LOS ANGELES TIMES

An Englishman Abroad
Concealed Enemies
The Jewel in the Crown
Reilly: Ace of Spies

"'An Englishman Abroad' was perhaps the best single hour of TV this year."

DERRY BRUPPICK, NEWARK STAR LEDGER

Heritage: Civilization and the Jews
The Brain • Wonderworks
The Constitution: That Delicate Balance
Innovation • American Playhouse
Great Performances

"The finest season in the history of public television magnificent series produced right here."

TIME MAGAZINE

Concealed Enemies
The Jewel in the Crown

JOHN O'CONNOR, NEW YORK TIMES

The Jewel in the Crown
American Playhouse
Masterpiece Theatre
Wonderworks

"Served as a barometer of quality for all of television."

LEE WINIKY, PHILADELPHIA INQUIRER

Heritage: Civilization and the Jews
The Barchester Chronicles
Reilly: Ace of Spies

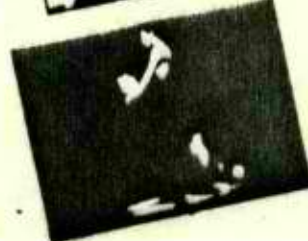
MARVIN KULMAN, NEWSDAY

Hizzoner!

"A real achievement!"

KAY GARDELLA, NEW YORK DAILY NEWS

Concealed Enemies • The Brain
Heritage: Civilization and the Jews
Lena Horne: The Lady and Her Music
Luciano Pavarotti at Madison Square Garden
The Jewel in the Crown
Reilly: Ace of Spies

We're looking forward to the challenge of '85. With your continued support, we pledge to keep bringing you Only The Best!

Heritage: Civilization and the Jews, 4 votes
Jewel in the Crown, 3 votes
Concealed Enemies, 3 votes
The Brain, 3 votes
Reilly: Ace of Spies, 3 votes

LONDON: THE TIMES. (Education Supplement)

Creative chutzpah

Heritage: Civilization and the Jews
Channel 4, Sundays 7.15pm.

"This season's first visible evidence of intelligent life on television," gasped *Newsweek* when *Heritage* was shown in the United States last year. Not to be outdone, the *Wall Street Journal* chimed in with: "A classic example of what television can do when it wants to", while the series itself went on to win three major awards.

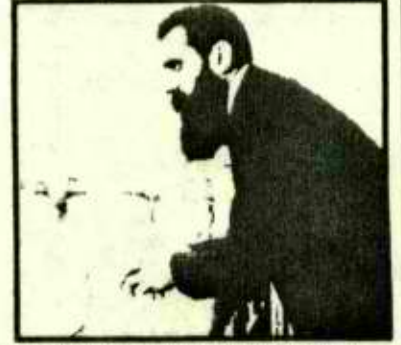
Familiar almost to the point of contempt on this side of the Atlantic with what Peter Black years ago called "the least worst television in the world", we might not go quite so unequivocally overboard. Rather, our reaction will probably be one of wonder: amazement that American television could have come up with a series so visually stunning, so intelligent and so articulate.

Heritage is certainly all of these. Subtitled "Civilization and the Jews", it also has a range and scope which are in themselves positively American. Written and presented by Abba Eban, former Israeli Representative at the UN and Ambassador to the United States, and presently a leading member of the Israeli Knesset, the nine, one-hour programmes attempt to unravel the history of Jewish civilization and examine its influence on the minds, spirit and character of the peoples with which it has come into contact.

Programme one charted the earliest days. Beginning at about 5,000bc, it traced the emergence of the Hebrews as a semi-nomadic race and examined the stories of Abraham and his covenant with God, of the Exodus (archaeological evidence shows that Rameses II was the Pharaoh against

1909 Crossing to America and Theodor Herzl, founder of Zionism

whom Moses revolted), the wanderings in Sinai and the eventual establishment of Jerusalem. Succeeding programmes follow the Jews through "the next 4,000 years and every continent in the world," said Abba Eban on a flying visit to London last week to promote the series. "They reflect the fact that the Jewish people has always had too much history, too little geography."

They examine the fascinating impact of Jewish thinkers and craftsmen in Europe and Asia, and try to explain the ubiquitous hostility they aroused. They look at the Jews' escape from the ghetto to the comparative freedom of the New World. Inevitably, later programmes also focus on the Holocaust, the growth of Zionism and the eventual establishment of the state of Israel.

Though pro-Jewish in that it puts the traditional outsider in the centre of the frame, the series is free of overt politics. Rather, it attempts to explain why the Jewish people, numbering significantly less than one per cent of the population of the globe, should have had, in Abba Eban's words, "such a resonance in history"; why, for that matter, there are three million Jews living in Israel and more than six million in the United States. In this context the late Jacob Bronowski's BBC series, *The Ascent of Man*, is the only real comparison which comes to mind. Maybe the *Wall Street Journal* came closer to describing the style and originality of *Heritage*, however, when it coined the phrase "creative chutzpah".

Hugh David

4

LICENSED OFF-AIR RECORDING

Titles Available For Recording From Sunday 9th June, 1985

Approximate Transmission Times

Sunday 9th June
5.00pm Back To The Roots: A Natural Partnership
Fee Code B
5.30pm The Business Programme
Fee Code F
Monday 10th June
4.00pm Cautionary Tales: Children In Care
Fee Code C
Tuesday 11th June
3.45pm In My Experience: Barbara Castle
Fee Code B
Wednesday 12th June
4.00pm Female Focus
Fee Code B
6.00pm Wales: Landscapes & Legends Fee Code B

8.00pm Losing Track: Modernisation Fee Code F
8.30pm Diverse Reports Fee Code B
11.00pm Voices Fee Code B
Thursday 13th June
4.00pm Female Focus Fee Code B
Friday 14th June
7.30pm Right To Reply Fee Code A
8.15pm A Week In Politics Fee Code B
Saturday 15th June
1.00pm Chips Comic - Series II: Beside The Seaside Fee Code B
For More Information Contact:
GUILD LICENSING
6 Royce Road, Peterborough PE1 5YB
(0733) 315315
Late Changes (0733) 312152 (0267)

TIMES EDUCATIONAL SUPPLEMENT, LONDON 24 JUNE 1985

**A Complete Listing of the Winners
of
The 45th Annual
George Foster Peabody Awards
for
Meritorious Service in Broadcasting for the Year 1984**

Presented at ceremonies at the Hotel Pierre, New York City
on May 1, 1985

Sponsored by Broadcast Pioneers

The Peabody Awards are Administered
by
The University of Georgia
School of Journalism and Mass Communication
Athens, Georgia 30602

Stella Giammasi, Acting Director of Public Information, (212) 560-3007, WNET/THIRTEEN, 356 West 58 Street, New York, NY 10019

P R E S S R E L E A S E

FOR RELEASE:
DECEMBER 6, 1984 A.M.

RECENTLY-CONCLUDED "HERITAGE: CIVILIZATION AND THE JEWS" SERIES
PROVES TO BE DURABLE AUDIENCE AND COMMERCIAL SUCCESS

Extensive Outreach Programs And Publications Create Large Audience
WNET Reveals Plans To Carry Momentum Beyond Series' Second Broadcast

The popular success of WNET/THIRTEEN's HERITAGE: CIVILIZATION AND THE JEWS -- the nine-part series which recently concluded its premiere broadcast on national public television -- has prompted renewed and enhanced educational outreach efforts which will continue well into the next decade.

John Jay Iselin, president of WNET, termed the HERITAGE series "an unqualified audience and commercial success" in a press conference today (December 6, 1984) at the station, 356 West 58th Street, New York City. Also present at the press conference were Abba Eban, host, narrator, and chief editorial consultant for HERITAGE; Arnold Labaton, the series' executive producer; Timothy Gunn, project director for HERITAGE educational activities; and Eli Evans, president of the Charles H. Revson Foundation, a major funder of the series.

"The sweep and scope of HERITAGE" -- about the complex involvement of Jewish history in the development of Western civilization -- "proved to be so compelling that we estimate a cumulative viewing audience nationwide of some 50 million

(more)

* Cumulative audience" signifies those who saw a part of the program; 20 million saw most or all.

people," said Mr. Iselin. "We are pleased to accord that astonishing figure not only to the power of the series itself, but also to the unprecedented and sophisticated outreach effort to high schools, colleges, and national Jewish, Christian, and interfaith organizations.

Mr. Iselin announced plans for what he termed "Phase Two of a decade-long educational experience" built around next year's rebroadcast of the series, as well as the ongoing educational and archival use of the series which has been taking place since the series' premiere in October, 1984. "We are confident that a second, well-organized outreach effort can repeat and enhance the effects of the one which took place before the HERITAGE premiere," he said.

At the press conference, Timothy Gunn outlined the magnitude of the HERITAGE outreach campaign:

- * Teachers guides were distributed to every high school in the country -- two per school -- along with a four-color poster;
- * 150 colleges throughout the country -- 25 percent in southern states -- adopted HERITAGE as a television study course. Praeger Books published two college-level texts: a narrative history study guide to accompany the television programs, and a reader containing primary sources relating to the programs. These materials were prepared by a group of distinguished scholars headed by William W. Hallo, the William M. Laffan Professor of Assyriology and Babylonian Literature at Yale University;
- * The American Library Association produced and distributed packets of materials to 6,000 libraries, which included discussion outlines, suggested book displays, and a comprehensive bibliography;
- * Fifty thousand 70-page, heavily-illustrated Viewers Guides were printed by WNET and distributed by national organizations such as Hadassah, the National Council of Churches, the National Conference of Christians and Jews, the U.S. Catholic Conference, and others. In addition, the American Jewish Committee prepared its own extensive

(more)

interfaith guide;

- * A companion book, with the series title, was written by HERITAGE host and chief editorial consultant Abba Eban. Published by Summit Books, it has been on the New York Times national bestseller list for eight weeks; 150,000 copies have been distributed to bookstores;
- * In New York City, the Board of Education held a conference for high school principals to prepare for use of the series and the guides.

Supplies of all materials distributed to schools and organizations are exhausted, although requests are still being received by the station, according to Mr. Gunn. "The demand for the materials we've created is a testimony not only to their quality and the brilliance of the series, but more importantly, to the readiness of individuals and groups of all faiths to engage in a serious and compelling learning experience," he said. "There is an eager audience out there, and I think we've not disappointed them."

Plans already are underway to prepare for the first repeat broadcast of the entire HERITAGE series on public television, targeted for the Fall of 1985. Mr. Iselin revealed that "we expect the many colleges which did not have sufficient lead time to adopt HERITAGE as a television study course will want to participate in the second airing."

In addition, WNET is investigating the development of a college-level course for broadcast on radio, with distribution on audio cassettes. The audio HERITAGE would use recorded elements from the series, commentaries by Abba Eban, sound effects, music, and narrated documentary segments.

To accompany the existing television course as well as the

(more)

anticipated audio course, WNET's Education Division is producing an entirely new college publication, a Class Guide for use in humanities and social science courses.

International broadcast plans also are now in discussion. WNET has reached agreements in the United Kingdom and Israel for the airing of HERITAGE in those countries, and currently is in negotiation with broadcast entities in other countries. Channel 4, which will distribute the series in Britain, is considering dissemination of the Viewers Guide prepared by WNET, and the British Open University is considering the adoption of the HERITAGE television course.

"The impact of HERITAGE has only just begun," said Mr. Iselin of continuing efforts to make the series available to as many people as possible. Videocassettes of the entire series have been donated by WNET to the National Jewish Archive of Broadcasting of The Jewish Museum, where -- in addition to archival use -- they also will be used as a basis for lecture series and continuing education courses.

Speaking of that donation, Eli Evans commented: "There is a world of uniquely rich material here, 250 hours of film, of which only a small amount has been incorporated into the broadcast series. We look forward to exploring ways with WNET to put such material to some further use."

"The most interesting result of the series' impact is the interest and participation not only of the Jewish community, but the non-Jewish community as well," said Mr. Iselin. "HERITAGE, like WNET's THE BRAIN series, has proved that there is an enormous public television audience for information that is well-produced

(more)

and stories that are well-told. We look forward to carrying and perpetuating the enthusiasm around HERITAGE well into the years to come."

HERITAGE: CIVILIZATION AND THE JEWS originated with a \$1 million grant from the Charles H. Revson Foundation in 1979 and has been financed since by additional funds from that foundation and other public and private organizations, and many individuals.

Additional major funding for the series has been provided by Milton Petrie and by the National Endowment for the Humanities.

Other major funders are the Frances and John L. Loeb Foundation, the Bank Leumi le-Israel Group and Israel Discount Bank of New York, the Nate B. and Frances Spingold Foundation, Inc., the Crown Family, and Joseph Meyerhoff.

The HERITAGE Viewers' Guide was made possible by a grant from the Brookdale Foundation. All other educational outreach materials were funded by the National Endowment for the Humanities and the Charles H. Revson Foundation

#

December 6, 1984

For further information, contact:

Stella Giammasi (212) 560-3007

Booksellers' Bestsellers

Hardbacks

- 1 **One Is Fun**, Delia Smith (Hodder, £7-95) (1, 2)
- 2 **Lloyd on Lloyd**, Chris and John Lloyd with Carol Thatcher (Collins Willow, £8-95) (2, 3)
- 3 **Wainwright on the Pennine Way**, A Wainwright with Derry Brabbs (Michael Joseph, £12-95) (4, 4)
- 4 **The Art of Captaincy**, Mike Brearley (Hodder, £12-95) (6, 5)
- 5 **The Growing Pains of Adrian Mole**, Sue Townsend (Methuen, £5-50) (14, 46)
- 6 **The AA New Book of the Road 1985/6** (Reader's Digest/Hodder, £14-95)
- 7 **Heritage, Civilisation and the Jews**, Abba Eban (Weidenfeld, £14-95) (10, 3)
- 8 **Delia Smith's Complete Cookery Course** (BBC, £10-95) (15, 114)
- 9 **The Oxford Companion to English Literature**, ed Margaret Drabble (Oxford, £15) (9, 9)
- 10 **The Living Planet**, enlarged edn, David Attenborough (Reader's Digest, £14-95) (1)
- 11 **The Frampton Flora**, Richard Mabey (Century, £12-95) (12, 9)
- 12 **Sarah Brown's Vegetarian Cookbook** (Dorling Kindersley, £9-95) (24)
- 13 **The Concise Oxford Dictionary**, 7th edn (OUP, £10-95/£8-95) (119)
- 14 **Chambers 20th Century Dictionary**, new edn (Chambers, £9-95) (53)
- 15 **1985: Michelin France** (Michelin, £6-40) (8, 16)

Hardback Fiction

- 1 **The Growing Pains of Adrian Mole**, Sue Townsend (Methuen, £5-50) (2, 46)
- 2 **Skeleton Crew**, Stephen King (Macdonald, £9-95)
- 3 **The Complete Yes Minister**, Jonathan Lynn and Antony Jay (BBC, £8-75) (7, 23)
- 4 **Juggernaut**, Desmond Bagley (Collins, £9-50) (3, 2)
- 5 **The Burning Shore**, Wilbur Smith (Heinemann, £9-95) (5, 12)
- 6 **Riders**, Jilly Cooper (Arlington, £10-95) (4, 5)
- 7 **The House of the Spirits**, Isabel Allende (Cape, £8-95)
- 8 **The Cider House Rules**, John Irving (Cape, £8-95) (1)

Paperbacks

- 1 **First Among Equals**, Jeffrey Archer (Coronet, £2-75) (1, 3)
- 2 **The Wheel of Fortune**, Susan Howatch (Pan, £3-95) (2, 3)
- 3 **The Dearest and the Best**, Leslie Thomas (Penguin, £2-95) (8, 2)
- 4 **So Long and Thanks for All the Fish**, Douglas Adams (Pan, £1-95) (5, 8)
- 5 **The Aquitaine Progression**, Robert Ludlum (Granada, £2-95) (7, 6)
- 6 **The Secret Diary of Adrian Mole, Aged 13½**, Sue Townsend (Methuen, £1-75) (9, 84)
- 7 **In God's Name**, David Yallop (Corgi, £2-95) (4, 5)
- 8 **Full Circle**, Danielle Steel (Sphere, £2-25) (3, 5)
- 9 **Terminal**, Colin Forbes (Pan, £1-95)
- 10 **A Sense of Place**, Maisie Mosco (NEL, £2-50)
- 11 **Ordnance Survey Motoring Atlas of Great Britain** (Ordnance Survey/Temple Press, £3-75) (22)
- 12 **The Black Velvet Gown**, Catherine Cookson (Corgi, £2-50) (12, 14)
- 13 **The Commissar**, Sven Hassel (Corgi, £1-95) (10, 2)
- 14 **Battlefield Earth**, L Ron Hubbard (New Era, £2-25) (14, 4)
- 15 **Kane and Abel**, Jeffrey Archer (Coronet, £2-75) (42)

Trade Paperbacks

- 1 **Ordnance Survey Motoring Atlas of Great Britain** (Ordnance Survey/Temple Press, £3-75) (2, 46)
- 2 **Bachelor Boys: The Young Ones Book**, Ben Elton, Rik Mayall and Lise Mayer (Sphere, £2-95) (28)
- 3 **The Wishsong of Shannara**, Terry Brooks (Futura, £4-95)
- 4 **The Collins English Gem Dictionary**, revised edn (Collins, £1-75) (41)
- 5 **Ben: The Story of Ben Hardwick**, Esther Rantzen and Shaun Woodward (BBC, £3-25) (3, 6)
- 6 **E for Additives**, Maurice Hanssen (Thorsons, £2-95) (1, 21)
- 7 **The Guinness Book of Hit Singles**, 5th edn, Tim and Jo Rice, Paul Gambaccini and Mike Read (Guinness, £6-95) (5, 5)
- 8 **The Flower Expert**, Dr D G Hessayon (pbi, £2-65) (13)

This list is produced in collaboration with the *Sunday Times* and is derived from sales figures from a cross section of the booksellers who participate in the *Sunday Times* scheme. (First figures in brackets show position in the last list; bold figures show number of times the title has previously appeared—usually, but not necessarily, consecutively—in this list.)

the week's arts and books

BEST SELLERS

BOOKS

Figures in brackets give last week's position; final figures indicate number of previous appearances in listings.

Paperbacks

1	(-)	The Leopard Hunts in Darkness	Wilbur Smith	Pan	£2.95	0
2	(-)	The Growing Pains of Adrian Mole	Sue Townsend	Methuen	£1.95	0
3	(1)	First among Equals	Jeffrey Archer	Coronet	£2.75	5
4	(3)	The Haj	Leo Uris	Corgi	£2.95	1
5	(2)	The Wheel of Fortune	Susan Howatch	Pan	£3.95	5
6	(7)	The Secret Diary of Adrian Mole, aged 13½	Sue Townsend	Methuen	£1.75	8
7	(4)	So Long and Thanks for all the fish	Douglas Adams	Pan	£1.95	10
8	(6)	Terminal	Colin Forbes	Pan	£2.50	2
9	(8)	The Aquitaine Progression	Robert Ludlum	Granada	£2.95	9
10	(-)	The Black Velvet Gown	Catherine Cookson	Corgi	£2.50	14

Fiction

1	(1)	The Growing Pains of Adrian Mole	Sue Townsend	Methuen	£5.50	50
2	(4)	The Burning Shore	Wilbur Smith	Heinemann	£9.95	14
3	(3)	Juggernaut	Desmond Bagley	Collins	£9.50	4
4	(6)	Riders	Jilly Cooper	Arlington	£10.95	8
5	(5)	The House of the Spirits	Isabel Allende	Cape	£8.95	3
6	(2)	Skeleton Crew	Stephen King	Macdonald	£9.95	4
7	(-)	Thinner	Richard Bachman	NEL	£9.95	0
8	(-)	Inside, Outside	Herman Wouk	Collins	£11.50	0
9	(8)	The Palace of Enchantments	Hurd and Lampert	Hodder	£9.95	1
10	(9)	Hold the Dream	Barbara Taylor Bradford	Granada	£9.95	16

General

1	(3)	Bachelor Boys	Ben Elton, Rik Mayall and Lisa Mayer	Sphere	£2.95	28
2	(2)	Wainwright on the Pennine Way	A Wainwright with D Brabbs	M Joseph	£12.95	6
3	(5)	The Oxford Companion to English Literature	Ed. Margaret Drabble	Oxford	£15	12
4	(9)	Heritage, Civilisation and the Jews	Abba Eban	Weidenfeld	£12.95	4
5	(1)	Lloyd on Lloyd	Chris and John Lloyd with Carol Thatcher	Collins/Willow	£8.95	5
6	(4)	The Art of Captaincy	Mike Brearley	Hodder	£12.95	7
7	(10)	Frampton Flora	Richard Mabey	Century	£12.95	10
8	(7)	Mountbatten The Official Biography	Philip Ziegler	Collins	£15	16
9	(6)	Slow Boats Home	Gavin Young	Hutchinson	£12.95	3
10	(-)	Boycott	Don Mosey	Methuen	£9.95	0

RECORDS

Source: Melody Maker

Singles

1	(5)	Into the Groove	Madonna	Sire
2	(1)	There Must Be An Angel	Eurythmics	RCA
3	(15)	We Don't Need Another Hero	Tina Turner	Capital
4	(3)	Axel F	Harold Faltermeyer	MCA
5	(8)	Round and Around	Jaki Graham	EMI
6	(-)	Money For Nothing	Dire Straits	Vertigo
7	(2)	Frankie	Sister Sledge	Atlantic
8	(6)	Life is Life	Opus	Polydor
9	(7)	Cherish	Kool and the Gang	De-Lite
10	(19)	White Wedding	Billy Idol	Chrysalis

LPs

1	(3)	Brothers in Arms	Dire Straits	Vertigo
2	(1)	Born in the USA	Bruce Springsteen	CBS
3	(2)	Be Yourself Tonight	The Eurythmics	RCA
4	(4)	Songs from the Big Chair	Tears for Fears	Mercury
5	(5)	Greatest Hits Vols 1 & 2	Billy Joel	CBS
6	(18)	Like a Virgin	Madonna	Sire
7	(10)	Phantasmagoria	The Damned	MCA
8	(7)	Boys and Girls	Bryan Ferry	EG
9	(8)	Misplaced Childhood	Marillion	EMI
10	(11)	No Jacket Required	Phil Collins	Virgin

פרס ממש"ך להוביל: 47% רוצים בו כראש ממשלה

רק 7 אחוזים תומכים ביצחק שמיר לתפקיד זה
* עליה גדולה בפופולאריות של שר-האוצר

מאת מוסר "מקריב"
שמועץ פרס ממש"ך להיות ה-
מועמד המועדף לתפקיד ראש-ה-
ממשלה. אחריו, במרחק ניכר, ער
מי מבלא-מקומו יצחק שמיר. כך
עולה מסקר דעת הקהל שנערך
בשכיל "מקריב". הסקר כוצע כי
ידי המכון למחקר של "מודיעין
אזרחי" בהנהלת ד"ר מיכאל את
נר.
47 אחוז מהנשאלים בסקר בחרו
בפרס כמועמד לתפקיד. רק 7 אחוז
זים בחרו ביצחק שמיר לתפקיד זה.
הציבור המעדיף את פרס נמנה עם
השכבות העצמות באופן מסורתי
במערך: אשכנזים, מבוגרים, משכר
לים ובעלי הכנסות גבוהות.
מסקר עולה כי נשמרת היציבות
גם בנפולריות של המועמדים ל-
תפקיד שר הבטחון ולתפקיד שר
החוץ. כמו בחודשים קודמים, מר
ביל יצחק רבין כמעמד מועדף לתפ-
קיד שר הבטחון (48% אחוז מהנש-
אלים) ואחריו אריאל שרון (15%

אחוז).
המועמדים המועדפים לתפקיד שר
החוץ הם כמו בחודשים קודמים,
אבא אבן (26 אחוז מהנשאלים) ו-
יצחק שמיר (25 אחוז מהנשאלים).
לעומת היציבות בנפולריות של
כל השרים בולטת העליה החדה ב-
נפולריות של יצחק מודעי לתפקיד
שר האוצר.
בספסם הראשונה מאז הבחור לתפ-
קיד, נתפס יצחק מודעי בעיני הצי-
בור כמועמד המתאים ביותר לכהונת
שר אוצר. כ-29 אחוז מהנשאלים רר
אים במודעי מועמד מתאים וזהו
שעור גבוה פי שניים ויותר בהש-
וואה לתודע יוני.
הנפולריות של יגאל הורביץ יר-
דה כ-4 אחוז בהשוואה לתודע ה-
קודם.
הסקר נערך בין ה-16.7.85 לבין ה-
24.7.85 בחודש. רואיינו 1273 אנשים
המייצגים את האוכלוסיה היהודית
הבוגרת בארץ למעט תושבי הקיבו-
צים, י"ש הגולן.

שאלה: מי לדעתך המועמד המתאים ביותר לכהן כראש הממשלה?						
שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מאיים 85	
פרס	47.3	45.3	45.9	47.9	47.2	
שמיר	6.6	7.2	5.3	7.3	4.8	
רבין	3.6	3.9	3.6	4.2	5.6	
נבון	2.2	2.7	2.7	2.2	3.9	
שרון	2.8	3.9	5.1	2.7	6.3	
דוד לוי	3.1	1.3	1.3	1.8	1.9	
ויצמן	0.5	0.6	0.9	1.2	0.8	
בנין	5.7	5.7	8.7	6.1	6.9	
אין מועמד מתאים	28.2	29.4	26.5	24.3	23.4	
מועמד אחר / לא יודע / לא השיבו						
שאלה: מיהו המועמד המתאים ביותר לכהן כשר הבטחון?						
שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מאיים 85	
רבין	48.1	45.4	48.8	49.1	45.0	
שרון	15.1	13.5	13.3	13.9	14.3	
ארינס	6.2	7.1	7.9	7.1	10.2	
ויצמן	3.6	3.4	3.5	4.9	4.3	
רפול	2.9	3.9	5.6	4.3	3.6	
פרס	1.9	1.7	1.0	1.0	1.7	
מזטה גר	0.7	0.7	0.6	0.5	0.7	
ברלב	0.5	0.8	0.6	0.8	0.3	
אין מועמד	21.0	25.3	18.9	18.4	19.9	
מתאים / לא יודע / לא השיבו						
שאלה: מיהו לדעתך המועמד המתאים ביותר לכהן כשר החוץ?						
שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מאיים 85	
אבא אבן	26.0	23.4	25.1	24.8	30.4	
יצחק שמיר	24.0	21.9	23.6	25.3	22.6	
יצחק נבון	4.4	5.4	4.4	4.0	5.6	
משה ארינס	4.4	4.9	4.3	4.9	4.7	
עזר ויצמן	3.8	4.6	4.6	9.4	5.0	
יצחק רבין	2.7	3.8	2.9	3.9	3.5	
דוד לוי	1.7	1.1	1.2	1.5	1.3	
אחר / אין מועמד	33.0	33.9	33.9	26.2	26.9	
מתאים / לא השיבו						
שאלה: מיהו לדעתך המועמד המתאים ביותר לכהן כשר האוצר?						
שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מאיים 85	
יצחק מודעי	29.2	11.6	14.1	15.5	15.9	
יגאל הורביץ	19.9	24.1	21.1	23.2	25.9	
גד יעקובי	8.3	9.0	9.9	9.7	10.4	
ירם ארידוד	3.5	4.0	5.0	4.2	3.7	
יגאל כהן-אורגד	2.4	2.0	3.2	2.3	2.8	
מועמד אחר / אין מועמד מתאים / לא יודע / לא השיבו	36.7	49.3	46.7	45.1	41.3	

גסטטור (ישראל) בע"מ

Gestetner

משרד ראשי: רח' דרויאנוב 5 ת"א טל. 03-289116
 סניף המרכז: רח' ביאליק 127 ר"ג טל. 03-727090
 ירושלים: רח' שלומציון המלכה 3 טל. 02-234387
 חיפה: שד' המגנים 76 טל. 04-528238
 טבריה: רח' זחנן בן זכאי טל. 067-92647
 באר-שבע: רח' המכ"ם 31 טל. 057-72076

24.6.88

תאריך

לכבוד

חברת גסטטור
 חטיבת המכירות
 תל אביב

№ 0651 אשור הזמנה

אנו מאשרים בתודה את הזמנתכם כדלהלן

כמות	יחידה	הסחורה	יחידה	סה"כ
		תעודת אריות יסמ"ב	י"ב	
		קדמון 5000 ש"ח / י"ב		
		מל"ג		
		הוצר אריות PFM		
				53200
				- 8750
				52450
		קול (מבין 5000) חתום	י"ב	
		זכרון חתום, 5000 חתום	י"ב	
		3270 \$ אריות 6.8		
153263				53220
220186		חתימת גסטטור		
176229		ק"מ		

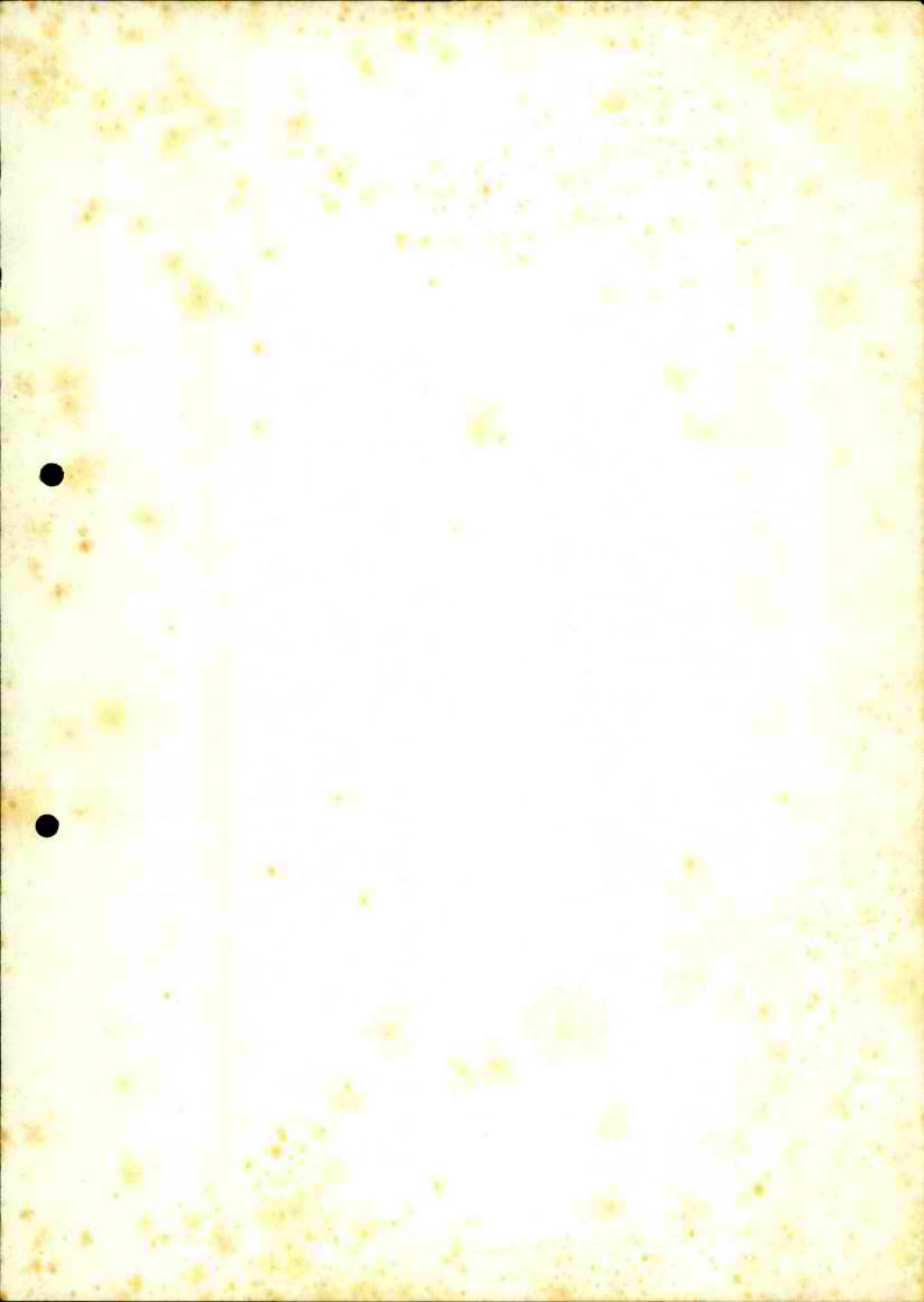
- המחירים כשונים לשינויים בשער המטבע, מיסים והטלים.
- מועד אספקה: במידה והמכונות אינן במלאי, מועד האספקה יהיה תלוי במשלוח המכונות ע"י היצרן בחו"ל.

בכבוד רב,

חתימת המזמין

גסטטור (ישראל) בע"מ

חתימת המזמין

What did the critics pick as the year's Outstanding Television? Only the best!

JOHN COOKY, NEW YORK TIMES
The Constitution: That Delicate Balance
The Brain

Heritage: Civilization and the Jews
A Walk Through The Twentieth Century
With Bill Moyers

"Rich, plummy and intelligent series... The Brain just possibly (is) the best series of its kind ever done on television."

HOWARD FROMENBERG, LOS ANGELES TIMES

An Englishman Abroad
Concealed Enemies
The Jewel in the Crown
Reilly: Ace of Spies

"An Englishman Abroad" was perhaps the best single hour of TV this year.

JERRY KRUPNIK, NEWARK STAR LEDGER

Heritage: Civilization and the Jews
The Brain • Wonderworks
The Constitution: That Delicate Balance
Innovation • American Playhouse
Great Performances

"The finest season in the history of public television magnificent series produced right here."

TIME MAGAZINE

Concealed Enemies
The Jewel in the Crown

JOHN F. O'CONNOR, NEW YORK TIMES

The Jewel in the Crown
American Playhouse
Masterpiece Theatre
Wonderworks

"Served as a barometer of quality for all of television."

LEE WINFREY, PHILADELPHIA INQUIRER

Heritage: Civilization and the Jews
The Barchester Chronicles
Reilly: Ace of Spies

MARVIN KULMAN, NEWSDAY

Hizzoner!
"A real achievement"

KAY GARDELLA, NEW YORK DAILY NEWS

Concealed Enemies • The Brain
Heritage: Civilization and the Jews
Lena Horne: The Lady and Her Music
Luciano Pavarotti at Madison Square Garden
The Jewel in the Crown
Reilly: Ace of Spies

We're looking forward to the challenge of '85. With your continued support, we pledge to keep bringing you Only The Best!

Heritage, 4 mentions
Jewel in the Crown, 3 mentions
Reilly, Ace of Spies, 3 mentions
Concealed Enemies, 3 mentions

Israelis have a long experience in resisting their enemies. The rejection of well-meaning counsel from enthusiastic friends is a more delicate art. A little over a year ago American commentators and columnists of unimpeachable credentials as friends of Israel were urging us to launch an armed assault on Syrian forces in the Beka'a area of Lebanon in order "to improve the military balance", "to renew Israel's traditional image", or as one of them put it, "to give President Assad a bloody nose". The advice was understandable in American emotional terms. The United States had itself been humiliated by Syria both in the diplomatic and the military sense. It had sponsored a Lebanese-Israeli agreement which had predictably been thwarted by Syria for the plain reason that the offending draft had sought to substitute Israel for Syria as the most influential power in Lebanese politics. It had also adopted the fantasy to which a previous Israeli government had fallen victim - the fantasy that a Lebanese Maronite government could rule Lebanon under a form of Israeli protectorate in disregard of Syrian power and of Lebanese Shi'ite militance. The hope that Israel would play the role of the bully on the block and deliver a military chastisement to Damascus encountered a unified Israeli scepticism. Our public opinion was solid for disengagement. There was no conceivable Israeli interest in challenging the Syrian position in Lebanon, which had been created with American encouragement and Israeli acquiescence in 1976. (In those days Syria was the scourge the PLO, as it has now become once more). Syria is Israel's foe and the most logical prayer for Israelis to utter is that all our enemies should enjoy ^{such} the ^{ex. asm. hta.} experience of involvement in Lebanon. If the Syrians were to ^{abandon} weaken their position in East Lebanon, the transfer of their troops would ^{only} be used to reinforce their position on the Golan heights and create a a more acute problem for Israel's security,

This situation has now come to pass.

The advice was understood in terms of what

Government was

source of

wnet/THIRTEEN

New York Times
2x10.5

"HERITAGE #4"
Monday
October 15, 1984

HEADLINE: WHAT DO THE CRITICS SAY ABOUT "HERITAGE"?
ONLY THE BEST!

"...monumental television, destined to rank in the select hierarchy of contemporary TV programs that have had a profound effect upon the lives of their audiences."

Arthur Unger, The Christian Science Monitor

"The series is for everyone, not just the Jewish people. It's an enriching experience."

Kay Gardella, New York Daily News

"This season's first visible evidence of intelligent life on television...[TV] doesn't get any more illuminating."

Harry F. Waters, Newsweek

"...a classic example of what television can do when it wants to."

Barry Kramer, The Wall Street Journal

"...rich and complex...it is a stirring story."

John Corry, The New York Times

"A truly extraordinary accomplishment..."

Eric Mink, St. Louis Post-Dispatch

"Wonderful, monumental...remarkable...beautiful to look at...great stuff for TV..."

Marvin Kitman, Newsday

"...a mindboggling milestone for television -- so valuable and so magnificent, so enlightening and so engrossing."

Jerry Krupnick, Newark Star Ledger/Newhouse Pa

9 PM TONIGHT!

THE REMARKABLE SERIES CONTINUES!

"THE CRUCIBLE OF EUROPE"

The tragedies and triumphs in the medieval world.

HERITAGE:
CIVILIZATION AND THE JEWS

HOSTED AND NARRATED
BY ABBA EBAN

LOGO: THIRTEEN/ONLY THE BEST

Major funding provided by the Charles H. Revson Foundation, Petrie Stores Corporation and the National Endowment for the Humanities.

Additional major funding provided by The Frances and John L. Loeb Foundation, Joseph Meyerhoff, the Nate B. and Frances Spingold Foundation, Inc., The Crown Family, and The Bank Leumi le-Israel Group and Israel Discount Bank of New York.

This ad paid for by The Brookdale Foundation.

Thirteen MEMORANDUM

WNET/THIRTEEN / 356 WEST 58th STREET NEW YORK, NEW YORK 10019 (212) 560-2000

Revised Oct. 3, 1984

DATE October 1, 1984

FROM Beth Preminger

TO Distribution

RE RATING POINT TRANSLATION
(1984-1985)

It is time to update the translation of the rating point.

In the A.C. Nielsen Company, the estimated New York Designated Market Area (better known as the NY DMA) is comprised of 6,578,120 TV households. Each rating point represents 65,781 TV households and (for THIRTEEN) approximately 118,406 viewers (the most recent figure being approximately 1.8 viewers per household).

<u>RATING %</u>	<u># TV HOUSEHOLDS</u>	<u>ESTIMATED # OF VIEWERS</u>
.5	32,891	59,203
1.0	65,781	118,406
2.0	131,560	236,808
3.0	197,343	355,217
4.0	263,124	473,623
5.0	328,905	592,029
6.0	394,683	710,435
7.0	460,467	828,841
8.0	526,248	947,246
9.0	592,028	1,065,652
10.0	657,810	1,184,058
11.0	723,591	1,302,464
12.0	789,372	1,420,896
13.0	855,153	1,539,275
14.0	920,934	1,657,681
15.0	986,715	1,776,087
16.0	1,052,496	1,894,493
17.0	1,118,277	2,012,899
18.0	1,184,058	2,131,304
19.0	1,249,839	2,249,710
20.0	1,315,620	2,368,116

Hope this information is useful.

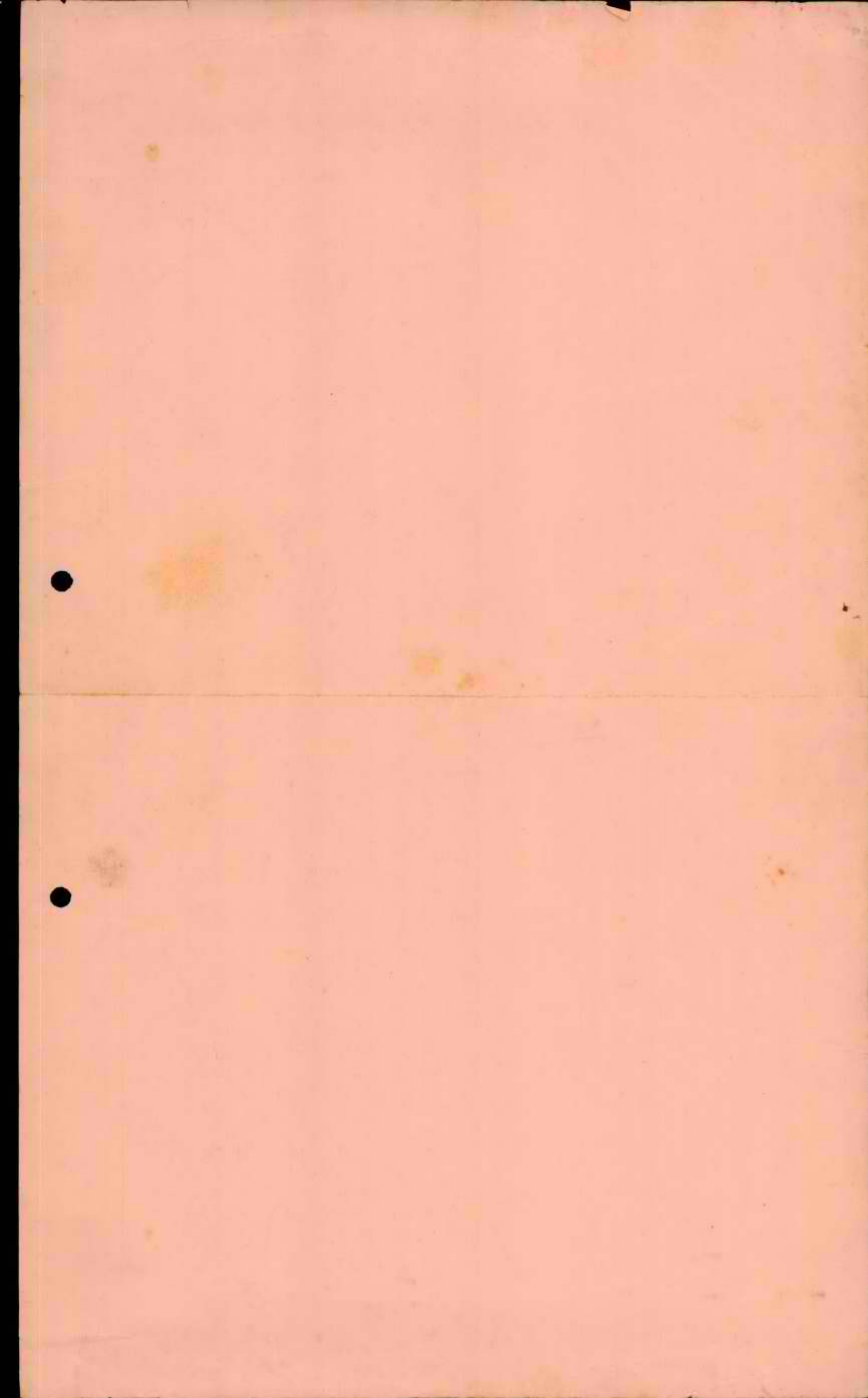
	NYC	CHI		LA	SFO	PHL	
		#1	#2			#1	#2
#1	5.7 (R)	5	4.1	2.2	7.1	7.4	8.7
10/01	8 (S)	7	6	3	11	10	12
#2	5.9 (R)			2.4	5.4		
10/02	9 (S)	- 0 -		4	9	- 0 -	

Episode 1:	N.Y.	374,953	households	x	700,000
	Chic.	150,375	"		340,000
	LA	97,514	"		200,000
	S.F.	146,820	"		350,000
	Phil.	182,784	"		

TOTAL 952,446 Households viewing in average 1/4 hour

Episode 2: 944,355 Households viewed in the 5 metered markets during average 1/4 hour

This data translates into viewers by multiplying households by just under 2 people per household or, "Close to 2 million people in the five metered Nielsen markets watched each episode of HERITAGE on the first 2 nights." Or "Close to 4 million people were watching the first 2 episodes of HERITAGE." (This combines both nights.)

חבר הכנסת

הכנסת

PRESS RELEASE

Abba Eban has been informed by the International Platform Association of the United States that he has been elected to the Association's "Orators' Hall of Fame" as one of the ten best English-speaking orators in modern times.

The five best orators elected last year were Daniel Webster, Abraham Lincoln, Winston Churchill, Franklin D. Roosevelt and Martin Luther King. The five added this year are John F. Kennedy, Adlai Stevenson, Abba Eban, General Douglas MacArthur and William Jennings Bryan.

In a telephone conversation yesterday with the Association's chairman Dan Tyler Moore, Mr. Eban thanked the Association's members for their generous judgment. The current President of the International Platform Association is Dr. Glen Seaborg, the nuclear scientist. His predecessor was Edward R. Murrow.

(The International Platform Association was founded in New England in 1851 under the chairmanship of the great Massachusetts orator, Daniel Webster. It is the oldest society in America specializing in the study and research of oratory and rhetorical literature. The national headquarters are now at 2564 Berkshire Road, Cleveland Heights, Ohio 44106, telephone 211 932 0505)

July 10, 1983

חבר הכנסת

הכנסת

PRESS RELEASE

Abba Eban has been informed by the International Platform Association of the United States that he has been elected to the Association's "Orators' Hall of Fame" as one of the ten best English-speaking orators in modern times.

The five best orators elected last year were Daniel Webster, Abraham Lincoln, Winston Churchill, Franklin D. Roosevelt and Martin Luther King. The five added this year are John F. Kennedy, Adlai Stevenson, Abba Eban, General Douglas MacArthur and William Jennings Bryan.

In a telephone conversation yesterday with the Association's chairman Dan Tyler Moore, Mr. Eban thanked the Association's members for their generous judgment. The current President of the International Platform Association is Dr. Glen Seaborg, the nuclear scientist. His predecessor was Edward R. Murrow.

(The International Platform Association was founded in New England in 1851 under the chairmanship of the great Massachusetts orator, Daniel Webster. It is the oldest society in America specializing in the study and research of oratory and rhetorical literature. The national headquarters are now at 2564 Berkshire Road, Cleveland Heights, Ohio 44106, telephone 211 932 0505)

July 10, 1983

TABLE 9
Favorability Ratings of Six Israeli Political Leaders

	Public		Leaders	
	Favorability Rating ^a	%No. Impression	Favorability Rating ^a	%No. Impression
Abba Eban	72	8	72	0
Yitzchak Rabin	41	28	45	4
Yitzchak Navon	36	45	57	14
Shimon Peres	31	23	32	6
Menachem Begin	31	3	6	0
Ariel Sharon	5	7	-39	0

a. Favorability Rating = 1 X (% "Very Favorable" - % "Very Unfavorable")
+ 0.5 X (% "Somewhat Favorable" - % "Somewhat Unfavorable")

THE SUNDAY TIMES, 28 JULY 1985

the week's arts and books

BEST SELLERS

BOOKS

Figures in brackets give last week's position; final figures indicate number of previous appearances in listings.

Paperbacks

1	(1) First among Equals	Jeffrey Archer	Coronet £2.75	4
2	(2) The Wheel of Fortune	Susan Howatch	Pan £3.95	4
3	(-) The Haj	Leon Uris	Corgi £2.95	0
4	(3) So long and thanks for all the fish	Douglas Adams	Pan £1.95	9
5	(8) In God's Name	David Yallop	Corgi £2.95	6
6	(7) Terminal	Colin Forbes	Pan £2.50	1
7	(6) The Secret Diary of Adrian Mole, aged 13½	Sue Townsend	Methuen £1.75	87
8	(5) The Aquitaine Progression	Robert Ludlum	Granada £2.95	8
9	(9) Full Circle	Danielle Steel	Sphere £2.25	6
10	(4) The Dearest and the Best	Leslie Thomas	Penguin £2.95	3

Fiction

1	(1) The Growing Pains of Adrian Mole	Sue Townsend	Methuen £5.90	40
2	(2) Skeleton Crew	Stephen King	Macdonald £9.95	3
3	(5) Juggernaut	Desmond Bagley	Collins £9.50	3
4	(4) The Burning Shore	Wilbur Smith	Heinemann £9.95	13
5	(7) The House of the Spirits	Isabel Allende	Cape £8.95	2
6	(6) Riders	Jilly Cooper	Arlington £10.95	7
7	(-) Crampton Hodnet	Barbara Pym	Macmillan £8.95	2
8	(-) The Palace of Enchantments	D Hurd & S Lamport	Hodder £9.95	0
9	(-) Hold the Dream	Barbara Taylor Bradford	Granada £9.95	15
10	(8) The Complete Yes Minister	J Lynn and A Jay	BBC £8.75	33

General

1	(1) Lloyd on Lloyd	Chris and John Lloyd with Carol Thatcher	Collins/Willow £8.95	4
2	(5) Wainwright on the Pennine Way	A Wainwright with D Brabbs	M Joseph £12.95	5
3	(2) Bachelor Boys: The Young Ones Book	Ben Elton, Rik Mayall and Lisa Mayer	Sphere £2.95	27
4	(3) The Art of Captaincy	Mike Brearley	Hodder £12.95	6
5	(4) The Oxford Companion to English Literature	Ed. Margaret Drabble	Oxford £18	11
6	(-) Slow Boats Home	Gavin Young	Hutchinson £12.95	2
7	(-) Mountbatten	Phillip Ziegler	Collins £15	15
8	(-) Fellwalking with Wainwright	A Wainwright with D Brabbs	M Joseph £12.95	28
9	(6) Heritage, Civilisation and the Jews	Abba Eban	Weidenfeld £12.95	3
10	(8) The Frampton Flora	Richard Mabey	Century £12.95	9

A. Eban

חבר הכנסת

הכנסת

PRESS RELEASE

Abba Eban has been informed by the International Platform Association of the United States that he has been elected to the Association's "Orators' Hall of Fame" as one of the ten best English-speaking orators in modern times.

The five best orators elected last year were Daniel Webster, Abraham Lincoln, Winston Churchill, Franklin D. Roosevelt and Martin Luther King. The five added this year are John F. Kennedy, Adlai Stevenson, Abba Eban, General Douglas MacArthur and William Jennings Bryan.

In a telephone conversation yesterday with the Association's chairman Dan Tyler Moore, Mr. Eban thanked the Association's members for their generous judgment. The current President of the International Platform Association is Dr. Glen Seaborg, the nuclear scientist. His predecessor was Edward R. Murrow.

(The International Platform Association was founded in New England in 1851 under the chairmanship of the great Massachusetts orator, Daniel Webster. It is the oldest society in America specializing in the study and research of oratory and rhetorical literature. The national headquarters are now at 2564 Berkshire Road, Cleveland Heights, Ohio 44106, telephone 211 932 0505)

July 10, 1983

Role in Israel Is Planned for Eban

Special to The New York Times

TEL AVIV, June 26 — Shimon Peres, the Labor Party leader, has said that Abba Eban, a former Israeli Foreign Minister, will have a senior policymaking role if the Labor Party wins the elections on July 23.

In an interview Friday with The New York Times, Mr. Peres said he was "very proud" that Mr. Eban was part of his team. He added that Mr. Eban was "one of the most serious statesmen of our time" and that he would be among the policymakers in any Labor government, with a position "on the level of a Deputy Prime Minister." The

comment was omitted from a report on the interview published on Saturday.

On Monday Mr. Eban expressed satisfaction with the statement.

"I accept this formulation," Mr. Eban said, "and am happy Mr. Peres will find my experience useful."

Recent reports in the Israeli press had suggested that Mr. Peres would appoint former President Yitzhak Navon as Foreign Minister. Mr. Navon reportedly demanded the job in exchange for his support. This had led to speculation that Mr. Eban would be left with a less influential position.

N.Y.
28/6/84

TIMES

THE NEW YORK TIMES, WEDNESDAY, JUNE 27, 1984

N.Y. Times
April 1985

PBS 'Heritage' series ends as a triumph

4760
New York Times News Service

NEW YORK — "Heritage: Civilization and the Jews" concludes Monday night on PBS with "Into the Future," an examination of the emergence of modern Israel. Thus the nine-hour series ends where it began, in the ancient Jewish homeland.

The ambitious series, several years in the making, has looked at what Abba Eban, the host and narrator, called early on the "mysteries" of the preservation of Jewishness. Jews lived in dispersion for thousands of years, but somehow maintained their identity. The history of the Jews is the history of Western civilization.

The episode on Monday night opens with some moving film: Jews, survivors of the Holocaust, on ships on their way to Palestine. Zionists had begun settling there at the end of the last century. Great Britain, which exercised a mandate in Palestine, limited immigration in the '40s. In the wake of the Holocaust, Jews had sacred reasons for wanting to be there.

The new immigrants could not be stopped, of course; history was now on their side. Israel had been paid for by the millions of Jews killed in Europe. "Into the Future" may be giving us something like an official version of Israeli history here, but it is

hard to take it to task. We hear about the displaced Palestinian Arabs, but they seem an insignificant factor.

Controversy, in fact, scarcely mars the documentary. Monday night's program is as much a celebration as an examination. Eban says some Israeli actions have been "controversial," and Israel is "learning the limitations of power." Israel itself is seen as a melting pot, a successful democracy.

Forgive the series its omissions. "Heritage: Civilization and the Jews" has given us 3,000 years of history. Moreover, it has done it with scholarly detail and some stunning film. Overall, it has been a triumph.

N.Y. Times, November 19, 1984

What did the critics pick as the year's Outstanding Television? Only the best!

JOHN CORRY, NEW YORK TIMES
The Constitution: That Delicate Balance
The Brain

Heritage: Civilization and the Jews
A Walk Through The Twentieth Century
With Bill Moyers

"Rich, plummy and intelligent series. 'The Brain' just possibly (is) the best series of its kind ever done on television."

HOWARD ROSENBERG, LOS ANGELES TIMES

An Englishman Abroad
Concealed Enemies
The Jewel in the Crown
Reilly: Ace of Spies

"An Englishman Abroad" was perhaps the best single hour of TV this year."

JERRY KRUPNIK, NEWARK STAR EGRESS

Heritage: Civilization and the Jews
The Brain • Wonderworks
The Constitution: That Delicate Balance
Innovation • American Playhouse
Great Performances

"The finest season in the history of public television... magnificent series produced right here!"

TIME MAGAZINE

Concealed Enemies
The Jewel in the Crown

JOHN LOCONNOR, NEW YORK TIMES

The Jewel in the Crown
American Playhouse
Masterpiece Theatre
Wonderworks

"Served as a barometer of quality for all of television."

LEE WINFREY, PHILADELPHIA INQUIRER

Heritage: Civilization and the Jews
The Barchester Chronicles
Reilly: Ace of Spies

MARVIN KILMAN, NEWSDAY

Hizzoner!
"A real achievement"

KAY GARDELLA, NEW YORK DAILY NEWS
Concealed Enemies • The Brain
Heritage: Civilization and the Jews
Lena Horne: The Lady and Her Music
Luciano Pavarotti at Madison Square Garden
The Jewel in the Crown
Reilly: Ace of Spies

We're looking forward to the challenge of '85. With your continued support, we pledge to keep bringing you Only The Best!

Heritage, 4 mentions
Jewel in the Crown, 3 mentions
Reilly, Ace of Spies, 3 mentions
Concealed Enemies, 3 mentions

פרס ממש"ך להוביל: 47% רוצים בו כראש ממשלה

רק 7 אחוזים תומכים ביצחק שמיר לתפקיד זה
* עליה גדולה בפופולאריות של שר-האוצר

מאת סופר "מטריבי"
שמועץ פרס ממש"ך להיות ה-
מועמד המועדף לתפקיד ראש-ה-
ממשלה. אחריו, במרחק ניכר, ער
כר מנלא-מקומי יצחק שמיר. כך
עולה ממסקר דעת הקהל שנערך
בשכיל "מטריבי". הסקר בוצע בי-
ידי המכון למחקר של "מודיעין
אזרחי" בהנהלת י"ש מיכאל את-
נר.
47 אחוז מהנשאלים בסקר בחרו
בפרס כמועמד לתפקיד. רק 7 אחוז
זים בחרו ביצחק שמיר לתפקיד זה.
הציבור המעדיף את פרס נמנה עם
השכבות העממות באופן מסורתי
במערך: אשכנזים, מבוגרים, משכר
לים ובעלי הכנסות גבוהות.
מסקר עולה כי נשמרת הציבות
גם בפופולריות של המועמדים ל-
תפקיד שר הבטחון ולתפקיד שר
החוץ. כמו בחודשים קודמים, מר
ביל יצחק רבין כמעמד מועדף לתפ-
קיד שר הבטחון (כ-48 אחוז מהנש-
אלים) ואחריו אריאל שרון (כ-15

אחוז).
המועמדים המועדפים לתפקיד שר
החוץ הם כמו בחודשים קודמים,
אבא אבן (26 אחוז מהנשאלים) ו-
יצחק שמיר (25 אחוז מהנשאלים).
לעומת הציבות בפופולריות של
כל השרים בולטת העליה החדה בי-
פופולריות של יצחק מודעי לתפקיד
שר האוצר.
בפעם הראשונה מאז הבחור לתפ-
קיד, נתפס יצחק מודעי בעיני הצי-
בור כמועמד המתאים ביותר לכהונת
שר אוצר. כ-29 אחוז מהנשאלים רר
אים במודעי מועמד מתאים וזהו
שעור גבוה פי שניים ויותר בהש-
וואה לחדש יוני.
הפופולריות של יגאל הורביץ יר-
דה בכ-4 אחוז בהשוואה לחדש ה-
קודם.
הסקר נערך בין ה-16.7.85 לבין ה-
24.7.85 בחודש. רואינו 1273 אנשים
המייצגים את האוכלוסיה היהודית
הבוגרת בארץ למעט תושבי הקיבו-
צים, י"ש הגולן.

שאלה: מי לדעתך המועמד המתאים ביותר לכהן כראש הממשלה?						
שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מאריס 85	
פרס	47.3	45.3	45.9	47.9	47.2	
שמיר	6.6	7.2	5.3	7.3	4.8	
רבין	3.6	3.9	3.6	4.2	5.6	
נבון	2.2	2.7	2.7	2.2	3.9	
שרון	2.8	3.9	5.1	2.7	6.3	
דוד לוי	3.1	1.3	1.3	1.8	1.9	
ויצמן	0.5	0.6	0.9	1.2	0.8	
בגין	5.7	5.7	8.7	6.1	6.9	
אין מועמד מתאים / לא יודע / לא השיבו	28.2	29.4	26.5	24.3	23.4	
שאלה: מיזה המועמד המתאים ביותר לכהן כשר הבטחון?						
שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מאריס 85	
רבין	48.1	45.4	48.8	49.1	45.0	
שרון	15.1	13.5	13.3	13.9	14.3	
ארנס	6.2	7.1	7.9	7.1	10.2	
ויצמן	3.6	3.4	3.5	4.9	4.3	
רפיל	2.9	3.9	5.6	4.3	3.6	
פרס	1.9	1.7	1.0	1.0	1.7	
מוטה גור	0.7	0.7	0.6	0.5	0.7	
ברלב	0.5	0.8	0.6	0.8	0.3	
אין מועמד מתאים / לא יודע / לא השיבו	21.0	25.3	16.9	18.4	19.9	
שאלה: מיזה לדעתך המועמד המתאים ביותר לכהן כשר החוץ?						
שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מאריס 85	
אבא אבן	26.0	23.4	25.1	24.8	30.4	
יצחק שמיר	24.0	21.9	23.6	25.3	22.6	
יצחק נבון	4.4	5.4	4.4	4.0	5.6	
משה ארנס	4.4	4.9	4.3	4.9	4.7	
עזר ויצמן	3.8	4.6	4.6	9.4	5.0	
יצחק רבין	2.7	3.8	2.9	3.9	3.5	
דוד לוי	1.7	1.1	1.2	1.5	1.3	
אחר / אין מועמד מתאים / לא יודע / לא השיבו	33.0	33.9	33.9	26.2	26.9	
שאלה: מיזה לדעתך המועמד המתאים ביותר לכהן כשר האוצר?						
שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מאריס 85	
יצחק מודעי	29.2	11.6	14.1	15.5	15.9	
יגאל הורביץ	19.9	24.1	21.1	23.2	25.9	
גד יעקובי	8.3	9.0	9.9	9.7	10.4	
יורם ארידוד	3.5	4.0	5.0	4.2	3.7	
יגאל כהן-אורגד	2.4	2.0	3.2	2.3	2.8	
מועמד אחר / אין מועמד מתאים / לא יודע / לא השיבו	36.7	49.3	46.7	45.1	41.3	

PARKWAY ESTATE MANAGEMENT

=====

56 Curzon Street, London W1Y 7PF.

Telephone No. 01-499-4121

ACCOUNT E004
 ABBA EBAN
 P.O. BOX 394 NERZLIYA
 ISRAEL

Invoice Number 4916
 VAT Registration No 340 9334 68
 Date/Tax Point 09.09.85

UNIT	DATE	CODE	DESCRIPTION	GOODS	VAT	ITEM TOTAL
C31	07.09.85	RENT	Period ending on CHARGE DATE	.	E	.
C31	01.09.85	S015	RENT (TO 7.9)	364.00	E	364.00
C31	01.09.85	S008	Service Charge (7 NTS)	79.13	S	11.87
C31	01.09.85	S003	Telephone Calls	21.06	S	3.16
C31	02.09.85	S002	Personal Laundry	8.25	D	.
C31	02.09.85	S003	Telephone Calls	3.25	S	0.49
C31	03.09.85	S002	Personal Laundry	7.00	D	.
C31	03.09.85	S003	Telephone Calls	29.51	S	4.43
C31	04.09.85	S012	Telegram	23.50	S	3.53
C31	04.09.85	S005	Newspapers	5.59	D	.
				541.29		23.48
						564.77

=====
 120.89
 685-66

PAID WITH THANKS
 PARKWAY ESTATE MANAGEMENT
 Cheque/Date 685-66
 12/9/85

UNIT LETTERS:
 H = 39 Hill Street
 C = 56 Curzon Street

It is regretted that queries cannot be entertained after one week.

N.B.
 We regret that we are unable to accept credit cards in settlement of accounts.

CHEQUES SHOULD BE MADE PAYABLE TO Parkway Estate Management

PARKWAY ESTATE MANAGEMENT
=====

56 Curzon Street, London W1Y 7PF.

Telephone No. 01-499-4121

ACCOUNT E004
ABBA EBAN
P.O.BOX 394 NERZLIYA
ISRAEL

Invoice Number 4917
VAT Registration No 340 9334 68
Date/Tax Point 09.09.85

UNIT	DATE	CODE	DESCRIPTION	GOODS	VAT	ITEM TOTAL
C31	04.09.85	S003	Telephone Calls	6.11 S	0.92	7.03
C31	05.09.85	S012	Telegram	88.98 S	13.35	102.33
C31	05.09.85	S009	Sundries (COPYING)	0.30 D	.	0.30
C31	05.09.85	S002	Personal Laundry	3.75 D	.	3.75
C31	05.09.85	S003	Telephone Calls	6.50 S	0.98	7.48
TOTALS				105.64	15.25	120.89 =====

UNIT LETTERS:

H = 39 Hill Street
C = 56 Curzon Street

It is regretted that queries cannot be entertained after one week.

N.B.

We regret that we are unable to accept credit cards in settlement of accounts.

CHEQUES SHOULD BE MADE PAYABLE TO Parkway Estate Management

Parkway Estate Management

56 Curzon Street
London W1Y 7PF

01 499 4121

23660 PEM B
340 9334 68

ABBA EBAN
P.O. BOX 394 NERZLIYA
ISRAEL

Account E004 16 Sep 1985 Page 1

18.06.85	Receipt	CB98	Alloc		150.00
27.08.85	Invoice	4698	Paid	120.00	
01.09.85	Invoice	4837	Paid	531.16	
01.09.85	Invoice	4838	Paid	82.52	
04.09.85	Receipt	CB130	Alloc		583.68
09.09.85	Invoice	4916	Paid	564.77	
09.09.85	Invoice	4917	Paid	120.89	
12.09.85	Receipt	CB133	Alloc		685.66
16.09.85	Invoice	5000		611.96	
16.09.85	Invoice	5001		207.82	

PAID WITH THANKS
PARKWAY ESTATE MANAGEMENT
Cheque/Cash 819.78
Date 17/9/85

.00

.00

.00

819.78

819.78

PARKWAY ESTATE MANAGEMENT

=====

56 Curzon Street, London W1Y 7PF.

Telephone No. 01-499-4121

ACCOUNT E004
ABBA EBAN
P.O.BOX 394 NERZLIYA
ISRAEL

Invoice Number 5001
VAT Registration No 340 9334 68
Date/Tax Point 16.09.85

UNIT	DATE	CODE	DESCRIPTION	GOODS	VAT	ITEM TOTAL
C31	10.09.85	S003	Telephone Calls	79.30 S	11.90	91.20
C31	11.09.85	S002	Personal Laundry	9.25 D	.	9.25
C31	11.09.85	S003	Telephone Calls	23.27 S	3.49	26.76
C31	12.09.85	S003	Telephone Calls	63.18 S	9.48	72.66
C31	12.09.85	S003	Telephone Calls	0.39 S	0.06	0.45
C31	13.09.85	S002	Personal Laundry	7.50 D	.	7.50
TOTALS				182.89	24.93	207.82

=====

UNIT LETTERS:

H = 39 Hill Street
C = 56 Curzon Street

It is regretted that queries cannot be entertained after one week.

N.B.

We regret that we are unable to accept credit cards in settlement of accounts.

CHEQUES SHOULD BE MADE PAYABLE TO Parkway Estate Management

PARKWAY ESTATE MANAGEMENT

=====

56 Curzon Street, London W1Y 7PF.

Telephone No. 01-499-4121

ACCOUNT E004
 ABBA EBAN
 P.O.BOX 394 NERZLIYA
 ISRAEL

Invoice Number 5000
 VAT Registration No 340 9334 68
 Date/Tax Point 16.09.85

UNIT	DATE	CODE	DESCRIPTION	GOODS	VAT	ITEM TOTAL
C31	14.09.85	RENT	Period ending on CHARGE DATE	.	E	.
C31	08.09.85	S015	RENT (TO 14.9)	364.00	E	364.00
C31	08.09.85	S008	Service Charge (7 NTS)	79.13	S	11.87
C31	08.09.85	S003	Telephone Calls	5.07	S	0.76
C31	08.09.85	S003	Telephone Calls	48.62	S	7.29
C31	08.09.85	S003	Telephone Calls	69.94	S	10.49
C31	10.09.85	S002	Personal Laundry	7.25	D	.
C31	09.09.85	S003	Telephone Calls	0.39	S	0.06
C31	11.09.85	S005	Newspapers	5.59	D	.
C31	11.09.85	S006	Milk etc	1.50	D	.
TOTALS				581.49		30.47
						611.96

UNIT LETTERS:

H = 39 Hill Street
 C = 56 Curzon Street

It is regretted that queries cannot be entertained after one week.

N.B.

We regret that we are unable to accept credit cards in settlement of accounts.

CHEQUES SHOULD BE MADE PAYABLE TO Parkway Estate Management

Please retype on
plain paper

PROPOSAL FOR

A TV SERIES ON "DIPLOMACY"

(Memorandum by ABBA EBAN)

ONE: This memorandum is designed to explain and justify the production of a TV series to be entitled DIPLOMACY with myself as on-sc^rreen narrator and chief consultant.

TWO: The major TV series have dealt with large historical and cultural themes ("CIVILIZATION": "CIVILIZATION AND THE JEWS": "AMERICA": "THE WORLD AT WAR"): with natural phenomena: ("ASCENT OF MAN": "COSMOS"; "THE BRAIN":) or with more detailed and specific episodes ("THE CONSTITUTION": "THE ENEMY WITHIN").

Diplomacy fulfils all the conditions which have given these series a large resonance. It deals with a crucial human issue - international peace. It is enacted on a large canvass - from the ancient world through the Middle Ages to the nuclear era. It has a strong hold on public opinion. Most newspapers and TV or radio headlines give a leading place to diplomatic occasions, such as summit meetings, visits by statesmen; international conferences; arms control negotiations. The history of diplomacy brings us face to face with colorful and eccentric figures. The rituals and conventions have strong cinematographical characteristics. There is a great deal of artistic portrayal of ancient and medieval diplomacy. From the beginning of this century there is an abundance of archive material. Second World War films are abundant, as are films of U.N. meetings and of Presidents, Prime Ministers, Foreign Ministers and Ambassadors.

All in all, it is remarkable that diplomacy has not been the subject of a TV documentary series hitherto.

THREE The places which would be featured in a DIPLOMACY series are kaleidoscopic. There would be no slow lingering on a single place with monotonous consequences. Greece,

Rome, Byzantium, Constantinople, Venice, Amsterdam, Paris, London, Geneva, Moscow, Berlin, New York, Washington, Tokyo, New Delhi, Latin American and African capitals would all come into view, with ~~SOF films to give them concreteness.~~ ^{Beijing} Many contemporary statesmen and diplomats could make background comments, in addition to those of the narrator.

- FOUR: A rough outline for a 6-hour series is enclosed as Appendix One. An alternative would be 12 half-hour series, but the dimensions could be adapted to the budgetary and chronological contexts.
- FIVE: My own candidacy for the narrator role is sustained by the recent spectacular success of "HERITAGE" CIVILIZATION AND THE JEWS". TV Viewers would begin with a bias in favor of the series arising from the familiarity with my voice and style. The most recent work that gives a general view of diplomacy is my book THE NEW DIPLOMACY, which was reviewed enthusiastically in the American and European press.
- SIX: The most appropriate auspices for this series would be PBS in the United States and Channel FOUR or BBC TWO in Britain. But a presentation by a commercial network should not be excluded.
- SEVEN: The project will become realistic when a large Foundation makes a pledge similar to that by the Revson Foundation for CIVILIZATION AND THE JEWS. Foundations which specialize in international peace could be expected to sponsor the series. Multinational presentation would be assured by the international nature and scope of the program itself.

עיריית הרצליה

מחלקת הגביה

תאריך 5.1986
6.1
56*61

מספר רשות 264
2-4

פקודת תשלום *

ס.ת.
96

ריבית והצמדה
ס.ת. 96

קרן

66*7

82591-	
ארנונה 49*55	ארנונה 49*55
4559-	
מים 42*48	מים 42*48
35*41	35*41
28*34	28*34
ארנונה סגורים 21*27	ארנונה סגורים 21*27
87150-	
סה"כ קרן	סה"כ ריבית והצמדה

נא לקבל מאת

שם המשפחה /א/א

שם פרטי /א/א

כתובת

פרטי התשלום: מיסים

מיס

מס' רישוי 56
12-1/85
10-11/84

מחלקה 62*63

מקום התשלום 64*65

66680702000001
מס' חשבון נכס בק"י

5-15

16 17 18

שקל אג'

87150-
סה"כ לתשלום

חותמת וחתימה
הקופאי במקום הזה

* כלי חותמת הבנק
אין המקורה משמשת כקבלה.

5-20057-4

מספר חשבון בבנק הדואר

1. המקור לרשות
2. העתק ללקוח
3. העתק לבנק

עיריית הרצליה
מחלקת הגבייה

תאריך 1985 6.11.85

מספר רשום 264

2-4

פקודת תשלום*

נא לקבל מאת

שם המשפחה אבן

שם פרטי אבא

כתובת הרחוב 56 תל אביב

פרטי התשלום: מיסים

מיום 12-1/85

מיום 10-11/84

מחלקה 62*63

מקום התשלום 64*65

סך התשלום 20000

5-15

16 17 18

חוזמת וחתימת
הקופאי במקום הזה

* בלי חוזמת הבנק
אין הפקדה משמשה כקבלה

ס.ת. 96	ריבית והצמדה ס. ת. 96	קרן
667		87,500 - ארנונה 49*55
		49*55 ארנונה
		4550 - מים 42*48
		42*48 מים
		35*41
		35*41
		28*34
		28*34
		21*27 ארנונה סגורים
		21*27 ארנונה סגורים
		87,150 - סה"כ לקרן
		סה"כ ריבית והצמדה

אג' שקל
סה"כ לתשלום 87,150 -

5-20057-4

מספר חשבון בבנק הדואר

- המקור לרשום
- העתק ללקוח
- העתק לבנק

עיריית הרצליה

מחלקת הגבייה

תאריך 1985 5
6.1
56*61

מספר רשות 264
2*4

פקודת תשלום*

נא לקבל מאת

שם המשפחה

שם פרטי

כתובת

פרטי התשלום:

מס' חשבון

מחלקה 62*63

מקום התשלום 64*65

מס' חשבון 66680702000000000000
בנקי נכס

5-15

16 17 18

חותמת ותחיתת
הקופאי במקום הזה

* בלי חותמת הבנק
אין הפקודה משמשת כקבלה.

ריבית והצמדה
ט.ת. 96

ט.ת.
96

קרן

82591-	ארנונה 49*55
45591-	מים 42*48
	35*41
	28*34
	ארנונה סגורים 21*27
87150-	סה"כ קרן

	ארנונה 49*55
	מים 42*48
	35*41
	28*34
	ארנונה סגורים 21*27
	סה"כ ריבית והצמדה

66*7

אג' שקל

87150-
סה"כ לתשלום

5-20057-4

מספר חשבון בבנק הדואר

- המקור לרשות
- העתק ללקוח
- העתק לבנק

חסך באיק - חבל צל כח טיפה

אין טופס זה מהווה אישור לתשלום אלא משהוטבעה עליו חותמת הבנק או קופת הרשות.

קבלה למשלם

לתשלום עד

23/08/85

שם הרשות

עיריית הרצליה

שם

אמבש

שם הרשות

עיריית הרצליה

חשבוני תקופתי עבור מסים ואספקת מים

מס' חשבון	מיקוד	שם וכתובת	גוש	חלקה
66680703000005		חבצלת השרון 58	6668	70300

המזנה הנחלק ה-הקריאה נעשית לפי העדכה

מס' זיהוי מים	פרטי צריכת מים	התקופה
24007800001	177 479 302 24 3 172	06-07/1985 08-09/1985

פרטי התשלום בשקלים שלמים											
מחיר 1	מחיר 2	מחיר 3	מחיר 4	מחיר 5	מחיר 6	מחיר 7	מחיר 8	מחיר 9	מחיר 10	מחיר 11	מחיר 12
		424	16	239	60	658	161.048	85			

השכום לתשלום 230703.00

שנות	יתרת מקדמת מים	כניב או אשפה	מים	ארנונה
			120732	109971

חותמת וחתמת הקופה

תכנון ובצוע ע"י החברה לטובתכם

חותמת וחתמת הקופה רק במקום זה

מס' זיהוי מים	מס' רשות	מס' חשבון
24007800001	264 31	66680703000005

התקופה		מס' חשבון בבנק הדואר
06-07/1985	08-09/1985	5-20057-4

00984514 מס' סדר הטיים

פרטי התשלום בשקלים שלמים				השכום לתשלום
שנות	יתרת מקדמת מים	כניב או אשפה	מים	מב' שקל 230703.00
			120732 109971	

666807030 61 65603 0000526431

הסברים בדבר חשבון המים

1. מים לצרכי השקיה.
בחדשים אפריל - נובמבר זכאי צרכן בעל גינה, להקצבה בהתאם לגודל הגינה במחיר מוזל מעל ל- 16 מ"ק הראשונים עד לגבול של 500 סמ"ר של גינה לכל יחידת דיור.
2. חישוב אגרת מים למשפחה המונה מעל ל- 4 נפשות.
משפחה המונה מעל ל- 4 נפשות הנרים בדירה, זכאית ל- 6 מ"ק נוספים לחדשים לכל נפש מעל ל- 4 נפשות בתעריף הראשון למגורים מעל ל- 16 מ"ק הראשונים. לאחר הצהרה בכתב במחלקה הנביה והצנת תעודת זהוי בה מופיעים השמות של בני משפחה.

כללי

1. סימן י"הי פירושו צריכה הערכה.
2. " צריכה משותפת " פירושה חלק יחסי מהצריכה שחלה על הצרכן מתוך הצריכה המשותפת של הבית.
3. בכל העדרות מחדירה (מעל למספר ימים) מומלץ לסגור את המנוף (שאבר) הדירתי ולנתק אספקת החשמל לדוד המים החמים.
4. במקרה של בירור, נא להביא את החשבונות שברשותך.

Drama Through The Ages

A Look at 'Civilization
And the Jews' on PBS

By Lawrence Meyer

The good thing about attempting any sort of history of the Jewish people is that one never lacks for material. Their story stretches back more than 3,000 years, has been acted out on six continents and may be said to be so tightly interwoven with the story of western civilization that we cannot talk about one without talking about the other.

"Heritage: Civilization and the Jews," which begins the first of nine one-hour episodes tonight on public television (Channel 26 at 9), acknowledges the interconnection of Jewish history and western civilization from the outset. Western morality is suffused with the laws and rules first formulated and codified by the Jews. The words of the Jewish prophets, standing apart from the state and criticizing it, were a stern reminder of laws and standards beyond those of mortals temporarily in power. Judaism lies at the core of the West's other two great religions—Christianity and Islam.

The apparent aim of the producers of the series has been to put the Jews into context at all times in their history, showing the relevance

See *HERITAGE*, B6, Col. 1

Top, Abba Eban, narrator of "Heritage: Civilization and the Jews"; above, an ancient stone relief of the Talmudic sage Rav Ashi

Arts: Lucy Lippard's
mission/Backstage, B7.

Old rivals meet at
Gershwin program, B2.

The return
of Doonesbury, B3.

LIKE
ASE
F DAY
R NIGHT

e's angora sweater
d pleat skirt—black
oswool-angora rabbit
hair-nylon knit and
polyester lace,
es 300.00.

Salon

the
antas-

in Under

You could

win a trip for two

to Australia.

No purchase necessary.

a g n i n

North Bethesda, Maryland 468-2900. Open Monday through
to 9:30; Saturday 10:00 to 6:00; Sunday Noon to 5:00

HAIR
AND

Grand
ahead
Even

You
Don't

of the
Plea
"F"

Blick

Contents:

24

self-adhesive labels

Ref. No.:

2550
FLUORESCENT

**THE BLICK RANGE OF SELF
ADHESIVE LABELS
CONTAINS A LABEL FOR
ALMOST EVERY NEED.**

Square, rectangular, circular,
oval and star shaped.
Plain white, coloured and
fluorescent.

Printed labels for dozens
of special uses in the
home, office and school.

Ask for details of the complete
range and look out for
the distinctive displays.

3475 5080 4050
with blue corners
3475
with gold border

3475

4050

5080

TV3952

Nos 3, 6, 13, 1218, 1238, 1925, 2550, 8050
TV3952* are available in various colours
including red, orange, yellow, green and blue.

* Fluorescent colours red, green, yellow,
orange and blue

1822

910

913

2 5A

29

24

19

13

8

5

* 80170

5080

1218

1238

525

760

3475

2350

2575

1925

1938

1963

1250N

הכנסת

ירושלים, ד' בתמוז התשמ"ה
20 ביוני 1985

לכבוד
ה"כ רפאל איתן
ה כ נ ס ת

הפול יקר,

אני חייב לך חשובה על פתק שהעברת אלי לפני שבועיים בשלושה נושאים: (א) מדוע הגדרתי את המלחמה בלבנון כאומללה. (ב) מדוע אין חשבון נפש יותר שלילי על מלחמת יום הכיפורים ועל תפקידי בקשר אליה.

(א) מלחמת לבנון זכאית לגביע של המלחמה הכושלת ביותר בהיסטוריה החדשה. קונספצייה חסרת שחר; תכניה בלתי סבירה; ביצוע בלתי מוצלח; מאזן תוצאות שלילי. שום מצב לא שופר ושום סכנה לא חוסלה. אני מסתמך גם על דיוני הוועדה וגם על מחקרים חשובים שהחשוב בהם הוא ספרם של שיף ויערי. מאלפת העובדה שלא נכתב שום ספר הסותר את תוכן הספר ההוא שנתקבל בכבוד ע"י ציבור רחב ובמיוחד בקרב יהודי החפוצות. מה שאפשר היה להשיג הושג עד ליום החמישי ולא הייתה התבונה להעצר כלי להיגרר למצב של 'תפסת מרובה לא תפסת'. האמריקנים עשו שגיאה דומה ב-1950 כשלא נעצרו במקביליה ה-38 והמשיכו צפונה. אי אפשר לומר כי לא הייתה אפשרות כזאת כאשר מנחם בגין אמר לי ולחברי (פרס, רבין, בר-לב) ולאחר מכן בכנסת: "כאשר נגיע למרחק של 40 קילומטר - תיפסק הלחימה".

אינני סבור שמאמץ לחאר את המלחמה במונחים חיוביים יצליח יותר ממאמץ להציג את וויטנאם כהצלחה אמריקנית.

(ב) מלחמת יום הכיפורים הייתה מלחמה שאי אפשר היה למנוע אותה כאשר הערבים יזמו אותה (ובניגוד לאגדות) בלי שהייתה אפשרות לשלום לפני כן. גם סאדאת אמר לי כי "רק מלחמה אוקטובר יצרה אפשרות לנציגים מצריים לנהל מו"מ בלי חרפה". מלחמת יום הכיפורים הייתה מלחמת נצחון נגד אלפי טנקים ומאות מטוסים וטילים (לא נגד 10,000 מחבלים, אמנם נפתחה המלחמה במחדל מודיעני ובמחדל מיבצעי-סירוב לגייס מילואים מיד). אם כי אין לי שום אחריות אישית (באשר לא הייתה למשרד החוץ שום סמכות מודיעינית ולא הייתי נסנה עם ארבעת השרים שהחליטו לא לפעול פעולה מקדימה ולא לגייס מילואים) הרי מבחינת האחריות המשותפת כל שרי הממשלה אחראים. אך מכאן הייתה הופעת הממשלה הוגנת מכל בחינה ממלכתית. היא התייצבה בבחירות בה מוקדה המערכת המערכת בנושא המלחמה. ממשלה גולדה קיבלה את אימון הבוחרים והרכיבה ממשלה. מאידך הממשלה הסכימה להיחקר ע"י ועדת חקירה. היא קיבלה את מסקנות הוועדה (הבלתי צודקת, לדעתי). לאחר מכן היא התפטרה כולה לאחר ששר הבטחון לא היה מוכן לקבל על עצמו את אשמת מחדלי משרדו. היא לא התחמקה בפחדנות לא מחקירה ולא מהתפטרות. אשר לתקלות של הימים הראשונים, הרי גם למערב היו כשלונות (פרל הארכור, טוברוק, כריחיס, נורווגיה, סינגפור), אך כיוון שהאויש וניצח בסופו של חשבון נחשבה מלחמת העולם השנייה כנצחון צבאי והיסטורי.

1954
1000
1000

1000

The first part of the report deals with the general situation in the country and the progress of the work during the year.

The second part of the report deals with the results of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the results of the work in the field of research and the second section deals with the results of the work in the field of administration.

The third part of the report deals with the conclusions and recommendations of the committee.

The committee has found that the work of the department during the year has been satisfactory and that the results have been in accordance with the objectives set at the beginning of the year. It recommends that the department should continue its work in the same way and that it should be given the necessary resources to enable it to do so.

לכבוד
ח"כ רפאל איחן
ה כ נ ט ה

רפול יקר,

אני חייב לך תשובה על פהק שהעברת אלי לפני שבועיים בשלושה נושאים: (א) מדוע הגדרתי את המלחמה כלכנון כאומללה. (ב) מדוע אין חשבון נפש יותר שלילי על מלחמת יום הכיפורים וצל תפקידי בקשר אליה.

(א) מלחמה לבנון זכאית לגביע של המלחמה הכושלת ביותר בהיסטוריה החדשה. קונספטייה חסרת שחר; הכניח בלתי מכירה; כיצור בלתי מוצלח; מאזן הוצאה שלילי. שום מצב לא שופר ושום סכנה לא הוסלה. אני מסתפק גם על דיוני הוועדה וגם על מחקרים חשובים שהחשוב בהם הוא טרנס של שיף ויערי. מאלפת העובדה שלא נכתב שום ספר הסותר את תוכן הספר ההוא שנחקל בכבוד ע"י ציבור רחב ובמיוחד בקרב יהודי התפוצות. מה שאפשר היה לחשיב תושב עד ליום החמישי ולא הייתה התבונה לתעצר בלי להיגרר למצב של 'תפסה מרובה לא תפסת'. האמריקנים עשו שגיאה דומה ב-1950 כשלא נעצרו במקביליה ה-38 והמשיכו צפונה. אי אפשר לומר כי לא הייתה אפשרות כזאת כאשר מנחם בגין אמר לי ולחברי (פרט, רכין, בר-לב) ולאחר סכן בכנסת: "כאשר נגיע למרחק של 40 קילומטר - היפסק הלחימה".

אינני סבור שפאמץ לתאר את המלחמה כמונחים חיוביים יצליח יותר מפאמץ להציג את וויטנאם כהצלחה אמריקנית.

(ב) מלחמת יום הכיפורים הייתה מלחמה שאי אפשר היה למנוע אותה כאשר הערבים יזמו אותה (וכניגוד לאגרות) בלי שהייתה אפשרות לשלום לפני כן. גם אדאח אמר לי כי "רק מלחמה אוקטובר יצרה אפשרות לנציגים מצדיים לנהל סו"פ בלי חרפה". מלחמת יום הכיפורים הייתה מלחמת נצחון נגד אלפי טנקים ומאות מטוסים ומיליים (לא נגד 10,000 מחבלים, אגנם נפתחה המלחמה במחול מודיעני ובמחול סיכנטי-סידוכ לגייס מילואים מיד). אם כי אין לי שום אחריות אישית (באשר לא הייתה למשרד החוץ שום סמכות מודיעינית ולא הייתי נמנה עם ארבעת השרים שהחליטו לא לפעול פעולה מקדימה ולא לגייס מילואים) הרי מבחינת האחריות המשותפת כל שרי הממשלה אחראים, אך מכאן הייתה הופעת הממשלה הוגנה מכל בחינה ממלכתית. היא חתייצבה בכחירות כה מוקצה המערכת המערכת בנושא המלחמה, ממשלת בולרה קיבלה את איסון הבהורים והרכיבה ממשלה. מאידך הממשלה הסכימה להיחקר ע"י ועדת חקירה, היא קיבלה את מסקנות הוועדה (הבלתי צודקת, לדעתי). לאחר סכן היא התפטרה כולה לאחר ששר הבטחון לא היה סוכן לקבל על עצמו את אשמה סודלי משרדו. היא לא התחמקה במחשבות לא מחקירה ולא מהתפטרות. אשר לתקלות של הימים הראשונים, הרי גם למערב היו כשלונות (פרל הארבור, טוכרוק, כריחים, נורווגיה, סינגפור), אך כיוון שהתאושש וביצע בקופו של חשבון נחשבת מלחמת העולם השנייה כנצחון צבאי והיסטורי.

[The text in this section is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a multi-paragraph document.]

לכבוד
ח"כ רפאל איתן
ח כ נ ס ת

רפול יקר,

אני חייב לך תשובה על פתק שהעברת אלי לפני שבועיים בשלושה נושאים: (א) מדוע הגדרתי את המלחמה בלבנון כאומללה, (ב) מדוע אין חשבון נפש יותר שלילי על מלחמת יום הכיפורים ועל תפקידי בקשר אליה.

(א) מלחמה לבנון זכאית לגביע של המלחמה הכושלת ביותר בהיסטוריה החדשה. קונספטייה חסרה שחר; הכניח בלתי סבירה; ביצוע בלתי מוצלח; מאזן הוצאות שלילי. שום מצב לא שופר ושום סכנה לא הוסלה. אני מסתמך גם על דיוני הוועדה וגם על מחקרים חשובים שהחשוב בהם הוא ספרם של שיף ויערי. מאלפת העובדה שלא נכתב שום ספר הסותר את חוכן הספר ההוא שנתקבל בכבוד ע"י ציבור רחב ובמיוחד בקרב יהודי החפוצה. מה שאפשר היה להשיג הושג עד ליום החמישי ולא הייתה התכונה להעצר בלי להיגרר למצב של "תפסת מרובה לא תפסת". האמריקנים עשו שגיאה דומה ב-1950 כשלא נעצרו במקביליה ה-38 והמשיכו צפונה. אי אפשר לומר כי לא הייתה אפשרות כזאת כאשר מנחם בגין אמר לי ולחברי (פרס, רבין, בר-לב) ולאחר מכן בכנסת: "כאשר נגיע לטרחק של 40 קילומטר - היפסק הלחימה".

אינני סבור שמאמץ לתאר את המלחמה במונחים חיוביים יצליח יותר ממאמץ להציג את וויטנאם כהצלחה אמריקנית.

(ב) מלחמת יום הכיפורים הייתה מלחמה שאי אפשר היה למנוע אותה באשר הערבים יזמו אותה (ובניגוד לאגודה) בלי שהייתה אפשרות לשלוט לפני כן. גם סאדאת אמר לי כי "רק מלחמה אוקטובר יצרה אפשרות לנציגים מצריים לנהל מו"מ בלי חרפה". מלחמת יום הכיפורים הייתה מלחמה נצחון נבד אלפי טנקים ומאות מטוסים וטיילים (לא נבד 10,000 מחבלים. אמנם נפתחה המלחמה במחדל מודיעני ובמחדל מיבצעי - סירוב לגויס מילואים מיד). אם כי אין לי שום אחריות אישית (באשר לא הייתה למשרד החוץ שום סמכות מודיעינית ולא הייתי נמנה עם ארבעת השרים שהחליטו לא לפעול פעולה מקדימה ולא לגייס מילואים) הרי מבחינת האחריות המשותפת כל שרי הממשלה אחראים. אך מכאן הייתה הופעת הממשלה הוגנת סבל בהחלט סלכתי. היא התייצבה כבחינת בה מוקצה המערכה המערכת בנושא המלחמה. ממשלה גולדה קיבלה את אימון הכותרים והרכיבה ממשלה. מאידך הממשלה הסכימה להיחקר ע"י ועדת חקירה. היא קיבלה את מסקנות הוועדה (הבלתי צודקת, לדעתי). לאחר מכן היא התפטרה כולה לאחר ששר הבטחון לא היה מוכן לקבל על עצמו את אשמת מחדלי משרדו. היא לא התחמקה בפתרונות לא מחקירה ולא מהתפטרות. אשר לתקלות של הימים הראשונים, הרי גם למערב היו כשלונות (פרל הארכבר, סוברוק, כריחים, נורווגיה, סינצפור), אך כיוון שהאוש וניצח כסופו של חשבון נחשבת מלחמת העולם השנייה כנצחון צבאי והיסטורי.

SECRET
CONFIDENTIAL
NO FOREIGN DISSEM

Page 10

The above information is being furnished to you for your information only. It is not to be disseminated outside your agency.

1. The above information is being furnished to you for your information only. It is not to be disseminated outside your agency.

2. The above information is being furnished to you for your information only. It is not to be disseminated outside your agency.

3. The above information is being furnished to you for your information only. It is not to be disseminated outside your agency.

4. The above information is being furnished to you for your information only. It is not to be disseminated outside your agency.

מלחמה יום הכיפורים עם כל הקלותיה הייתה נצחון צבאי מזהיר שהביא לידי הישג מדיני חשוב - שלום עם מצרים והסכם הפרדה עם סוריה. שום גזירה שווה עם מלחמת לבנון אינה תופסת.

אשר לי אישית הרי וועדת אגרנט לא מצאה שום דופי במשרד שהייתי מופקד עליו ואילו וועדת כהן הגדירה את פעולתך כפי שהגדירה אותו. אילו הייתי כחובת למסקנות כאלה שפורסמו עליך לא הייתי מפסיק לחיות להתקיים ולחשוב ולפעול, אך לא הייתי מרשה לעצמי לכוון ביקורת נגד אחרים שלא "זכו" ל"צל"ש" כזה.

ב ב ר כ ה ,

אבא אבן

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

...

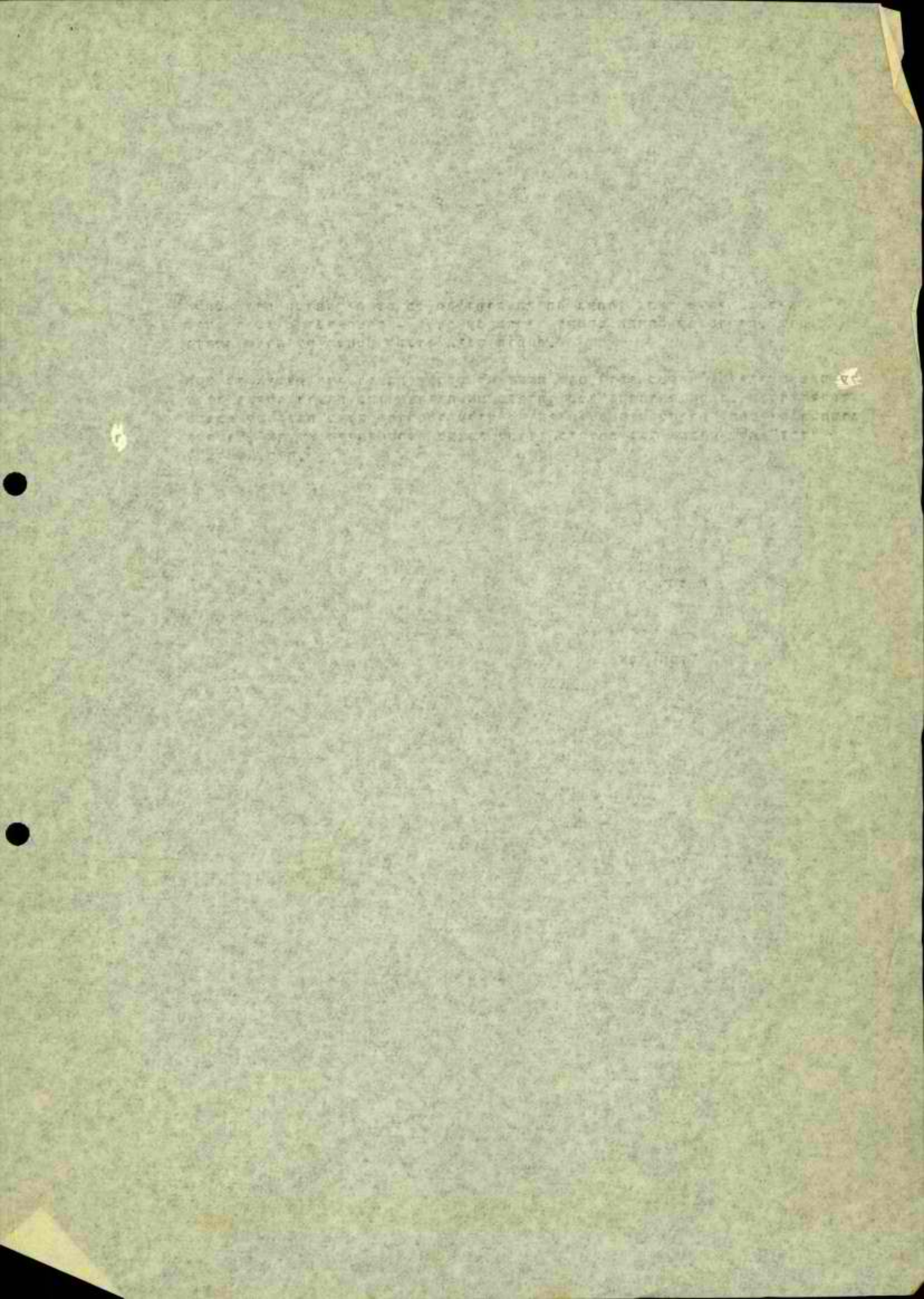
...

מלחמת יום הכיפורים עם כל הקלוהיה הייתה נצחון צבאי מזהיר שהביא לידי הישג מדיני חשוב - שלום עם מצרים והסכם המרה עם סוריה. שום גזירה שונה עם מלחמה לבנון אינה חופפת.

אשר לי אישיות הרי וועדה אגרנט לא מצאה שום דופי במשרד שהייתי מפקד עליו ואילו וועדה כהן הבדירה את פעולתך כפי שהבדירה אוחו. אילו האיתי כחובת למסקנות כאלה שפורסמו עליך לא הייתי מפסיק להיות לחקיים ולחשוב ולפעול, אך לא הייתי מרשה לעצמי לכוון ביקורה נגד אחרים שלא "זכו" ל"צל"ש" כזה.

כ ב ר כ ה ,

אבא אבן

מלחמת יום הכיפורים עם כל הקלוהיה הייתה נצחון צבאי מזהיר שהביא לידי הישג מדיני חשוב - שלום עם מצרים והסכם הפרדה עם סוריה, שום גזירה שווה עם מלחמת לבנון אינה חופסת.

אשר לי אישית הרי וועדת אגרנס לא מצאה שום דופי במשרד שהייתי מופקד עליו ואילו וועדת כהן הגדירה את פעולתך כפי שהגדירה אותו, אילו הייתי כחובת למסקנות כאלה שפורסמו עליך לא הייתי מפסיק לחיות לחקיים ולחשוב ולפעול, אך לא הייתי מרשה לעצמי לבנון ביקורת נגד אחרים שלא "זכו" ל"צל"ש" כזה.

ב ב ר כ ה ,

אבא אבן

THESE ARE THE RESULTS OF THE INVESTIGATION INTO THE MATTER OF THE
ALLEGED VIOLATION OF THE PROVISIONS OF THE ACT OF 1906, AS AMENDED,
RELATIVE TO THE EXPORTATION OF CERTAIN KINDS OF WOODS AND
PLANTS.

IT IS THE RESULT OF THE INVESTIGATION THAT THE VIOLATION OF THE
PROVISIONS OF THE ACT OF 1906, AS AMENDED, HAS BEEN
COMMITTED BY THE FOLLOWING NAMED PERSONS AND FIRMS, TO-WIT:
[The names of the violators are illegible due to the poor quality of the scan.]

כינוי

22
26
דיון

טוטה

מסמך

הפול יקר

אני חובב ארץ ישראל וכל מה שיהיה לה
מבטוחים ~~היא~~ בטוחה לכולם: מקור המידע הוא
המחנה לבנון במזרח (ר) מקור מין זכרון ופס
יגד שאלו על המחנה - כיכרם וכל המידע
בדבר זה

מחנה לבנון (ר) וכל מה שיהיה לה
מבטוחים ~~היא~~ בטוחה לכולם: מקור המידע הוא
המחנה לבנון במזרח (ר) מקור מין זכרון ופס
יגד שאלו על המחנה - כיכרם וכל המידע
בדבר זה

הכנסת

2

מה שזכרתי היה ~~הוא~~ להסיר הוטס זק איום החמישי
ואלו דיוקן המבוקש והיחלצה בו. והייתה אמרתי
תפסו מילכד או מרסס. הואר יזניק גישו שליוה

קומה > 1950 כשלא נעצרו בעקבותיה 38 והחמישי
קפונה. אזי אפסר אומר כי אז ד"ר אפסר

כשאר בושה מנחם קמין אומר אי. ו. חבתי (פיסי, רסין
באר (א) אזהר מכן קבוס: "בושה געז אמרתי
40 קולומט- ~~החלטה~~ תיפסק האזימה"

אזינו סביר שמאמר אזהר את המלחמה במחוזות
חיוביים וקטלית יותר ממאמר אדלם את וויאלט
כהקט זה אמרתי קטלית.

מאחר יום הכיפורים הדיחה מאחר שאי אפשר היה
אנוצ אולי בוסר הצרבים שחצו אולי (אקניצו אוקור)

כי שחצה אפסר ליטול לפני כן. גם מוציא את
פי "הק מאחר אוקוסופ יצרה אפסר ~~הוא~~ נקיים מכוון

לשבת ~~עם נשכח~~ א (ה) מוח בקי חרפה"

(2)

הכנסת
-3-

אלמנה וגם דיכפויים היגד מאמר נצחון וגם האפי טנדוק
 ומאלט מאוסים וטויב ר'אזו נצטעסטו מתחילת אמתת אמת
 נפתח דהאלמנה במצבן מוקיעינו ובמחל אובצני (טירוב
 א"ים מיליונים מ"צ). אם כי אין אי שום אדו"א איטי
 ביארה או הי"דו אסרף החול ש"ס שום סמכה מוקיעינו
 במקני ש"א ו"היו ב"ד א"ים ל"סמנהו הי"דו נ"מ
 ע"א ארבעה ד"ים ש"הלו או אפול פולד מקיענה
 ו"ו א"ים מיליונים ד"ו מ"י"ה א"דו"א ~~א"דו"א~~
 המספר ל"סו המט"ד אדו"א"י א"דו"א ~~א"דו"א~~ א"דו"א
 הי"דו ד"פ"ד המט"ד א"דו"א א"דו"א א"דו"א
 הי"ו ד"ב"ב ב"דו"א ב"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א
 המלמ"ד . ממט"ד א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א
 ודיכופה ממט"ד . ממט"ד א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א
 ע"י ו"ד"ד א"דו"א . הי"ו ד"ב"ב א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א
 (ד"ב"ב ממט"ד ~~א"דו"א~~ א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א
 הי"דו א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א
 א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א א"דו"א

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

ס"ב בן-פורת

ועוד ממשיך ואומר שר-הבטחון: בוודאי צריך לעשות סיד
זאת. אלופ אי דורון: כאן הבעיה היא ארגונית. שר-הבטחון
אין הוא יכול לארגן סידור ל-1600 איש. אלופ-משנה בן-דוד
משהו אחר. שר-הבטחון: אם צריך להיות במקום, יהיה במקום
במקום, אז מתוך 30 חודשים אלה יוקדשו שלושה חודשים ללימ
הצבא?

ועוד ממשיך שר הבטחון ואומר: להתחיל מייד. אם זה
טוב. בכל אופן לא יאוחר מ-1 בספטמבר. הרמטכ"ל: אתה רוצה
שר-הבטחון: רק על זה מדובר. מדובר על כך שמעבשיו לא ייצא
של שמונה כיתות, גם מבחינת העברית וגם מבחינת שאר המקצוע
יש להתחיל לא יאוחר מ-1 בספטמבר 1962. כל אלה שלא ק
בחוץ-לארץ ובין בארץ, בין בעברית ובין בשאר מקצועות הל
שלושה חודשים מינימום, למען ייצאו מהצבא עם ידיעות ש
בית-ספר יסודי בארץ. ואתם אחראים לזאת.

12800

11067

193 1/2 L. 110567

1300 3L 35
on 1000

122

052-72133

מ.פלטין
רח' רדיבג 11
רמת אביב 69022

אדמיין הכנסה

13.8.85

כא אב תשמ"ה
8 אוגוסט 1985

לכב'
מר אבא אבן
יו"ר ועדת החוץ והבטחון
הכנסת
ירושלים

אדוני,

ברצוני לדבר אתך על הנזק העצום שהבכס, מחנה העבודה, גרמתי וגורמים לבטחון המדינה מאז 1967, על ידי הכיבוי "שטחים", בדברכם על יהודה, שומרון וחבל עזה, בכל זירה ובמיוחד באמצעות כלי התקשורת. בטלתם לעצמכם את הסמכות לאותת בכך, בשם העם היהודי, לערבים כי חבלי ארץ אלה, שהם חלקים בלתי בפרדים ממולדתנו, אינם אלא חפצים למכירה בשוק הערבי בנזיד ערשים. והמסר הובן.....

האם אתה, אדוני, יכול להעלות על הדעת שערבי איזה שהוא היה מדבר, או אפילו חושב, במקרה דומה, במונחים של "שטחים"? אבי לא - ואלו אבי הייתי ערבי הייתי מסיק, ובצדק, שאבשים המסוגלים כה לזלזל במורשתם אינם ראויים שתהיה להם מולדת, ושניתן לבשל אותם ממנה.

האם הבכס עורים ובטולי הבנה עד כדי כך שאיבכס הופסים כי כל עוד משפילים אתם את מורשתנו על ידי השמוש בכיבוי "שטחים", אתם תוסיפו להזמין סחטנות וטרור?

אני תקווה שתתיחס לבאמר לעיל בכבוד-ראש, ושתעשה למען ישרש נוהג נואל זה מקרבנו.

בכבוד רב
מריאטה פלטיין
מריאטה פלטיין

עותקים ל:
מר שימון פרס
מר יצחק שמיר
מר יצחק רבין

SECRET

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

SECRET

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

SECRET
ON 11/20/50
CLASSIFIED

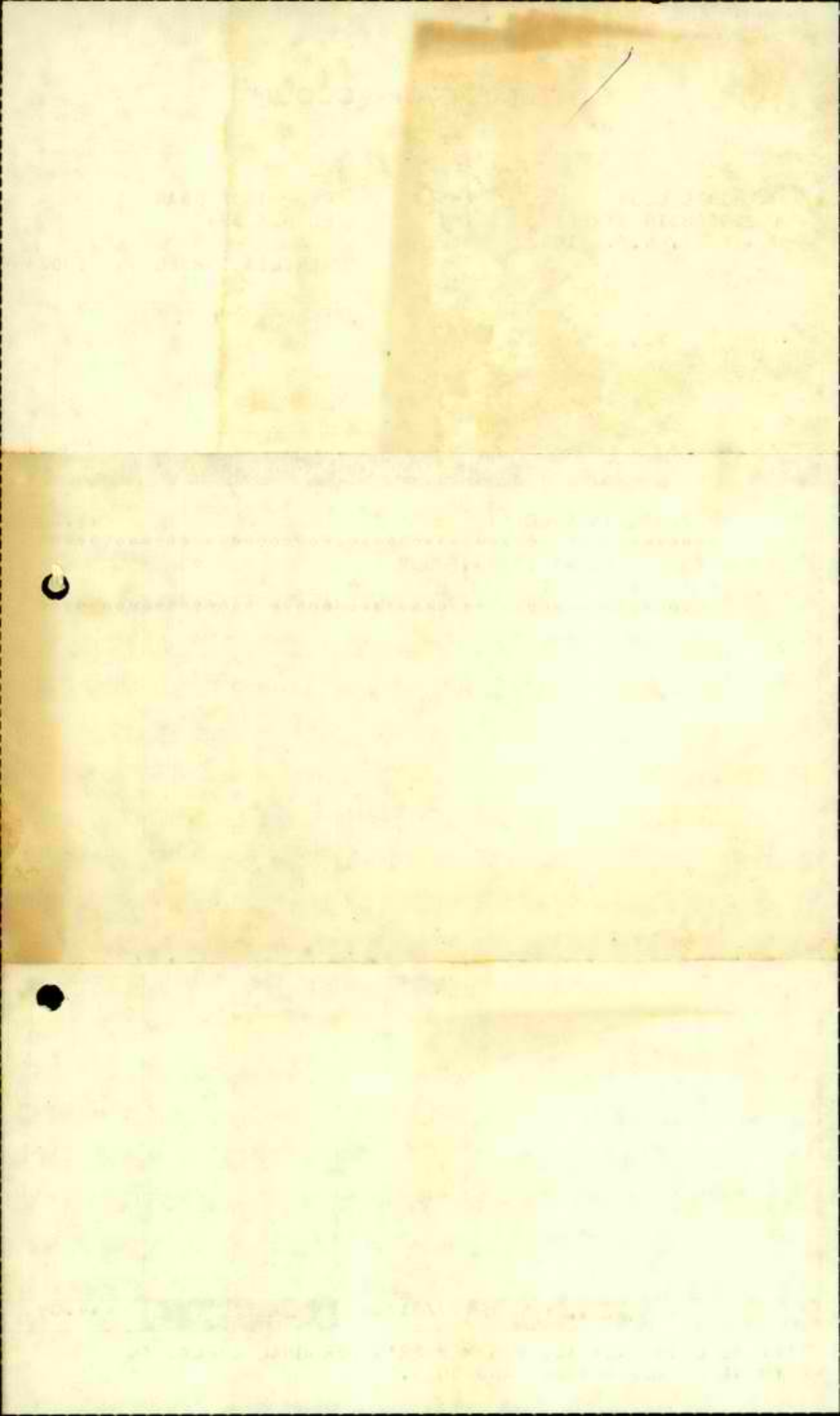

לכב'
מר אבא אבן
יר'ר ועדת החוץ והבטחון
הכנסת
ירושלים

רח' רדינג 11 דמת אביב 69022

מ.פלטיץ

THE KNESSET
JERUSALEM

August 6, 1985

James H. Silberman
Summit Books
1230 Avenue of the Americas
New York, N.Y. 10019

Dear Jim,

"Heritage" was published in London on May 23 and the Channel Four series opened on June 2. The book first hit the national Sunday Times best-seller list on June 23 and has been there ever since.

This week it jumped from ninth to fourth place on the list.

This is a staggering achievement, more striking even than in America, since the general atmosphere is far less congenial to anything of Jewish concern.

It is clear that the TV was the determinant factor since Weidenfeld did nothing except cash in on the success.

This leads to many reflections, including the importance of giving the book a new lease of promotion before the TV series starts again on January 2, 1986.

Warm regards,

Abba Eban

Copies: J. Jay Iselin, Arnold Labaton, Eli Evans, Geoffrey Horn.
Enclosed: Press cuttings,.

London 9.7.1985.

Mr. Abba Eban
Ex Foreign Minister
Jerusalem

Dear Sir,

For twenty centuries Jews were accused of the greatest crime in mankind's history, that of inflicting a cruel death on Joshua of Nazareth, better known as Jesus Christ.

(Did such personage really exist? After all there was no irrefutable proof, either from Roman or Hebrew sources produced).

Not a lesser crime they have committed in recent times: Removal and kept out of office a statesman who during 26 years did so much to bring into existence and maintenance of the state of Israel against tremendous odds. Crime? Worse than crime according to Talleyrand's dictum: an error.

More than that: They have silenced a powerful voice, which could be the voice of mankind's conscience on international political arena compared by competent sources to that of Cicero.

The Portuguese proved more grateful. On their prominent statesman marquis Pombal they conferred a noble title and a lofty monument gracing the heights of Lisbon.

To read your memoirs - on board of a ship anchored between Port of Agueda and Elath - as merchant Marine officer - was as illuminating as it was exciting. Due regrets only the narrative is so objective, so sober, we could like to hear more about such personages (in your opinion) as Nasser, Eden, de Gaulle (with his: "Ne faites pas la guerre!"

Even in your isolation you must be too busy to answer all letters you receive. But sometimes miracles of that kind happen and in case you would find a moment to spare, I would be very grateful to receive a recommendation of another work of yours as exciting and illuminating as your autobiography.

Faithfully yours

L. Sanders

L. Sanders
48 Mornington Road
London, E 11
England

קורות - חיים, אל"מ (מ) שאול אפק

כתובת: - רחוב למרחב 105, רמת-השרון 47226
טלפון: - 03-474040 מס' זהוי: - 243171
מס' אישי בצה"ל: - מ/37819 מצב משפחתי: - נ+1

קורות חיים

- יליד הארץ (23.8.1928), בשנת 1932 עקר עם הוריו מ-עמק יזרעאל ל-כפר-יונה, אשר נמנו על מייסדי הכפר.
- סיים למודיו היסודיים בנתניה והינו בוגר ביה"ס המקצועי על-שם מקס-פיינ ב-תל-אביב, במגמת מכונאות.
- ב-1945, התגייס אל שורות ה-פלמ"ח, במסגרתו נטל חלק בפעולות מבצעיות שונות ושרת בו עד לסמוך להקמת המדינה.
- בשלהי 1947, עם הכרזת המדינה, נמנה על סגל מנגנון ההגנה, שם גם עבר קורס מפקדי-כחות אותו סיים בהצטיינות.
- בשנת 1948, הצטרף אוטומטית אל שורות צה"ל (השתתף בקרבות בחפקידי מ"כ ו-מ"מ), בתום המלחמה עבר קורס מ"מ (קצינים) ושמש אחר - כך כסגן מפקד פלוגת-הסיור של חטיבת גולני.
- נמנה על ראשוני המשרתים ב-צבא-הקבע, בו שרת עד לפרישתו משרות-הקבע בסוף שנת 1975 בדרגת אלוף-משנה.

תפקידים ב-צה"ל

- 1949 - סגן מפקד יחידת-סיור חטיבתית
- 1950 - מפקד פלוגת חיל-רגלים
- 1952 - סגן מפקד גדוד חי"ר ב-חט' גולני
- 1953 - קצין הדרכה של פקוד הצפון
- 1954 - קצין אג"מ (ארגון והדרכה) של פקוד הגדנ"ע
- 1955 - תלמיד בביה-הספר לפקוד ולמטה
- 1956 - קצין מבצעים/קצין הדרכה פקודי, לרבות פעולות-התגמול ומבצע-קדש
- 1959 - מפקד גדוד חי"ר בחטיבת גולני
- 1960 - מ"פ/סגן מפקד ביה"ס המרכזי לקצינים (בה"ד 1)
- 1963 - סגן מפקד חטיבה
- 1965 - קצין אג"מ של אוגדה
- 1966 - קצין שליחות של פקוד המרכז, כולל תקופת מלחמת ששת-הימים ארגון ואיוש הממשל הצבאי ואזרחי ב-יהודה ושומרון.
- 1968 - מפקד מחוז-חיפה, כולל המרחב נהריה בצפון וחדרה בדרום, מפקד צבאי, מפקד מחוז הג"א, אחריות למטה מל"ח, ארגון חרום של מפעלים חיוניים וטפול ברשויות מקומיות.
- 1971 - נספח צה"ל, נציג משרד-הבטחון והתעשיות הצבאיות במיוחד ב-ברזיל וב-קולומביה.
- 1974 - השלמת למודים אדקמאיים (ב-אונ' ת"א ו-אונ' בר-אילן)

לאחר השחרור מצה"ל

- 1976-7 - ייצוג חברה ממשלחית ב-אמל"ס, נהול מפעל ליצור דשנים
- 1977-80 - נציג הסכניון ב-קנדה. ארגון ונהול אגודת שוחרי-הסכניון, האוס שחוף-פעולה בחחום מחקר ופתוח, גיוס סטודנטים, ארגון פעולות והסברה לרבות החרמות, מגביות ופרוייקטים.
- 1980-82 - מנהל השווק ויצוא של תעשיות רכב בע"מ. הקמת אגף מכירות ושווק בינ"ל של החברה ונהולו.
- החל ב-1982 - באגף השווק של חברה דגם מערכות בע"מ, קידום מכירות ויזום פרויקטים בחחומי ההדרכה/הכשרה מקצועית, נציג החברה ב-אמל"ס.

ה ש כ ל ה

- 1945 - בוגר ביה"ס המקצועי ע"ש מקס-פייין
- 1956 - בוגר ביה"ס לפקוד ולמטה
- 1963 - השלמת למודי הבגרות
- 1974-5 - למוד מדעי המדינה אונ' בר-אילן וכן בוגר תל"מ של הפקולטה למנהל-עסקים אונ' תל-אביב.
- קורסים ב-צה"ל: - 1948 - קורס קצינים
- 1950 - קורס קציני-שלישות
- 1952 - קורס מפקדי-גדודים
- 1955-6 - קורס פו"מ (פקוד ומטה)
- 1971 - קורס מש"ב, שחוף פעולה בינלאומי

שפות: - עברית, אנגלית, ספרדית, פורטוגזית, אידיש ומעט ערבית.

ע ס ו ר י ם

- עטורים ב-צה"ל: - אות ההגנה
- אות הקוממיות
- אות סיני
- אות מלחמת ששת-הימים
- אות מלחמת יום-הכפורים

עטורים זרים: - נמנה על Ordem do Merito Militar של צבא ברזיל
- עטור Santos Dumont של חיל האויר הברזילאי
- בעל עטור Tamandare של חיל הים הברזילאי.

x ----- x

(נוב' 1984)

CURRICULUM VITAE - Col.(R) SHAUL AFEK

SHAUL AFEK, Age 56, Married (1 daughter)
105, LAMERCHAV St. RAMAT-HASHARON 47226, ISRAEL
Phone No. 03-474040

Born (1928) and brought up in Israel, graduated a Technical High-School in Tel-Aviv. Took part in military operations during the war of independence of Israel (1948-9). After the war, Joined the Army and served until 1975, at which time retired as a Colonel.

Among the various jobs in my military career, I served as a Battalion Commander, Senior Staff and Administration officer, Commanding-Officer of Haifa District and completed my active service as the Military Attaché and delegate of the Ministry of Defence at the Israeli Embassy in Brazil (1971-4). In this capacity I represented Israeli industries in South-American countries and thus first created a network of contacts which has been kept till the present (since many of my South-American colleagues have reached decision making posts in their own countries). My task as a senior Israeli delegate drew me close to the local Jewish leadership and I often appeared as a Guest Speaker aiding Fund-raising activities.

While serving in the Army, I graduated all the relevant military schools, including the High-Military Command & Staff College of the I.D.F. I studied Political Science at Bar-Ilan University and graduated the "Telem" program of the Rekanati School of Business Administration at Tel-Aviv University (which is an equivalent to an M.B.A. degree program).

2/...

Since my retirement from the army I held the following posts:

1976-7: Director of a Fertilizer Plant in Uruguay, a plant jointly owned by Uruguayan investors and Israel Chemicals Ltd. In this capacity my responsibilities laid in the managerial, marketing, transportation and financial fields.

In addition I also served at the time as the regional marketing director of the Israeli company.

1977-80: Representative of Technion (Israel Institute of Technology) in Canada (based in Toronto). This task involved co-ordination of the Institute's activities in Canada, fund-raising, and bi-national Research and Development projects.

1980-2: Marketing and Export Manager of Automotive Industries Ltd., dealing mostly with the promotion of sales and export to South and Central America by creating a network of agencies throughout the area.

1982-5: Marketing Director of Southamerican activities of Degem Systems Ltd., as well as co-ordinating Degem's activity with a subsidiary company based in Buenos-Aires, Argentina. this post involved dealing with bids and projects financed by the World Bank, BID (Interamerican Bank of Development), AID, UNESCO and various international financing institutions.

As the above mentioned activities point out in addition to Hebrew I speak English, Spanish, Portuguese and Yiddish.

--- x --- x --- x ---

(feb. 85)

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati • New York • Los Angeles • Jerusalem

THE PRESIDENT

3101 CLIFTON AVENUE • CINCINNATI, OHIO 45220-2488
(513) 221-1875

February 14, 1985

The Honorable Abba Eban
Chairman, Foreign Affairs Committee
The Knesset
Jerusalem, Israel

Dear Aubrey:

As the fates would have it, it was a special pleasure to see you, Susie and your sister at the Plaza just a few months ago. I remember your asking for an opportunity for us to get together about something that was on your mind, and I am happy to inform you that I shall be in Israel from March 17th through the 25th and could meet you at a mutually convenient day and time in Jerusalem, or wherever you decide.

Helen Glueck celebrated a very special birthday recently, and it occurred to us that it is time for us to honor her for all that she represents to our school and to our community. We discussed with her a function in which she would be the honoree at a banquet for the benefit of the Hebrew Union College to be tendered by the Cincinnati Associates of the College, very much in the same manner as the one that was tendered for me and where, regrettably, you were unable to be our main speaker due to date clearance problems. We have set November 24, 1985, as the date, and she has expressed as her first and only preference yourself to be the main speaker and our special guest. It would mean so much to her and to all of us, not the least myself, if you would find it possible to be with us on this great occasion. We shall be happy to meet whatever requirements are necessary for you to be with us.

I do hope you will find it possible to accept our invitation, and, of course, we invite Susie to come with you.

With warmest regards and best wishes,

Sincerely,

Alfred Gottschalk

AG:pg

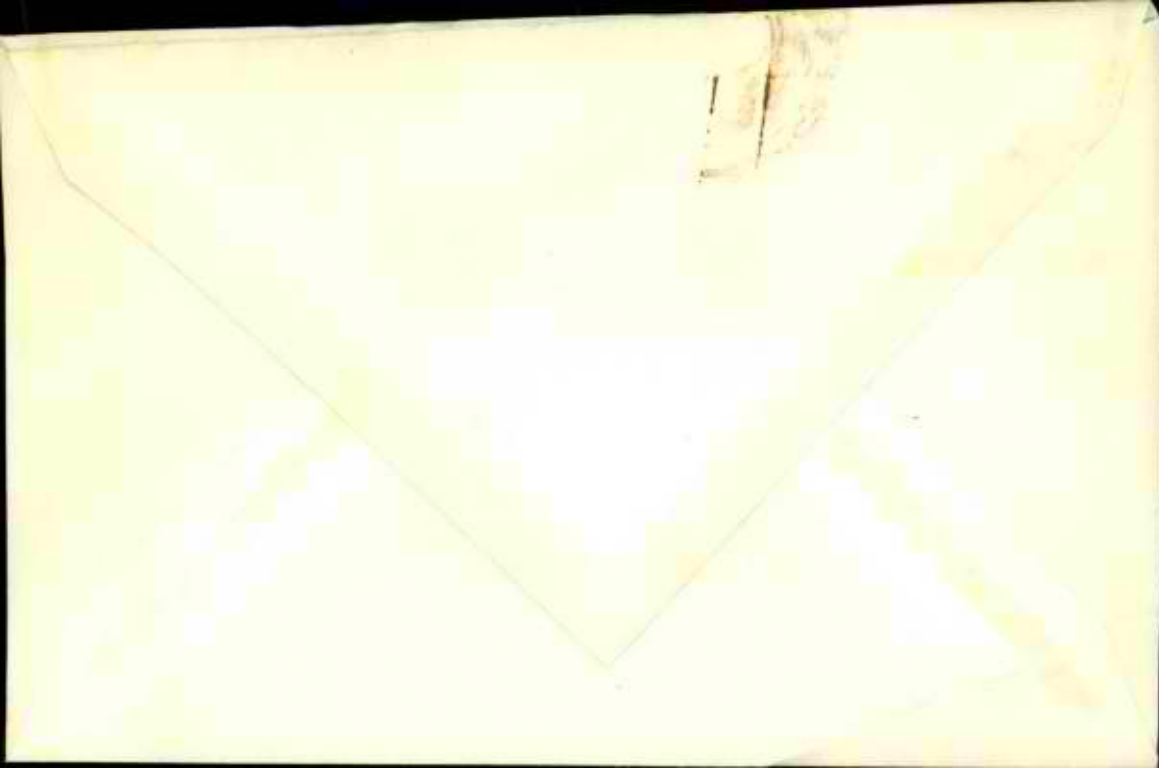
RECEIVED
25% RAY CONTENT
USA

דמי הדואר ישולמו ע"י הנמען.

אישור מס' 5083

אין
צורך
בבול
דאר

לכבוד _____
המגבית המאוחדת בישראל _____
ת.ד. 656 _____
ירושלים _____

אגרת הטלויזיה – תזכורת לתשלום יתרת חוב

קבלה לאורח

נכבדי,
זהו חשבון על חובותיך באגרה לתקופה:
1 באפריל 1984 עד 31 במרץ 1985.
אנו קוראים לך לחסל חובך זה בהקדם.
מעשיו כדאי לך להקדים ולשלם את חובך באגרה. תקנות רשות השידור שוננו
הוגדלו הקנסות המוטלים על המפגרים בתשלום האגרה, ומעתה גם הקרן וגם
הקנסות צמודים למדד.

בדוק נא את הקבלות
שברשותך. אם יש אי-
התאמה בין הקבלות ובין
החשבון הזה, פנה למשרדי
מחלקת הגבייה עם הקבלות
ועם טופס זה.

העונשים החלים על פיגור בתשלום האגרה:

מספר חודשי פיגור	שיעור הקנס	לגבי האגרה	לגבי הקנס
1	20%	אין	אין
2	40%	אין	אין
3	60%	יש	אין
4	80%	יש	אין
5	100%	יש	יש

בכבוד רב,

(Signature)
אברהם כ"ץ
מנהל הגבייה

עצור את **החצמדה** – שלם חובך מייד!
הנמנעים מתשלום צפויים לסריקות ולעיקולים!

אפשר לשלם חשבון זה
בכל אחד מסניפי הבנקים
(גם בבנק הדואר)!

01 00 224053 | אבא | אבן | 064749385¹
סוג שנה רצף | שם | מס זהות

01 995100040 | 46747 | הרצליה | 56 | חבצלת השרון
קוד פיגור | מיקוד | שם ישוב | כתובת

חותמת הבנק

אין טופס זה מחוץ קבלי
על תשלום אלא לאחר
שהוטמנה בו חותמת הבנק

אין לקבל
תשלום זה אחרי
31.07.85

ס"ח"כ	הפרשי החצמדה	קנסות		החיוב המקורי		
		סכום הקנס	ארצו הקנס	סכום	חודש	שנה
2 0772	8866	3969	7937	דצמבר	84	

2 0772 הסכום לתשלום | ² | שומר קבלה זו כדי להציג אותה לפני פקחי מחלקת הגבייה

הודעת זיכוי לרשות השידור

אגרת הטלויזיה – תזכורת לתשלום יתרת חוב

חותמת הבנק

אין טופס זה מחוץ קבלי
על תשלום אלא לאחר
שהוטמנה בו חותמת הבנק

אין לקבל
תשלום זה אחרי
31.07.85

224053 | אבא | אבן | 064749385¹
רצף | שם | מס זהות

21 01 00 01 995100040 | 25 | 20772³
סוג שנה רצף | מיקוד | קוד פיגור | מס זהות | הסכום לתשלום

1991

7052
P.P.
בילוי

מילואים 95 שנה

מילואים
מילואים

מילואים 95 שנה
מילואים
מילואים 95 שנה
מילואים
מילואים 95 שנה
מילואים

מילואים 95 שנה
מילואים 95 שנה

מילואים

מילואים 95 שנה

מילואים 95 שנה

מילואים 95 שנה

מילואים 95 שנה

מילואים
מילואים

מילואים 95 שנה

מילואים

מילואים

מילואים

מילואים

מילואים

D.C. Heath and Company

125 Spring Street
Lexington, Massachusetts 02173
Telephone (617) 862-6650

July 23, 1985

HON. Aba Eban, M.D.
The Knesset
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Eban:

Louis René Beres suggested that I contact you about reviewing his forthcoming book SECURITY OR ARMAGEDDON: ISRAEL'S NUCLEAR STRATEGY.

This controversial book discusses Israel's strategy regarding nuclear weapons and its current "bomb in the basement" policy. Close examination is given to Israel's choices and their probable impact on American and Soviet foreign policy as well as world peace. Other issues addressed include: disclosure versus the hidden bomb, the probability of nuclear terrorism, long-term security through conventional deterrence, and creation of a nonproliferation treaty for the Middle East, to mention a few.

We would be interested in your response to this work, in the hope of using your comments for promotional purposes. May we send you a copy of the page proofs at the end of July?

I look forward to hearing from you.

Sincerely yours,

A handwritten signature in cursive script that reads "Mary E. Winsley".

Mary E. Winsley
Editorial Assistant
LEXINGTON BOOKS
(617) 860-1148

גבעתיים, 9.4.1985

לכבוד
מר אבא אבן
כנסת ישראל, ירושלים

למר אבן שלום,

במצורף אני שולח לך את הספר "ההלכה - מקורותיה והתפתחותה" מאת פרופ' אפרים א. אורבך, הראשון בסדרת ספרי "יד לתלמוד" שהופיע לפני זמן מה.

בעת בקורי לפני מספר חודשים בקנדה הזדמן לי לשוחח עם כמה מידידי "יד לתלמוד" שם. באותה ההזדמנות הרשיתי לעצמי לצטט כמה משפטים מספרך MY PEOPLE (עמוד 170) בהם התיחסת לתלמוד.

אני מקוה שבעשותי זאת, ללא אשור מוקדם ממך, לא פגעתי בזכויות המחבר.

בטוחני שלמרות ימי עבודתך העמוסים תמצא זמן לעיין בספר ובחומר הנוסף שצרפתי, ואשמח לשמוע ממך.

מכבוד רב,

גרשון דרור
סגן/נשיא מבצע

נשיא הכבוד הבינלאומי
ברוך ארמונד דה-רוטשילד
יו"ר הדירקטוריון
סר אייזיק וולפסון
משנה ליו"ר הדירקטוריון
מר ארנסט י. יפת
חברי הדירקטוריון
מר יואב ברש
ד"ר אמנון גולדנברג
מר בנו גיטר
מר גרשון דרור
מר ארנסט י. יפת
מר יעקב לוינסון
פרופ' שאול ליברמן
מר מרדכי לימון
מר אהרון מאיר - נזכר כבוד
מר הרמן מרקין
ד"ר אברהם נאמן

נשיא
פרופ' עמנואל רקמן

סגן נשיא מבצע
מר גרשון דרור

מוכיר

גבי רינה פילוסוף

יו"ר הועד האמריקאי
ליד לתלמוד

נשיא כבוד

פרופ' שאול ליברמן

נשיא

מר הרמן מרקין

סגן נשיא

מר גרשון דרור

חברי הועד הפועל

מר גרשון דרור

פרופ' אלי ויזל

פרופ' שאול ליברמן

מר הרמן מרקין

מר תיאודור פרידמן

מר גרשון קקסט

חברי הנהלת הועד

עיר קנט ביאלקין

מר גרשון דרור

פרופ' אלי ויזל

מר מוריס ל. לוינסון

פרופ' שאול ליברמן

פרופ' נורמן לם

מר הרמן מרקין

רבי ד"ר יהודה נדיף

מר אלברט י. סמית

מר תיאודור פרידמן

מר גרשון קקסט

מר סם רוטברג

פרופ' עמנואל רקמן

גבי גיין שטרן

מר ג'רום ל. שטרן

מר אברהם שפיגל

מר ג'ורג' מ. שפירו

מוכיר/נזכר

מר פיטר שמידט

1875

1875

1875

ידידי בית התפוצות בישראל

מחלקת המידע והקשרים
על שם נחום גולדמן

Beth Hatefutsoth
The Nahum Goldmann
Museum of the Jewish Diaspora

קמפוס עול אוניברסיטת תל-אביב
תא דאר 39359, תל-אביב 61392
טלפונים: 425161

Tel Aviv University Campus,
P.O.B. 39359, Tel Aviv 61392, Israel
Phones: 425161

27 ביוני 1985

לכבוד
מר אבא אבן
הרצליה חוף ים

מר אבן הנכבד, א/נני יקני.

בשם אגודת ידידי בית התפוצות בישראל, אני מודה לך על הענותך להעניק חסות לתחרות התצלומים העולמית - "ימורשה יהודית בעין המצלמה 1987".

מטרת התחרות: לאגור חומר תעודי על חיי הקהילה, מינהגיה, אתריה וכד'. ואכן, שתי התחרויות הקודמות העשירו את בית התפוצות בעשרת אלפים צילומים בקרוב, וביניהם מקהילות נדחות כמו מבורמה, אפגניסטן, האיים הקריביים וכד'.

אנו מצרפים בזה חומר של תחרות קודמת ממנו ניתן ללמוד על כללי התחרות ומהלכה.

נודה לך מאוד אם תואיל לחבר פניה קצרה למתחרים בכח, הקוראת להם ליטול חלק בתחרות. רצוי בשפה האנגלית, ואנו נמציא לאישורך את התרגום לעברית וספרדית. החומר יופץ לקהילות יהודיות, בתי ספר יהודים, בתי כנסת, מחנות נוער של הסוכנות ובאמצעות המהדורה הבינלאומית של ג'רוזלם פוסט.

בכבוד רב,

מאיר דה-שליט

נשיא האגודה

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

TOP SECRET

SECRET
CONFIDENTIAL
TOP SECRET

TOP SECRET

The following information is being furnished to you for your information only. It is not to be disseminated outside your organization.

This information is being furnished to you for your information only. It is not to be disseminated outside your organization.

This information is being furnished to you for your information only. It is not to be disseminated outside your organization.

This information is being furnished to you for your information only. It is not to be disseminated outside your organization.

SECRET

TOP SECRET

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
444 NORTH CAPITOL STREET, N.W., SUITE 412
WASHINGTON, D.C. 20001
Telephone (202) 638-2256

May 2, 1985

Dear Mr. Eban:

Because we didn't know of your plans to leave the city today, your remarks have not been proofed. We will go over it again once you return it with your changes and eliminate any typographical errors that may now appear.

With the compliments of

ANNETTE FRANZEN

*Executive Assistant to the
Executive Director*

AIPAC

THE AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE

May 2, 1985

The Honorable Abba Eban, MK
Chairman
Defense and Foreign Affairs Committee
c/o Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C.

Dear Abba:

Your address to the AIPAC Policy Conference last week was outstanding and a great hit with the standing-room only crowd in attendance. We have had a number of requests for a copy of your text, so we have transcribed it.

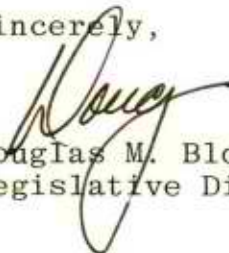
Please review the attached transcript and let us know what changes you wish us to make. You may either mark up this copy and have the Embassy send it back or you can call me or Annette Franzen at 638-2256.

We appreciate your assistance and cooperation.

Your kind words about AIPAC are deeply appreciated. I look forward to meeting with you again when the AIPAC lobbyist are in Israel.

With best personal wishes.

Sincerely,

Douglas M. Bloomfield
Legislative Director

DMB:gcs

444 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 412 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

President: Robert H. Asher, IL **Chairman of the Board:** Lawrence Weinberg, CA **Vice Presidents:** Robert L. Adler, IL; Donald Diamond, AZ; Edward C. Levy, Jr., MI; Rabbi Israel Miller, NY; Michael Stein, FL; Barbi Weinberg, CA; Harriet Zimmerman, GA **Secretary:** Gordon Zacks, OH **Treasurer:** Bernard S. White, MD **Regional Chairpersons:** Marshall Brachman, TX; Monte Friedkin, OH; Richard Goldman, CA; Harlan Hockenberg, IA; Herbert D. Katz, FL; Mayer Mitchell, AL; Robert Riesman, RI **Presidents Emeritus:** Rabbi Philip S. Bernstein, NY; Irving Kane, OH; I.L. Kenen, DC; Louis Lipsky, NY*; Edward Sanders, CA; Morton Silberman, FL*; Lawrence Weinberg, CA
*Deceased

Executive Director: Thomas A. Dine **Deputy Executive Director and General Counsel:** Arthur D. Chotin **Legislative Director:** Douglas M. Bloomfield **Research and Information Director:** Steven J. Rosen **Community Issues Director:** Jacqueline G. Abelman **Political Director:** Chris Gersten **Administrative and Finance Director:** Morris S. Edeson

THE COMMITTEE CONDUCTS PUBLIC ACTION TO MAINTAIN AND STRENGTHEN THE FRIENDSHIP BETWEEN THE UNITED STATES AND ISRAEL

THE EXECUTIVE COMMITTEE

Morris Abram, NY	Max Fisher, MI	Gerald Kraft, IN	Rabbi Alex Schindler, CT
I. Joel Abromson, ME	Sam Fishman, MI	Constance Kreshtool, DE	Charles Schusterman, OR
Stanford Adelstein, SD	Howard I. Friedman, CA	Frieda Kufeld, NY	Fred Schwartz, NY
Bernyce Adler, FL	Robert Fromer, NY	Hymen Lake, FL	Stanley I. Sehler, WI
Michael M. Adler, FL	Mandell I. Ganchrow, NY	Mervyn Lakin, AZ	Linda Sher, IL
Arthur Aeder, NJ	Marty Gant, CT	Donald E. Lefton, FL	Phyllis Silberman, FL
Dennis M. Albers, CA	Judy Gardenschwartz, NM	Marvin Lender, CT	Dan K. Silverberg, OH
Robert Albert, NJ	Benjamin Gettler, OH	Jacqueline Levine, NJ	Donald S. Staiman, VA
Morris Amitay, DC	Rabbi Roland Gittelsohn, MA	Irwin Levy, FL	Rabbi Aaron Solomon, NY
Lawrence R. Appel, WI	William S. Goldenberg, MN	Frieda Lewis, NY	Herbert J. Solomon, CA
Mrs. Arnold Aronoff, MI	Robert Golder, PA	Donald Linker, CA	Dr. Ezra Spicehandler, NY
Newton Becker, CA	Barbara Goldfield, TX	Joel P. Loeffelholz, LA	Martin F. Stein, WI
Paul S. Berger, DC	Harold S. Goldstein, TX	Robert Loup, CO	Phyllis Sutker, IL
Julius Berman, NY	Rabbi Arnold M. Goodman, GA	William J. Lowenberg, CA	William M. Swartz, IL
Norman Bernstein, DC	Ostias Goren, CA	Judd Malkin, IL	Arnold N. Sweet, TX
Sheldon D. Beychok, LA	Barnard J. Gottstein, AK	Barbara A. Mandel, OH	Bernice S. Tannenbaum, NY
Kenneth Bialkin, NY	Eugene M. Grant, NY	Theodore Mann, PA	Samuel Tenenbaum, SC
Norman Brownstein, CO	Alex Grass, PA	Robert R. Mazer, IL	James Tisch, NY
June B. Cahn, LA	Arnold Greenberg, CT	Hermann Merkin, NY	Les Vizak, PA
Steven Caller, NY	Mrs. Herbert Gussman, OK	Harvey M. Meyerhoff, MD	Gary P. Wallin, NH
Arthur Cassell, NC	Hart N. Hasten, IN	Rear Admiral Jerrold Michael, HI	Rabbi Mordecai Waxman, NY
Martin Citrin, MI	Erik Hearon, MS	David Minkin, GA	Irving L. Wein, IL
Jesse Cohen, PA	Jerold C. Hoffberger, MD	J. George Mitnick, AL	Selma Weintraub, NY
Elliot Cole, DC	Harold Jacobs, NY	Larry A. Mizel, CO	Eugene Weissman, MO
Emanuel Crystal, MS	Charlotte Jacobson, NY	Ivan J. Novick, PA	Jerrold Weissman, MT
Charlotte Dachs, NY	David Katan, NY	Raymond M. Patt, NY	Gertrude S. White, NJ
Beverly Davis, NY	Sam Kane, TX	Albert Ratner, OH	Sidney Wiener, NY
Leonard Davis, NY	Leroy Kardon, PA	Alleck A. Resnick, MD	Norman Winik, NY
Harold Dobbs, CA	Max Karl, WI	Esther Leah Ritz, WI	Marshall Wolke, IL
S. Harrison Dogole, PA	Ron Kaufman, CA	Nina Rosenwald, NY	Alan Zeilinger, OH
Samuel M. Eisenstadt, NY	Rabbi Gilbert Klaperman, NY	R. Alan Rudy, TX	Seymour Zises, NY
Raymond Epstein, IL	George Klein, NY	Bernard Salick, CA	Joseph Zoldan, OH
Alex Fahn, CA	Livingston Kosberg, TX	Herman Sarkowsky, WA	Barnett Zumoff, NY

THE NATIONAL COUNCIL

S. DANIEL ABRAHAM, NY	HARRY L. EHRENBERG JR., MI	MENDEL S. KALIFF, TX	STEVEN PECK, NY	RUTH SINGER, CA
STAN ABRAMS, AZ	ALAN Z. ENGEL, AL	BETTE KANTER, VA	ARNOLD PERL, TN	MARC SLUTSKY, IL
RABBI LEON M. ADLER, MD	ROBERT G. EPSTEIN, TX	ELVIN KANTER, IN	ARNOLD PICKER, FL	ROBERT SMITH, VA
RIC ARENSTEIN, VA	BRUCE FEINGERTS, LA	ROBERT KANTOR, CA	ELAINE PITTELL, FL	SANFORD A. SOLOMON, HI
TED ARSON, FL	BILLIE FEINMAN, GA	MORRIS KATZ, IN	MELANIE POZEZ, TX	SAMUEL M. SOREF, FL
ROBERT ARNOW, NY	JACOB FELDMAN, TX	BARBARA KAUFMAN, CA	LEROY B. RAFFEL, FL	ALBERT SPIEGEL, CA
HERSCHEL AUERBACH, IL	MANNY FINGERHUT, MN	JEROME S. KAUFMAN, MI	BERNARD RAPOPORT, TX	NORMAN H. STAHL, NY
JAMES BAER, FL	RONALD FINGERHUT, MS	HENRY (PAT) KERNS, WI	DALIA RATNER, IL	HAL STARK, NJ
LEONARD BELL, MA	HARRY FOX, IL	CHARLES KESSLER, NJ	DAVID L. RAVICH, NJ	JOSEPHINE STAYMAN, FL
SUMNER T. BERNSTEIN, MD	ALVIN M. FRANK, CA	DIANE M. KITE, HI	JOEL REINSTEIN, FL	CAROL STEIN, IL
JOSEPH BINDER, NY	STANLEY FRANKEL, MI	MARTIN KLOTZ, NY	ROBERT L. RINZLER, GA	CAROLYN STEINBERG, CA
IRVING M. BLANK, VA	CAROL E. FRIEDMAN, NY	MORTON A. KORNREICH, NY	HAROLD W. RIPPES, AL	MEYER STEINBERG, NY
RICHARD BLOCH, NM	MORTON L. FRIEDMAN, CA	MAX KUNIAANSKY, CA	RUDOLPH ROBINSON, NJ	SAIL STERN, MD
ELADNE BLOOM, FL	ALLEN S. GAKTNER, VT	MRS. EDITH L. LANDAU, NY	HAROLD ROITENBERG, MN	DONNA W. STERNBERG, LA
PAUL BORMAN, MI	PETER GILBERT, NY	HARVEY LEFF, OH	WILLIAM D. ROLLNICK, CA	LEONARD STRELITZ, VA
NORMAN BRAMAN, FL	STUART GILLER, MI	BEN ZION LEUCHTER, NJ	PAUL ROMAIN, OR	SAMUEL STROUM, WA
STEVEN A. BRICKMAN, AL	MICHAEL GOLAND, CA	ESTHER LEVENS, MS	DAN ROSE, NY	RICHARD SUISMAN, CT
SALLY BROIDO, NY	BILLY GOLDBERG, TX	AL LEVINE, SC	IRWIN ROSE, IN	HERB SWARZMAN, FL
DAVID BROWN, NM	NATHAN M. GOLDBERG, NY	MARTIN I. LIPNACK, FL	SOL ROSEN, IL	JUDITH SWEDLOW, OH
MAURICE L. BROWN, MS	ROSE GOLDMAN, NJ	DAVID H. LISSY, NY	STEPHEN ROSENTHAL, MD	MEL SWIG, CA
JOEL BURDMAN, CA	SAM I. GOLMAN, MD	JERRY LITWACK, IN	RUTH ROVNER, NJ	ANDREW TISCH, NY
HARVEY BURG, MA	BERNARD GOTTLIEB, WV	DANIEL M. LYONS, FL	CYRUS RUBIN, WA	WILMA S. TISCH, NY
VICTOR CARTER, CA	RABBI IRVING GREENBERG, NY	SIMCHA LYONS, MS	GARY RUBIN, IA	DON TOLIN, NY
ALAN CASNOFF, PA	LEONARD GREENBERG, CT	CARL A. LYSS, MD	JAMES S. RUBIN, DC	WARREN M. TOLTZ, CO
JACK CHERBO, CA	STEPHEN M. GREENBERG, NJ	LESTER MANDELL, FL	RONALD RUBIN, PA	JACOB TOPOREK, NJ
BETTY CHRUSTOWSKI, WI	GERALD GRINSTEIN, WA	BERNICE MANOCHERIAN, NY	RABBI PETER RUBINSTEIN, CA	GEORGES ULLMAN, NY
EILEEN GREVEY CLIFFORD, NM	MIRIAM L. HAAS, CA	BEN MARCUS, FL	MADELINE HAAS RUSSELL, CA	AARON WEICHER, TX
PAUL COHEN, MI	ROBIN HANDELMAN, IL	PHYLLIS MARGOLIS, IL	IRENE SARVER, AZ	MERTON WEINER, AZ
ZVI COHEN, MI	MRS. MERRILL HASSENFELD, MI	STANLEY MARGULIES, FL	BARRY SCHOCHET, DC	SANDRA WEINER, TX
PHYLLIS COHN, IL	DONALD HESS, AZ	JOANN MCGILLIS, UT	ROBERT M. SCHRAYER, IL	ELENE WEINREB, CA
CHARLES CONSTON, PA	EMIL HESS, AL	SUSAN MEDALIE, DC	EVERETT H. SHAPIRO, CA	RABBI VICTOR H. WEISSBERG, IL
RONALD DANIELS, VA	WILLIAM D. HESS, LA	JOSEPH MEYERHOFF, MD	GARY J. SHAPIRO, CA	LESLIE H. WEXNER, OH
NORMAN S. DAVIS, TX	IRWIN HOCHBERG, NY	CALVIN MICHELSON, TX	MARVIN SHAPIRO, CA	EMANUEL A. WINSTON, IL
M. JEROME DIAMOND, VT	STEVEN A. HOCKFIELD, SC	RUTH MILLER, OH	ARDEN SHENKER, OH	SAMUEL WITKIN, TX
JEROME J. DICK, VA	ELLIOTT HUSNEY, CO	GLENDIA MINKIN, GA	H. WILLIAM SHURE, CT	BENNETT YANOWITZ, OH
DAVID P. DOLGEN, AZ	DAVID M. IFSHIN, DC	LOU MORGAN, IL	NANCY JOY SIEGEL, CO	AARON ZIEGELMAN, NY
WILFRED DONER, MI	MELVIN JAFFEE, CA	STEPHEN MUSS, FL	ZELDA SIEGEL, TN	RAYMOND ZIMMERMAN, TN
RONALD DOZORETZ, VA	BURTON JOSEPH, MD	RAQUEL NEWMAN, CA	STEVE SILVER, AK	ROY ZUCKERBERG, NY
MELVIN DUBINSKY, MD	ELLIS I. KAHN, SC	NEIL NORRY, NY		

שאל אפק

24.7.1985

רצ"ב "קורות-חיים" שהוכנו לצרכים מסחריים-צבאיים.
ברצוני להדגיש מההיבט הארגוני הדרכתי את הפרטים הבאים:-

- יליד הארץ בן למחיישבים אנשי תנועת העבודה, חניך הנוער-העובד,
בוגר בי"ס מקצועי, איש ה"הגנה" - פלמ"ח.

- במסגרת צה"ל, רכשתי נסיון רב ומגוון כ-קצין הדרכה פיקודי,
קצין ארגון והדרכה של פקוד הגדנ"ע, מ"פ/סגן מפקד ביה"ס המרכזי
לקצינים של צה"ל. השתתפתי ב-קורס משותף של משה"ח - מש"ב וצה"ל
לשתוף פעולה בין-לאומי (שנערך בתחילת 1971 בבית-ברל) וכל אלה
בנוסף לתפקידי ארגון והדרכה במסגרת תפקידי פקוד ומטה שמלאתי.

- לאחר שחרורי מ-צה"ל עסקתי בתפקידי ארגון, מינהל ושווק. בשנים
האחרונות, במסגרת עבודתי ב-חב"דגם מערכות", עסקתי בתחום
ההדרכה וההכשרה המקצועית (במיוחד אמל"ט - ארצות מתפתחות) לרבות
פרויקטים משולבים, פתוח-כפרי, הדרכה חקלאית, מקצועות מקובלים
וטכנולוגיות מתקדמות.

שאל אפק

בכבוד רב,

1000
1000

The first part of the book is devoted to a general
description of the various forms of the
... of the ... of the ... of the ... of the ...
... of the ... of the ... of the ... of the ...
... of the ... of the ... of the ... of the ...
... of the ... of the ... of the ... of the ...
... of the ... of the ... of the ... of the ...
... of the ... of the ... of the ... of the ...
... of the ... of the ... of the ... of the ...

1000

The Eisenhower World Affairs Institute
1737 H Street, N.W.
Washington, D.C. 20006

May 13, 1985

Dr. Zvi Ganin
29 Ben Gurion Street
Kfar Sava, Israel 44441

Dear Dr. Ganin:

I am pleased to be able to tell you that the Eisenhower World Affairs Institute is awarding you a grant of \$1,000.00 to help defray the cost of your visit to Abilene, Kansas, for research in the original sources at the Eisenhower Library.

The Institute's check for \$500.00 - 50% of the grant - is enclosed with this letter. The remaining 50% will be sent to the Eisenhower Library in time for you to pick it up on your arrival in Abilene. Please let me know as to when you expect to arrive there.

The Institute will need to have from you a brief interim report following your work at Abilene. We shall also appreciate having a copy of any publication or papers that result from your research.

If and when you visit Washington, and if you have time available, please call me at 893-9021. Perhaps we could meet for lunch and get acquainted.

With best wishes,

Sincerely,

L. A. Minnich

L. A. Minnich
Executive Secretary

ARTHUR RUBLOFF 69 W. WASHINGTON STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60602

April 16, 1985

Dear Abba:

In reply to your letter of April 9th,
I will follow your suggestion and contact
Mr. Abner Kupperman directly.

With kindest regards, I am,

Very sincerely,

ARTHUR RUBLOFF

Mr. Abba Eban
c/o The Surrey Hotel
20 East 76th Street
New York, New York 10021

RECEIVED
COMMUNICATIONS SECTION
APR 16 1962

April 16, 1962

Dear Sir:

In reply to your letter of April 9,
I will be glad to test on your contract
the above mentioned directly.

With kindest regards, I am,

Very sincerely,

ARTHUR WEINBERG

Mr. Alan Stein
c/o The Bureau of
20 West 50th Street
New York, New York 10019

מח אבא אמן תרביד

שלום רב!

ברני שני סטאפטיאל קדורס "הגא" מדיניות

תברית זאת שטר האים "היתן ק" מח אבא

אלא, האפטר התבד ג'ס ספיו התני הנב.

היפטר לקבד סאניאנית קווא: הוונת הבקלאמי

שלום האנו הגיסן "אשר לראש" על פוקק הארכ

ואפקודת בא ב"ב.

כ"ו שאנו יוצגת כי התק אבא אבא אבא

ק"ק אפטר, הינו אבא אבא אבא אבא

אזל אפטר הארכ ב"ב אבא אבא אבא

הנב בא.

כ"ב הינו אבא אבא אבא אבא

אבא אבא אבא אבא אבא אבא אבא

אבא אבא אבא אבא אבא אבא אבא

אבא אבא אבא אבא אבא אבא

אבא אבא אבא

אבא אבא אבא

אבא אבא אבא אבא אבא אבא

אבא אבא אבא אבא אבא אבא

אבא אבא אבא אבא אבא אבא

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

2. The second part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

3. The third part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

תל-אביב, רח' דוכנוב 10, ת.ד. 40017, טל: 250231

רח' סוטין 27, ת.ד. 16040, טל: 245271

יום 25.7.85

לכב'
ח"כ אבא אבן יו"ר הנהלת בית ברל
ח"כ אהרן הראל מנכ"ל בית ברל

הנני להודיעכם על התפטרותי מתפקיד יו"ר מכללת בית ברל.

אני נאלץ להפסיק את פעילותי כיו"ר עם בחירתו למזכיר התנועה הקיבוצית
המאוחדת.

אודה שעוד בטרם נבחרתי לתפקיד הנ"ל היו לי הרהורי פרישה. כל עוד
לימדתי דרך קבע במכללה והגעתי לבית ברל כל שבוע - הייתי בקורס העניינים
ויכולתי לשאת באחריות מלאה. משהפסקתי ללמד - ובהעדר דיווחים שוטפים
בין ישיבות ההנהלה - נוצר מצב חדש המקשה לשאת באחריות. עם בחירתי למזכיר
תק"ם - פשוט לא יהיה לי זמן אפילו לשם השתתפות בישיבות, ומכאן החלטתי
להתפטר.

אני מודה לכם על שיתוף הפעולה ומאחל לבית ברל ולמכללה הצלחה
במילוי המשימות החינוכיות.

בברכה,
אהרן יחזין

המגבית המאוחדת בישראל

קרן היסוד - קרן קימת לישראל

תל-אביב, רחוב צבי שפירא 11 • תבת דואר 11144 • מיקוד 61111 • טלפון 287111

3.6.85

לכבוד

מר אבא אבן

בית ברל

כפר סבא 44905

א.נ.,

המשימות העומדות בפני העם והמדינה הן כבדות, הנטל הכלכלי והבטחוני כיום הוא רב ביותר - אין בכוח התקציב הממלכתי בלבד להתמודד עם היעדים הלאומיים הרבים העומדים בפנינו.

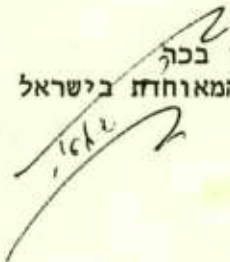
יודעים אנו שלא רק בהטלת מיסים וחוקים יכולים אנו להשיג את יעדינו אלא בכוח ההתנדבות והעשייה מעל ומעבר לחובה.

על המגבית המאוחדת בישראל הוטל לגייס משאבים כספיים נוספים אשר יאפשרו ביצוע מפעלים לאומיים חשובים בתחום העליה הקליטה וההתישבות.

תמיד הייתם בין התורמים החשובים למגבית בישראל והננו משוכנעים שתענו, גם כיום, בהתנדבותכם ותרימו תרומה נאותה למגבית המאוחדת בישראל. הננו מצפים להענותכם.

בכבוד רב,

שמעון בכר
מנכ"ל המגבית המאוחדת בישראל

דמי הדאר ישולמו ע"י הנמען.

אישור מס' 5083

אין
צורך
בבול
דאר

לכבוד _____

המגבית המאוחדת בישראל _____

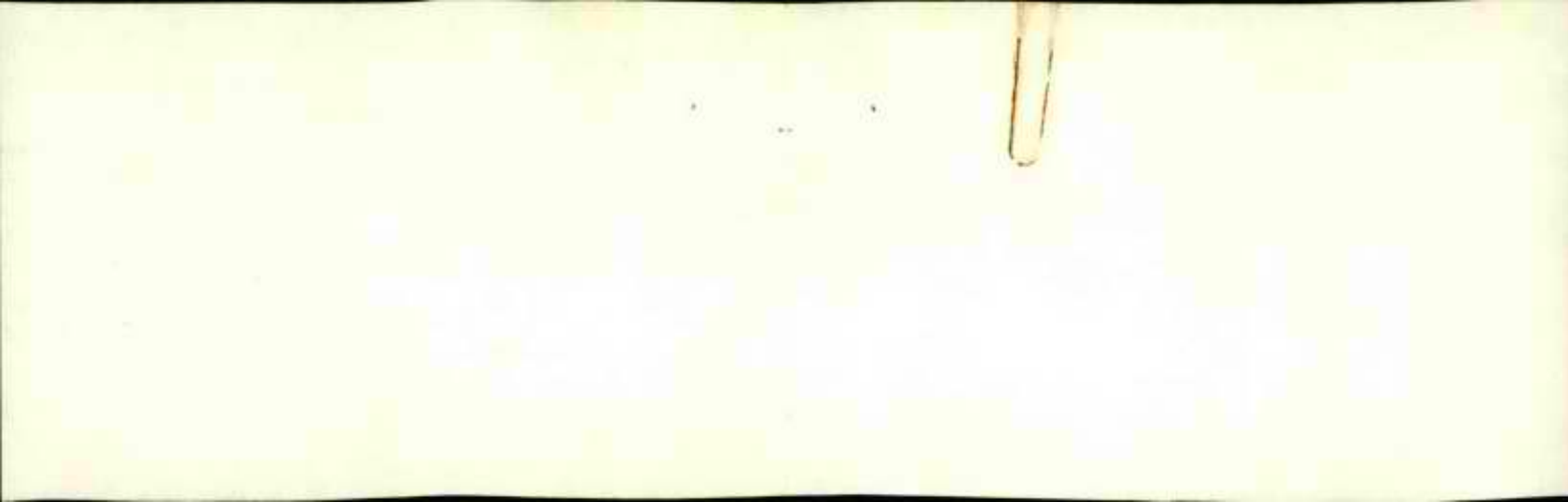
ת.ד. 656 _____

ירושלים _____

בזמנו העברנו לך את משאלת המגבית המאוחדת בישראל לתרומה
כפי שנהגת בעבר.

הננו מעבירים לך מחדש בקשת המגבית. המשימות הלאומיות מחייבות
את כולנו להשתלב בסיוע במגמה לחגבר ביצוע המפעלים.

הננו מצפים להענותך.

מכללת בית ברל

י"ח בסיון תשמ"ה

7 ביוני 1985

למר אבן היקר שלומות,

שמחתי מאד לשמוע מפיו, בשיחתנו הטלפונית ב-28 במאי, (עת שהית במלון "המלך דוד") את הבשורה על קבלת מענק המחקר, בסך עשרת אלפים דולר, מאת מר פדמר משוייץ.

בינתיים גם קבלתי מכתב ממכון אייזנהאור (רצ"ב תצלומן), על קבלת מענק מחקר בסך אלף דולר - כך שעתה ברור שאוכל לבצע את נסיעת המחקר ולשהות בארה"ב כששה חודשים.

בנוסף לנסיעות מחקר לארכיוני הנשיאים טרומן (אינדופנדס, מיזורי), אייזנהאור (אבילן, קנזס), וג'ון פוסטר דאלס בפרינגסטון (ניו ג'רזי), אצטרך להקדיש את מרבית זמני לעיון וצילום מיסמכים, בארכיונים הלאומיים ובספריית הקונגרס בואשינגטון. כבר החילותי בחיפוש דירה בואשינגטון ואף קבעתי את תאריך נסיעתי לראשית אוקטובר 1985.

אודה לך מאד אם אוכל לקבל סמך מכתב למר יעקב שטיין, כך שעם הגיעי לניו-יורק אקבל ממנו את ההמחאה על סך עשרת-אלפים דולר.

ושוב, הריני אסיר תודה לך על מאמצייך ועזרתך הנדיבה.

שלך בהוקרה בידידות

צבי גביון

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆԻ
ԿՐԹԱԿԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿՈՄԻՏԵ

ՀԱՅԿԻՍ 2007

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆԻ
ԿՐԹԱԿԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿՈՄԻՏԵ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆԻ
ԿՐԹԱԿԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿՈՄԻՏԵ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆԻ
ԿՐԹԱԿԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿՈՄԻՏԵ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆԻ
ԿՐԹԱԿԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿՈՄԻՏԵ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆԻ
ԿՐԹԱԿԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿՈՄԻՏԵ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆԻ
ԿՐԹԱԿԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿՈՄԻՏԵ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆԻ
ԿՐԹԱԿԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿՈՄԻՏԵ

ՀԱՅԿԻՍ 2007

המגבית המאוחדת בישראל

קרן היסוד - קרן קימות לישראל

תל-אביב, רחוב צבי שפירא 11 • תבת דואר 11144 • מיקוד 61111 • טלפון 287111

כ"ב סבת חשמ"ה
15.1.85

המגבית המאוחדת בישראל
קרן היסוד - קרן קימות לישראל
רח' בניהודה 34. מגדל העיר
טל. 234752 - ת.ד. 656
ירושלים

לכבוד
מר אבא אבן ח"כ
בית ברל
כפר-סבא

אזרח יקר,

המשימות העומדות בפני העם והמדינה הן כבדות, הנטל הבטחוני כיום הוא רב ביותר - איך בכוח התקציב הממלכתי לבדו להתמודד עם היעדים האומיים הרבים.

יודע העם היהודי ואזרחי ישראל, שלא רק בהטלה מסים וחוקים יכולים אנו להשיג את יעדינו אלא בכוח ההתנדבות והעשייה מעל ומעבר לחובה.

על המגבית המאוחדת בישראל הוטל לגייס משאבים כספיים נוספים מחושבי ישראל, לביצוע מפעלים ופרוייקטים לאומיים חשובים - אשר הם בעיקר המפעלים החיוניים.

מוסדות, מפעלים וחברות רבות הצטרפו לרשימת התורמים הנכבדים המסייעים למגבית המאוחדת בישראל והננו משוכנעים שחננו בהתנדבותכם ותקציבו תרומה נאותה למגבית המאוחדת בישראל.

בכבוד רב,

ישראל פולק
יו"ר המגבית המאוחדת בישראל

under
the back of the
the left
con-100

nowhere in the
document
the
the
the

the
the

22
November 27, 1984

Dear Ambassador Eban,

On January 1, 1985, my mother, FROMET ENIS, of Silver Spring, Maryland will be, with G-d's help, 80 years old. To all who know her, she is a source of inspiration. Her efforts to help others are limitless. To this day, she volunteers on a regular basis to serve those less fortunate -- young and old. She is frugal in partaking of gifts for herself and is content with the bare minimum in satisfying her own very basic needs. However, her generous donations to the never-ending philanthropic charities, worldwide, are bountiful and she is forever creating unique needlework and culinary delights to be showered upon her many friends and family.

As you can surmise, she is one who enjoys life to the fullest and is filled with overwhelming pride and love for her family, friends and country. Her many trips to Israel have been joyous celebrations with family and friends from whom she and my deceased father were separated as a result of their flight from Germany in 1930's.

I am so very proud of my mother. Her religious beliefs, inner strength and firm independence have been a source of *much* pride to my brother, Dr. Peter Enis, Buffalo, NY (he has enjoyed his sabbatical from SUNY at Technion and Haifa University), sister, Fanny Weisblatt, Silver Spring, MD and myself.

Would you be kind enough to send Fromet a congratulatory letter and/or picture in care of my address. I cannot think of any gift or remembrance she would enjoy or treasure more!

Thanking you in advance, I remain

Sincerely,

Ruth E. Tucker

Ruth E. Tucker

Mrs. Ruth E. Tucker
1957 Templehurst Drive
South Euclid, OH 44121

USA

Hon. Abba Eban

The Knesset

Jerusalem,
Israel

בנימין נתניהו
120-0000

AEROGRAMME • VIA AIRMAIL • PAR AVION

② Second fold

SPS 1983

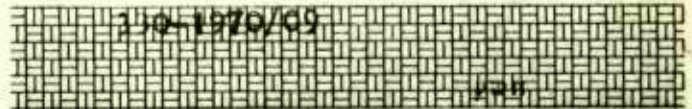
Do not use tape. No other markings permitted.
← Fold first at this line →

Additional message

מספר חשבון

לסנף

350-770040/48

ממוחלקה פק

לכבוד ה' נח צמור דולר
אבא אבן

מחשבון אבא אבן

אבא אבן חתן של חנה

139005

זכינו את חשבונכם אצלנו בסכומים הרשומים מטה:
We have CREDITED you with the undermentioned items

שקלים	מטבע חוץ	סחף מהירות	אסמכתא	הודעת זכויות
		העברה	ם ר ט י ם	☐
*16,500,000.-				

הסנף

בנק לאומי לישראל בע"מ
חוץ הכרזון

נא לשמור על הודעה זו: בהעתק החשבון ירשמו רק הסכום, התאריך והמספר.

01-360 (יומן א', ב', ג') (4)
בארץ 7.81 (3x5x67)

שך

S.E. This is a \$20,000⁰⁰ 2yr investment at 9%. You are now a signatory as well

AE.

24/4/85

כל הודעה זו מסמך חתום ונכונה ואת נכונות חתימתו יודעת בנדר

lead to an emphasis on the emotional, mystical, metaphysical, passionate factors in human thought and behavior. The task of the scholar and scientist is to contribute the balancing dimension of rationality.

Power: ^{Smaller than dem. in total power to act}
~~and hence the complete dest~~

Murder out of conviction is less
gravel than murder out of greed

unconditional

Violence. No longer unconditionally rebuked

Respect for the sanctities of others no longer axiomatic

Democracy no longer universally upheld

The aspiration for a society based on consent no longer taken for granted

The most original and daring of all Hebrew ideas, the idea of an equal and objective law applicable who come under a single jurisdiction no longer taken for granted

Declaration of Independence

~~Power to be exercised by~~
occas

The influence of scholarship
is essential in separable if
reason is to exercise power.

48, rue Victor Greyson
B-1050 Bruxelles
Belgium

23 June 1985

THE HON.
Abba E B A N
THE KNESSET
J E R U S A L E M
ISRAEL

Your Honour,

On the unique occasion of presenting an unsurpassed historical contribution - HERITAGE. CIVILISATION AND THE JEWS - may I express my profound esteem and admiration.

Great scholarship as evidenced by a magnificent account of Jewish Art and Culture and its impact over the centuries on the quality and life of people, do portray an ancient people in a fitting light - towering contributions in all spheres of the Humanities. A lasting tribute to the intellectual height of an heroic people.

Who has heard you speak at the Economic Club of Detroit (1967), will never forget the fine choice of language and rich historical account which only a T r i p o s of Cambridge is capable.

As so rightly pointed out by Chaim BERMANT in today's issue of THE OBSERVER, your humbleness did not permit you to draw upon the speeches made at the United Nations which 'combine the sentiments of the prophets with the language of Burke.' A genuine literary loss.

Drei- und viermal beglückt
ist der Sterbliche, welcher
die Weisheit sich zur Führerin
wählt und zur Gefährtin die Kunst.
Würde verleiht die eine dem Leben
und Freude die and're;
Jene sichert den Schritt; diese
verschönert den Pfad.

With utmost esteem.

Yours sincerely,

Michael Steinbeisser
Michael Steinbeisser

Richard Osborne

8 Crofton House 1 New Cavendish Street London W1M 7RP Telephone 01-486 9869

March 28th 1985

Dear Eban, we used to know each other slightly during the war..Rustum Buildings, Cairo, SOE. I had a couple of years in Beirut, trying to do for the Levant what Jack Robertson (whom I expect you knew well) was trying to do from Jerusalem.

However, much water has gone under bridges since then. I have read your books, speeches and opinions..recently MY PEOPLE..with admiration.

Now I want to ask you to read the enclosed. My elder brother Henry was a Labour MP here for ten or more years, and he has spent most of his time, energy and money on World Federation..now shaved down to what he calls Minifed. If you get to the end you will see that he proposes that the HQ of this dream-scheme ought to be Jerusalem. (I have heard people say that the United Nations ought to be shifted from New York and set up in Jerusalem, too!).

Brother Henry's ideas are too difficult for me. I read his book to spot printing mistakes for the second edition, due soon. I have heard a friend of Henry's, and mine, describe this book as 'Alpha double plus, but unreadable and unworkable'..which seems a great pity. Most of Henry's political friends.. in the House and out, think, and have long thought, him an amiable loony. His main despair is that he can't put his arguments more simply than here, but they still make people say 'Unreadable!'

I hope you may have a shot at reading it. Henry's of an age now when he wants to know that there are one, two or more enthusiasts who, being younger than he is, may carry the torch when it falls from his aged hand.

Tomkinson Osborne

ISRAEL WAR VETERANS LEAGUE

CENTRAL COMMITTEE

TEL-AVIV, 11 MANNE ST. 1st. ENTRANCE

P. O. B. 16206 - TEL. 261517

61-161

אגוד החיילים המשוחררים בישראל

ה ס ר כ ז

תל-אביב, רח' מאנה 11 כניסה א'

ת.ד. 16206 - טלפון 26 15 17

61-161

Our Ref.: מספרנו

שרה: שגי-נול

כ"ב בתמוז, התשמ"ה

11.7.85

Tel-Aviv, the תל-אביב, יום

המלך יואל הכהן האזנה
אלנסה ארצות ואלה טס בנושא
הנצין מוסר ואהיה בזרה"ה
מזונטי העליון של הבנים

בחיבה

זאב

לכבוד

ח"כ אבא אבן

בית ברל

צו פ"ת 44 925

ח"כ אבן היקר,

הנדון: הפקת סרט על המפגש עם שארית הפליטה בימי המלחמה
ואחריה

בהמשך לשיחה שקיימנו בנושא הפקת סרט עלילתי על מפעלי ההצלה, הבריחה וההעפלה
בימי מלחמת עולם השבייה ולאחריה:

אבי חוזר ומבקש שתנסה לסייע בידינו בנושא זה. ביסינו למצוא בארץ תסריטאי שיכתוב
תסריט וסינרפסיס ולצערינו התברר, כי אין איש שיוכל להתמודד ביצירה כזאת. לכן אבי
מציע, כי במגעך עם עולם הסרטים והטלוויזיה, תנסה למצוא איש מתאים שיוכל להתמודד
עם נושא זה ויצליח לכתוב יצירה ברמה גבוהה. בידינו הבטחה מהג'וינט והסוכנות
היהודית שיעמידו לרשותנו את התקציב הנדרש.

בטוחני, כי בוכל להגיע ליצירה מופלאה אשר תחשוף פרשה עלומה של הצלת היהודים בימי
השואה ולאחריה ואשר תרמה לתקומת ישראל ולהקמת המדינה.

אבי מודע בעיסוקך הרבים המובעים ממך לטפל במבוקשי, אבל בטוחני, כי תראה בזה
עיבין המחייב מאמץ מיוחד הראוי לכך.

תודתינו בתובה לך מראש.

בכבוד רב,

שמאל פוטיק

יו"ר הועדה למורשה, תיעוד ותערוכות

העתק: אריה פינצ'וק, יו"ר האיגוד

THE COURT, THIS IS
CONFIDENTIAL

COURT
IN THE NAME OF
THE STATE
OF CALIFORNIA

THE COURT, THIS IS

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

THE KNESSET
JERUSALEM

August 6, 1985

James H. Silberman
Summit Books
1230 Avenue of the Americas
New York, N.Y. 10019

Dear Jim,

"Heritage" was published in London on May 23 and the Channel Four series opened on June 2. The book first hit the national Sunday Times best-seller list on June 23 and has been there ever since.

This week it jumped from ninth to fourth place on the list.

This is a staggering achievement, more striking even than in America, since the general atmosphere is far less congenial to anything of Jewish concern.

It is clear that the TV was the determinant factor since Weidenfeld did nothing except cash in on the success.

This leads to many reflections, including the importance of giving the book a new lease of promotion before the TV series starts again on January 2, 1986.

Warm regards,

Abba Eban

Copies: J. Jay Iselin, Arnold Labaton, Eli Evans, Geoffrey Horn.
Enclosed: Press cuttings,.

אורי
הדג

אין
אין היאוי שתיין
העיתא - "תכן אח"ב
אליהם עליון
יש טעם באלוהי
א.ב

~~לכבוד הועדה לפנינת הציבור שליד ועדה הכנסת,~~

חברי ועדה נכבדים,

ברצוני להפנות אליכם בקשה לנוכח שחרורם של למעלה מאלף מחבלים

מן הכלא הישראלי למען שחרור שלושת חיילנו השבויים.

נראה לי שבמעשה שחרור זה פגענו קשות במשפחות רבות שנפגעו מרצח

זה ומטרור בלי אבחנה. נראה לי שזוהי פגיעה קשה בכל מערכת המשפט

שלנו וכניעה לסחטנות שבמשך שנים עמלנו להוכיח לעולם שאין אנו נכנעים

לפעולות מיקוח גם אם הדבר כרוך באובדן חיי אדם יקרים.

לדעתי ראוי שבפעולה שכזו של שחרור מרצחים לני שסיימו לרצוח עונשם

יש צורך בקבלת אישורה והסכמתה של מליאת הכנסת עוד טרם הפעולה ולא להשאיר

זאת כפררוגטיבה בידי הממשלה. לחילופין, שביט המשפט העליון בהרכב מלא

יחווה דעתו על כך עוד טרם השיחרור ובכך ינחן זמן מספיק לנפגעי הטרור

להגיש עתירה לבית הדין הגבוה לצדק.

אודה לכם באם תזמו הצעה חוק בעניין זה שתמנע בעתיד הישנות שחרור

מאסיבי שכזה ללא פיקוח ציבורי נרחב. ידועה לי היטב המימרה של מציל נפש

בישראל כאילו הציל עולם ומלואו; מוכר לי גם עקרון פדיון שבויים, אך

נראה לי שבמקרה זה החלטת ממשלת ישראל תראה כסימן לחולשה ולנצחון האלימות

והטרור. לטיכום, עמדותי באשר לסיכסוך הישראלי ערבי מתונות, למרות זאת

נראה לי שפעולת המורה נעשתה במקרה זה.

בתקווה שרחשי לב אלה של אזרח מן השורה ילקחו בחשבון

למרות שרק פעם בארבע שנים שואלים אותי לדעתי.

בכבוד רב

serile

ד"ר אנדרי עשה

סד' א, חושי 12 א'.

Under the terms of the contract...

has been...

17

These items were...

It is...

The...

...

...

...

...

לכר'א

הארץ: אבנר דה צ'ירוק

סניף: ארצות הכנרת

הכנסת

ירושלים

שנת ה'תש"ז

מס' 12 'תש"ז

מס' 34786

הכנסת

KNESSET
JERUSALEM
ISRAEL

AIR MAIL

Mr Karl-Heinz Fleitmann
D4630 Bochum
Poststrasse 191b
WEST GERMANY

וועלטראט פאר יידיש און יידישער קולטור

Tel-Aviv 24.3.1985 תל-אביב

לכבוד
ח"כ אבא אבן
רח' התבבלת 56
הרצליה פיתוח

חבר אבא אבן היקר,

אינני בטוח אם בארכיון שלך עם קטעי עתונות נמצא גם קטע ביידיש
על אישיותך ויצירתך המבורכה. היות ובאחרונה כתבתי משהו עליך ברוב
עתוני יידיש בעולם, החלטתי לשלוח לך קטע של עתון ביידיש, "אונזער ווארט"
מפריז, שאתה בקרת שם אתי.

במאמרי אני גם מזכיר בין היתר את בקורנו בעתון הזה.

בברכה נאמנה,

יצחק קורן

תנועת העבודה העולמית

תאריך: 1952

הנהלת
תנועת העבודה העולמית
רחוב מדינת ישראל 10
ירושלים

הנהלת תנועת העבודה העולמית

הנהלת תנועת העבודה העולמית
רחוב מדינת ישראל 10
ירושלים

הנהלת תנועת העבודה העולמית

הנהלת תנועת העבודה העולמית

הנהלת תנועת העבודה העולמית

תנועת העבודה העולמית
רחוב מדינת ישראל 10
ירושלים

Rimón, 25/2/1985.

Querido Aubrey!

Feliz cumpleaños! Bienvenido al Club de los Setenta. Aunque algo retrasado este voto nuestro es válido por sincero y sale de nuestro corazón que te desea a tí y a vuestros queridos familiares, un período tranquilo, sereno y purificado en el que podamos beneficiarnos con el aporte constructivo de tu acción por Israel y la humanidad toda, en ésta época tan perturbada y confusionista en la que debemos recurrir constantemente a una referencia de nuestros sabios en su afán de ordenación del mundo.

Tu te has destacado siempre por una tarea colectiva de largo aliento, seguro de tí mismo, basado en los Valores Judíos que conser~~van~~ su actualidad. Tu palabra es una garantía de honestidad intelectual que nos sirvió en momentos turbulentos y en instantes decisivos de tantas discusiones. Como ejemplo, recuerdo con nitidez la histórica durante el debate sobre la Internacionalización de Jerusalén en Ginebra. Con argumentos pacíficos pero arrolladores lograste un triunfo cabal cuyas consecuencias se siguen ^{de} percibiendo aún hoy día. Siempre en guardia y presto a intervenir toda vez que se hacía necesario. No comprendo a mi pueblo cuando vacila en nombrarte Ministro de Relaciones. Es que alguien duda de tu capacidad innata para ocupar el cargo? La especulación política prevalece... Tu figura resplandece por más que le pese a alguno. Pero no importa! Nada podrá desfigurarte, cuantas con la confianza del pueblo.

Volví a escucharte en la grabación tomada durante el Acto de Homenaje a mi persona y sentí un nuevo estremecimiento. Tomo tus palabras como fueron pronunciadas si bien las considero un tanto exageradas... pero las acepto en todo su enorme valor. Nada podría estimularme más; equivalen a una condecoración! Me dan nuevas fuerzas para, aún en la etapa final de mi vida, realizar un supremo esfuerzo en pro de la Paz que tanto necesitamos. Luchar por la Paz es nuestra vocación, nuestro Mandato. Ahora con más ímpetu que nunca, sabiendo que tu comprendes la magnitud de mi obra. Gracias, mi buen Aubrey, gracias repito sin pudor. Una vez me escribiste que no en vano fuimos tocados por la túnica sagrada de la Historia. La afrontamos con vigor, con dignidad, con nobleza...

Ruth, mi leal compañera, se une a mí en mis votos. Mis más cálidos saludos a Susy y a tus hijos que deben estar muy orgullosos de tí.

Te abraza con toda fuerza

tu Moshe

Slc Hamaagal 38/14-55000
RIMON - R. ONO
Tel 03-355605

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly obscured by fading and ink bleed-through.

Handwritten signature or initials, possibly "H. H. H."

COLUMBIA UNIVERSITY ALUMNI ASSOCIATION OF ISRAEL

40, H'SHOFTIM STREET, TEL-AVIV, ISRAEL, TELEPHONE: 25895

265895

Office of the President

64365

24, August, 1984

The Honorable Abba Eban
Member of The Knasset
Jerusalem.

Dear Mr. Eban,

We wish to congratulate you to the creating of your newest work, HERITAGE, and also Civilization and the Jews, and The New Diplomacy.

We wividely ramamber your shining exallance as speaker, at the Sessions at the United Nations, but we are greatly surprised to learne that you are also a talanted Write~~r~~.

Please be so kind, dedicate and donate your fine books, to our Library, at the abowe adrass.

Wishing you continuous success, good health and happiness,

Ida Schleifer

Ida Schleifer, B.S.M.A.

Dear Mr. [Name]

[Address]

25 August, 1954

1954

The [Name] of [Address]
[Address]
[Address]

Dear Mr. [Name]

It is a pleasure to hear from you and to learn that you are
interested in the [Name] of [Address].

We are sorry that we cannot do more for you at the moment,
but we will be glad to help you in the future.

Yours truly,
[Name]

With kindest regards,
[Name]

The [Name], [Address]

Mr.
Abba S. E b a n
c/o Knesset
Jerusalem / Israel

Sir,

I hereby beg to address this letter to you in order to ask a favour.

As I am collecting handwritten manuscripts of prominent persons I should be happy if I could embody a handwritten note (pages of manuscript, aphorism or motto) together with a hand-signed photo in my already extensive collection which may perhaps be considered as one of the most important private collections of this kind in W.-Germany.

In the course of the last years many distinguished persons of the political, educational and scientific spheres all over the world have adhered to my request.

Hoping that you will comply as well with my wishes and thanking you in anticipation for your kindness, I am, Sir,

your obedient servant

K. H. Fleitmann

Mr. J. Edgar Hoover
Federal Bureau of Investigation
Washington, D. C.

Dear Mr. Hoover:

I am writing to you regarding the information provided to me by [Name] concerning the activities of [Organization]. It is my understanding that [Organization] is engaged in activities that are contrary to the laws of the United States. I believe that the information provided to me is reliable and that it is in the best interests of the United States that you be kept advised of this information.

I am sure that you will find this information of interest and that you will take appropriate action. I am sure that you will find this information of interest and that you will take appropriate action. I am sure that you will find this information of interest and that you will take appropriate action.

Sincerely,
[Signature]

12 באוגוסט, 1985

לכבוד
ראש הממשלה

מאת: ח"כ אבא אבן, יו"ר ועדת החוץ והביטחון

הנושא: הזמנה לביקור במצרים

לפני כמה שבועות הזמינה אותי ממשלת מצרים באמצעות השגריר המצרי בושינגטון לערוך ביקור בקהיר לפי המתכון שנקבע בביקורי באפריל 1984.

באותו ביקור האירועים המרכזיים היו שיחה עם הנשיא מובארק, שיחות במשרד החוץ והרצאה ודיון ב"מרכז הדיפלומטי" באוזני הפקידות הבכירה והסגל הדיפלומטי.

היום הודיע לי מיופה הכח המצרי מוחמד בסיוני כי המרכז הדיפלומטי יחדש את פעילותו בראשית חודש אוקטובר, ומנהל לישכת הנשיא, אוסאמה בז רוצה שביקורי יתקיים באותו תאריך. נחתי את הסכמתי לכך.

בברכה,

אבא אבן
אבא אבן

העתק: ממלא מקום ראש הממשלה ושר החוץ

YORAM KAHATI
Flat 18 - Nansen Village
21, Woodside Ave.
London N12 8AQ
ENGLAND
19.6.85

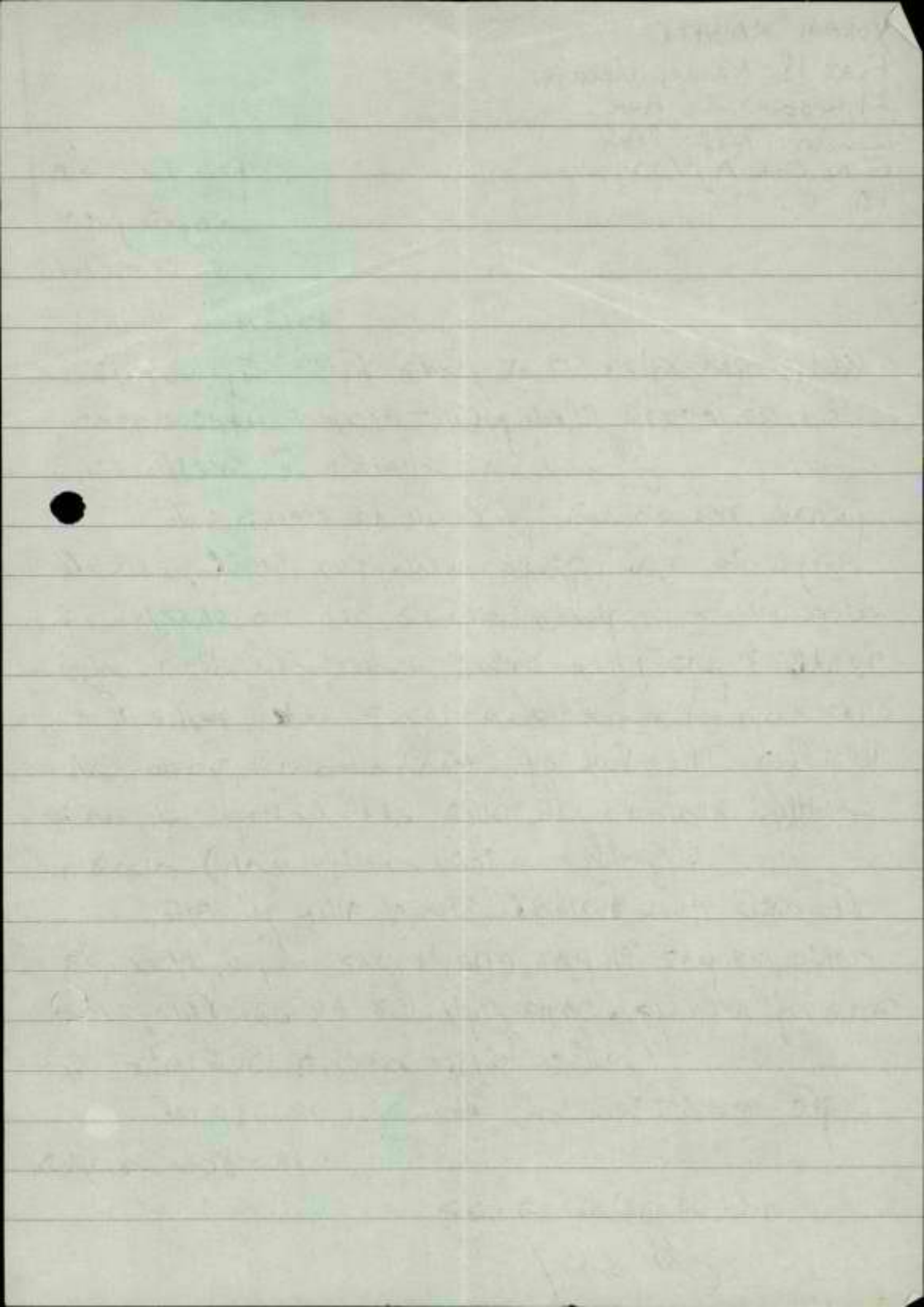
מ"כ א'ז' א'ז'
משכן הכנסת
ירושלים, ישראל.

מכרזי,

בעני סט' א'ז' ישתל המכין זגה צ'ל'ב'מ'ק'ק' ז'ל'ט'ל'
"המקריב שמתא מתחבים - אנש'ק'ט'ל'ט'ים צ'ר'ט'ים ז'ז'ז'ל'
הא'י'צ'י'א'ל'ז'יה של הא'א'ו'מ'יה הע'ר'ב'י'ת' .
אל'ז' ה'א'י'ט'ים ז'א' א'ני צ'ו'ק' ה'א' ז'ר' צ'ד'ז' א'ל'ח'מ'א'
א'ל'ז'ט'א'ז', ע'מ'י'ט' ה'א'ט' א'מ'ש'ל' צ'י'ט'ו'ק' א'פ'ו' 20. ש'נ'ה'
ז'ר' א'ל'ז'ט'א'ז' ה'י'ג' ח'ז'ר' ב'מ'ש'ל'ת' ה'ע'ז'ל'ק'י'ת' ה'א'ל'ל' ז'מ'ש'ל'
ש'נ'ה' ה'י'ט' ז'מ'ש'ל'ת' ה'ע'ז'ל'ק'י'ת' ש'נ'ה' ז'מ'ש'ל'ת' ה'ע'ז'ל'ק'י'ת'
י'ש'ל'ת' ה'א'ל'ל'ת', א'ל'ז'ק' ק'ס'ב'ו' - ה'י'ט' פ'ו'ז'י'ל'א' מ'ז'כ'ב' ז'מ'ש'ל'
א'ל' ס'ב'כ' The Tide of Nationalism ה'א'ל'ת' ה'א'ל'
צ'י'ת'ה' א'ל' ק'ב'י'ז'ת'ק' ז'ל'ז'י' ה'א'ל'י' ש'ז'נ'י'ב'ה' ז'ל'ז'ל' ה'א'ל'ו'מ'י'ת'
ה'ע'ר'ב'י'ת' (י'ו'ל'ת' מ'ק'ו'מ'ת' ו'פ'ת'ח' כ'א'ל'ת').
א'ו'ז'ב'ת' ל'ך' מ'א'ל'ז' א'ל'ת' מ'ש'ל'ת' א'י'ש'ו'נ'י' א'י'ש'ו'נ'י' ש'מ'ש'ל'
ז'ר' ז'מ'ש'ל'ת', ב'י'ן' א'ל'ת' ב'מ'ש'ל'ת' ז'ו'ל'ל' ו'ז'י'ן' א'ל'ת' ב'מ'ש'ל'ת' א'ל'ח'מ'י'ם
ש'מ'ש'ל'ת', ה'א'ל'י'ת' ו'פ'נ'ט'י'ם א'ל'ו' א'ל'ק'י'ם ב'ח'ס'ר' . ב'ן' א'מ'ש'ל'ת' א'ל'ת' ה'ע'ז'ר'ה'
א'ל' ע'ז'ב'ה' ש'מ'ש'ל'ת' ה'ע'ז'ר'ה' א'ל'ת' ה'א'ל'ת' .
א'י' ש'ע'ר'ה' א'ני' נ'ת'פ'ה' ל'י'ח'א'ל' - א'ל' ש'מ'ש'ל'ת' ה'א'ל'י'ט'י'ת' א'ל'ת'
ה'א'ל'ת'ת' כ'נ'ע'ז' כ'א'ן' .

ז'מ'ש'ל'ת' ו'ש'מ'ש'ל'ת' א'ל'ת'

7 תל' י'ל' -

רון בן-יעקב
רח' הציונות 5 דירה 12
גבעת - שמואל, 51 905.

לכבוד
מר אבא אבן
הכנסת
הקריה
ירושלים.

א.נ.,

קראתי את ספרך " הדיפלומטיה החדשה " ועלי להודות לך על העובדה שיצאתי
נשכר ביותר מן הסקירה הרהוטה של היחסים הבנילואומיים בימנו .

אולם , למרות האמור יש לי רושם מסוים שהנסיון לחפוס את התהליכים הללו
מן הזויח הדיפלומטיה הרחבה והגלובלית משטחת במקצת את התמונה ומשאירה
בפי הקורא מן טעם מסוים של חוסר .

הערה טכנית עמי , למרות שהספר מיועד לקהל הרחב הרי הוא מועמד לשמש כספר
יסוד אקדמי בנושא בו הוא עוסק .
נדמה לי שספר שכזה זקוק לרשימת מקורות ויחוסים של צטטות ואמרות .
אין אני מצפה לאפרט מדעי , אך מינומס מסוים דרוש .

בכבוד רב ,

רון בן - יעקב

ירושלים, י"ב באב התשמ"ה
30 ביולי 1985

לכבוד
חברי ועדת החוץ והבטחון

א.נ.,

הנני להזמיןכם לישיבות הוועדה כפגרת הקיץ, שתחסיימנה
לפי הסדר דלהלן:

<u>המקום</u>	<u>המדרגה</u>	<u>השעה</u>	<u>השעה</u>	<u>התאריך</u>
כנסת	הרמטכ"ל	10.30	6.8.85	יום שלישי, 85
"	ראש אמ"ן	10.00	13.8.85	יום שלישי, 85
"	ראש הממשלה	10.00	19.8.85	יום שני, 85
"	שר הבטחון	10.30	28.8.85	יום רביעי, 85
"	הרמטכ"ל	10.00	3.9.85	יום שלישי, 85
"	שר החוץ	10.00	9.9.85	יום שני, 85
"	ראש הממשלה	10.00	23.9.85	יום שני, 85
"	שר הבטחון	10.30	2.10.85	יום רביעי, 85
"	הרמטכ"ל	10.00	8.10.85	יום שלישי, 85

ישיבות אלה הינן קבועות, ואם יחול שינוי - נודיע בנפרד.

מועדי וועדות משנה - נודיע בנפרד.

כ ב ר כ ה ,

עודד ערן
מזכיר הוועדה

Middle East Peace Institute

P. O. B. 1777, Tel-Aviv (Israel)

Phones: 03-611933, 03-650328

מכון לשלום במזרח התיכון

Gat Department

Kibbutz Gat 79565 (D. N. Sde Gat)

Phones: 051-871251, 051-871167

Phones: 051-871251, 051-871167

שלוחת גת, 14.8.85

לכבוד
ח"כ אבא אבן
חברת השרון 56
הרצליה-פיתוח
ח"כ אבא אבן היקר,

החלטתי להעביר לך את תמצית שיחתנו האחרונה, במיוחד בעניין הספר "גורלה
ההיסטורי של ההחלטה 242" בהוספת הצעות אחדות אך מהלך הכתוביה שלנו דחתה בכמה ימים
את התכנית.

יש כבר בידינו החומר הבא:

1/ החוברת של אוניברסיטת ג'ורג' טאון ברואטינגטון הידועה לך, מ-1981,
שהיא גם בהשתתפותך. אחרי מכתב בעניין ה"קופירייט" שקראת הבני טוען שאפשר את העניין הזה
להסדיר על ידי הבאת מובאות ארוכות ממנה שחתך את עיקרי הדברים.

2/ ספר מ-1969 שהוא ברשותך ואשר אמרת לשלוח לי לקריאה (לא אזכור ברגע

זה את שם המחבר).

3/ את הספר של ביילי (Bailey) שיצא בהולנד ואשר קראדון מזכיר
במכתבו אליי בשיג על-ידי יוד מהולנד - פרופ. הילקה טרומפ - ואני עומד לכתוב אליו בימים
אלה.

4/ אתה הסכמת לתת בשביל הספר פרק מספרך האנטוביוגרפי: "שנת הזעם"

על ההחלטה 338 וחלק מהפרק הבא על ועידת ג'ניבה עצמה (1973).

5/ יש לי הטקסט העברי של דו"ח ברוקינגס על המצב במזרח התיכון מ-1975.

אפשר יהיה בלי קושע רב מדי להשיג את הטקסט באנגלית. אפשר שאני אכתוב בעצמי לקוראנדט
בעניין זה.

עכשיו מתחיל הקושי עם קאמפ-דייוויד. מהצד האמריקני זה די בסדר. הפרקים

של סייורס ראבס מספרו "ברירות קשות" בנותנים תמונה טובה וקריאה על מהלך קאמפ-דייוויד.
יש קושי כספי עם הקופירייט. כבר אחרי שיחתנו קבלתי לפני ימים ספורים מכתב מ"סיימון
את שוסטר" שלמעבדו יעשו יוצא מהכלל וידרשו רק \$10 לעמוד. זה סכום די כבד של קרוב
ל-3,000 דולארים וצריך להביאו בחשבון בסעיף הכספים שנחוצים להוצאת הספר. הבני מצהיר
כאן לידיעתך את צילומי של המכתב.

מהצד הישראלי יש קושי רב: ישנם הספרים הידועים של משה דיין המנוח ושל

עזר וייצמן. אני חשבתי בשעתו שאוכל להציע לאלוף אברשה חמיר לכתוב על התקופה הזאת כאחד
ממשתתפי שיחת קאמפ-דייוויד. אך מבפגשתי עמו לפני זמן מה הוא ספר לי שאף הוא כתב ספר
שירפיע בזמן הקרוב ("עת שלום" ו"עת מלחמה", כך הוא קורא לספרו). ספרים שלמים
אי-אפשר לתת בספר שלנו שבוסף לכך ייהפך עי מהרה ללקט בלבד.

כיצד לפתור את הבעיה זה עניינו של העורך. טוב שימצא מדינאי או פרופסור
ישראלי שיכתוב משהו על הספור המרחק של קאמפ-דייוויד.

כן צריך לכתוב על היום: כל הסימנים מראים שאנו עומדים ערב קאמפ-דייוויד

חודש עם חוסיין ועראפאת. יש כאן מקום לעל יסוד רב ומגוון שקיים בידינו. יכתב פרק על
המצב היום, אחרי הודעתו של מלך חוסיין שהוא מסכים למו"מ על יסוד ההחלטה 242 ובוכת
מתיבותו היחסית של עראפאת. מי יחאים לכתובה זו? את זה שוב הפעם יקבע העורך (בהסכמה עם
המערכת, כמובן). אני מוכן לפנות לחבא סניורא בעניין זה.

יש עוד שני גורמים שצריך לשאול דעתם: א/ הערבים (בעיקר המצרים). הבני

מצדף כאן העתק מכתבו של בוטרס גלי אלינו. חשובתנו בכתב היתה שימצא אישיות מדינית
אחרת או פרופסור מוסמך מקאהיר או מאוניברסיטת אלכסנדריה ~~אחמדי~~ שיכתוב את הנדרש.
הצעתי היא שבכד כל דבר שייכתב, ולא בשנה מאומה.

ב/ הסובייטים. הם היו שותפים לקבלת ההחלטה 242 ויש להם אינטרסים

במזרח התיכון. מן הדין שבקבל ובפרסם גם נקודת ראות מוסמכת שלהם. פנינו אליהם כבר ב-3

Middle East Peace Initiative

1000 N. 17th Street, Suite 100
Phoenix, AZ 85016

Phone: (602) 944-1111

Fax: (602) 944-1112

Website: www.middleeastpeace.org

1000 N. 17th Street, Suite 100
Phoenix, AZ 85016

1000 N. 17th Street, Suite 100

1000 N. 17th Street, Suite 100
Phoenix, AZ 85016

1000 N. 17th Street, Suite 100

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

1000 N. 17th Street, Suite 100, Phoenix, AZ 85016. This document is for informational purposes only and does not constitute an offer of any financial product or service. Please contact us for more information.

Simon & Schuster

Marcella Berger
Vice President
Director of Foreign Rights

July 30, 1985

Mr. Jacob Majus
Chairman
Middle East Peace Institute
P.O.Box 1777
Tel Aviv
ISRAEL

Dear Mr. Majus:

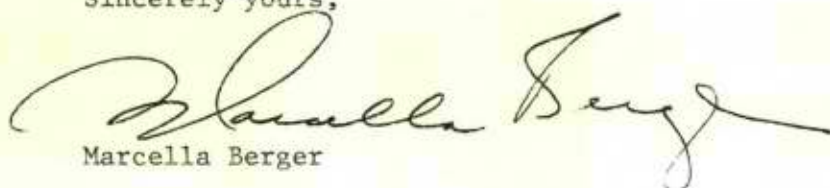
Re: HARD CHOICES by Cyrus Vance

We have your letter of May 28, which only just arrived, and from which we note you wish to reprint chapters 9, 10 and 11 (96 pages) from the above book.

Our usual fee is between \$20-\$30 per page. We appreciate your status as a non-profit organization and your worthwhile efforts, and therefore will ask a fee of \$10 per page. The other request would be that credit be given to copyright, title, author and publisher. This permission does not take effect until we have acceptance of the requested fee.

If these terms are acceptable, you may sign a copy of this letter and return it to us with the requested fee.

Sincerely yours,

Marcella Berger

Accepted: _____

Date: _____

Simon & Schuster Inc.
Simon & Schuster Building
1230 Avenue of the Americas
New York, NY 10020

212 245 6410

MINISTRY
OF FOREIGN AFFAIRS
MINISTER OF STATE

Mr. Jacob Majus,
Chairman, Middle East Peace Institute,
P.O. Box 1777 Tel-Aviv, Israel,

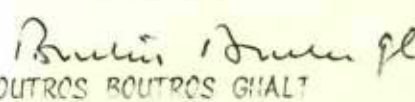
Dear Mr. Majus,

I have received with thanks your letter dated 28 February 1985 and do appreciate your interest in conducting research on "The Historical Fate of the 242 Resolution". The said resolution still remains one of the cornerstones in the peace process in the Middle East.

As much as I would have liked to contribute in such a worthy effort, I am sorry for not being able to do so due to pressing engagements during the coming months. I hope and trust that the Arab point of view will be duly represented in the said research work.

With my best regards,

Sincerely

DR. BOUTROS BOUTROS GHALI
MINISTER OF STATE FOR FOREIGN AFFAIRS

...a pioneer compendium, comprehensive and authoritative
 ...Dramatis personae in the Who's Who have achieved reputations in 73 countries, are active in every category you can think of, from art to zoology...
 — The New York Times

WHO'S WHO IN WORLD JEWRY

A Biographical Dictionary of Outstanding Jews

BIOGRAPHICAL DATA

PLEASE TYPE OR PRINT AND RETURN FORM WITHIN TEN DAYS

1984-85 EDITION

NAME _____
Last First Middle

CUSTOMARY TITLE _____

HOME ADDRESS _____
Street (Apt. No.)

City _____ State _____ Zip _____

Country _____

BUSINESS ADDRESS _____
Office or organization

Street _____

City _____ State _____ Zip _____ Country _____

CHECK ONE: Business Law Academia Science Medicine Communal Work Clergy The Arts Communications

PROFESSION _____
As it should appear in listing, e.g. author, public official, chemist

FAMILY BACKGROUND

BIRTHDATE _____ / _____ / _____ BIRTHPLACE _____
Month Day Year

CITIZEN or subject of _____ Give date if naturalized _____ In country of present residence since _____

PARENTS _____
Father's first name and last if different than yours _____
Mother's first and maiden names

NOTEWORTHY ANCESTRY or other relatives _____

MARITAL STATUS _____ DATE OF MARRIAGE _____ SPOUSE _____
Include middle and/or maiden names

CHILDREN _____
Include married daughters' married names

EDUCATION

SCHOOL, name and location	Attended from—to	Degree and date (include honorary degrees)
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

CAREER

PRESENT POSITION(S) _____ Since _____

HISTORY (List only the most important business or professional positions:)

POSITION	NAME of firm or organization	From - To
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

PROFESSIONAL AWARDS _____

COMMUNAL, CIVIC AND
PHILANTHROPIC ACTIVITIES

MEMBERSHIPS and affiliations (communal, civic, philanthropic, professional, religious, fraternal clubs)
Include offices held in these organizations, with dates:

COMMUNAL AWARDS _____

MILITARY SERVICE _____

SPECIAL INTERESTS _____

WHAT HAVE YOU DONE THAT YOU ARE MOST PROUD OF? _____

PHOTO OPTION:

Do you wish to have your photo included?
A \$25 fee will be charged for processing.
Photo will not be returned. In the event that the editors
determine that your photo is not suitable for publication
in *Who's Who in World Jewry* your money will be
returned.

☐ Yes	☐ No
☐ Photo enclosed	☐ Photo to follow
☐ Payment enclosed	

DATE _____ SIGNATURE _____

If you were listed in the 1981 edition, you have the option of updating
your biographical information by mailing your form to us or phoning
our toll-free number: 1-800-227-3800 (operator 1261)

WHO'S WHO
IN WORLD JEWRY

2108 North Charles Street
Baltimore, Maryland 21218
301-659-9359

סקר, מודיעין אזרחי ושביל מעדיב

פרס ממש"ך להוביל: 47% רוצים בו כראש ממשלה

רק 7 אחוזים תומכים ביצחק שמיר לתפקיד זה
* עליה גדולה בפופולריות של שריהאוצר

אחוז). המועמדים המועדפים לתפקיד שר החוץ הם כמו בחודשים קודמים, אבא אבן (26 אחוז מהנשאלים) ויצחק שמיר (25 אחוז מהנשאלים). לעומת היציבות בפופולריות של כל השרים בולטת העליה החדה ב- פופולריות של יצחק מודעי לתפקיד שר האוצר.

בספס המועמדים מאו הכתרו לתפקיד, נתפס יצחק מודעי בעיני הציבור כמועמד המתאים ביותר לכהונת שר האוצר. כ-29 אחוז מהנשאלים ראו אים כמועמד מועדף מתאים והוא שיעור גבוה פי שניים יותר בהשוואה לתודש יוני.

הפופולריות של יגאל הורביץ ירדה בכ-4 אחוז בהשוואה לתודש הקודם.

הסקר נערך בין ה-16.7.85 לבין ה-24.7.85 בחודש. רואיינו 1273 אנשים המייצגים את האוכלוסייה היעדיית הבורגנית בארץ למעט תושבי הקיבוץ, צים, מ"ש והגולן.

מאת סופר "מקריב" שמעון פרס ממש"ך להיות ה- מועמד המועדף לתפקיד ראש-ה-ממשלה. אחריו, במרחק ניכר, עומד ממואל-מוקמו יצחק שמיר. כך קולה מספר דעת הקהל שנערך בשביל "מקריב", הסקר בוצע בידי הסוכן למחקר של "מודיעין אזרחי" בהנהלת ד"ר מיכאל את' נר.

47 אחוז מהנשאלים בסקר בחרו בפרס כמועמד לתפקיד. רק 7 אחוזים בחרו ביצחק שמיר לתפקיד זה. הציבור המעדיף את פרס נמנה עם השכבות העשירות באופן מסורתי במעמד: אשכנזים, מבוגרים, מעשירי לים ובעלי הכנסות גבוהות.

מהסקר עולה כי נשמרת היציבות גם בפופולריות של המועמדים לתפקיד שר הבטחה ולתפקיד שר החוץ. כמו בחודשים קודמים, מר ביל יצחק רבין כמעמד מועדף לתפקיד שר הבטחה (כ-48 אחוז מהנשאלים) ואחריו אריאל שרון (כ-15

שאלה: מי לדעתך המועמד המתאים ביותר לכהן כראש הממשלה?

שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מארס 85
פרס	47.3	45.3	45.9	47.9	47.2
שמיר	6.6	7.2	5.3	7.3	4.8
רבין	3.6	3.9	3.6	4.2	5.6
נבון	2.2	2.7	2.7	2.2	3.9
שרון	2.8	3.9	5.1	2.7	6.3
דוד לוי	3.1	1.3	1.3	1.8	1.9
ויצמן	0.5	0.6	0.9	1.2	0.8
בגין	5.7	5.7	8.7	6.1	6.9
אין מועמד מתאים / מועמד אחר / לא יודע / לא השיבו	28.2	29.4	26.5	24.3	23.4

שאלה: מיזה המועמד המתאים ביותר לכהן כשר הפנים?

שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מארס 85
רבין	48.1	45.4	48.8	49.1	45.0
שרון	15.1	13.5	13.3	13.9	14.3
ארנס	6.2	7.1	7.9	7.1	10.2
ויצמן	3.6	3.4	3.5	4.9	4.3
רפול	2.9	3.9	5.6	4.3	3.6
פרס	1.9	1.7	1.0	1.0	1.7
מוטה גור	0.7	0.7	0.6	0.5	0.7
ברלב	0.5	0.8	0.6	0.8	0.3
אין מועמד מתאים / לא יודע / לא השיבו	21.0	25.3	18.0	18.4	19.9

שאלה: מיזה לדעתך המועמד המתאים ביותר לכהן כשר החוץ?

שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מארס 85
אבא אבן	26.0	23.4	25.1	24.8	30.4
יצחק שמיר	24.0	21.9	23.6	25.3	22.6
יצחק נבון	4.4	5.4	4.4	4.0	5.6
משה ארנס	4.4	4.9	4.3	4.9	4.7
עזר ויצמן	3.8	4.6	4.6	9.4	5.0
יצחק רבין	2.7	3.8	2.9	3.9	3.5
דוד לוי	1.7	1.1	1.2	1.5	1.3
אחר / אין מועמד מתאים / לא השיבו	33.0	33.9	33.9	26.2	26.9

שאלה: מיזה המועמד המתאים ביותר לכהן כשר האוצר?

שם המועמד	יולי 85	יוני 85	מאי 85	אפריל 85	מארס 85
יצחק מודעי	29.2	11.6	14.1	15.5	15.9
יגאל הורביץ	19.9	24.1	21.1	23.2	25.9
גד יעקובי	8.3	9.0	9.9	9.7	10.4
יורם אייזוד	3.5	4.0	5.0	4.2	3.7
יגאל כהן אריגד	2.4	2.0	3.2	2.3	2.8
אין מועמד מתאים / לא השיבו	24.3	49.3	46.7	45.1	41.3

By Leaving Lebanon, Israel Returns to Sanity

By SHLOMO AVINERI

LOS ANGELES TIMES, 20 Jan. 1982

JERUSALEM—The real verdict on the Israeli government's decision to withdraw unilaterally from Lebanon has not come from Beirut or Washington, but from Kiryat Shemonah. This development town in northern Israel has been a frequent target for PLO terrorism; it is inhabited mostly by Jews of North African origin, and has traditionally been a stronghold of the right-wing Likud. It was there that Menachem Begin was acclaimed as "King of Israel," and it was there that he uttered his "sacred vow" that no Katyusha rockets will ever fall on Israel from Lebanon. Yet when last week the Likud mayor of Kiryat Shemonah tried to organize a mass demonstration against the withdrawal decision, more journalists and TV crews turned up in the town's central square than demonstrators.

Nothing could be a better symbol for the new sanity that is beginning to characterize the politics and policies of Israel under the National Unity government. This government is still an absurdity; its composition appears to have been thought up by a political scientist gone slightly mad. But it does articulate the internal problems of the Israeli political system—as well as the slow course of its rehabilitation.

Certainly, it is a strange government whose head knows that he will be replaced within two years by his main political rival, who in the meantime breathes down his neck as vice prime minister. Surely there must be better structures than a government in which virtually every splinter group is represented and can cause a major crisis by bringing up such esoteric subjects as "who is a Jew?" But the ability of such a government, by a vote of 16 to 6, to decide on a unilateral withdrawal from Lebanon and still not fall apart suggests that the political system of Israel has much more inner strength than its apparent fragmentation would indicate.

It also suggests that the two major Labor leaders heading this government, Prime Minister Shimon Peres and Defense Minister Yitzhak Rabin, are good at political maneuvering, adept at reading correctly a political map; they're getting better at closing their own ranks while achieving an internal split within the Likud—and mature enough to be ready to take upon themselves calculated risk rather than turn to the kind of irresponsible rhetoric that characterized the Likud when it headed the government.

One of the major differences between Labor and Likud has been their contrasting attitudes toward questions of power and the relationship between power and morality. The Labor leaders of Israel in the past, people like David Ben Gurion and Golda Meir, were neither pacifists nor wishy-washy about the use of power. But they chose the power option only when absolutely necessary; Israel went to war only when all other options appeared to have been exhausted—and even then, with a heavy heart. *Ein breirah* ("There is no other choice") was the watchword of Labor's leaders when having to resort to force.

The Likud, on the other hand, always glorified in power, made power into the epitome and symbol of the Jewish renaissance. Thus Menachem Begin and Ariel Sharon initiated the Lebanon war as, in Begin's words, "a war of choice," and reveled in this Clausewitzian use of Israel's military superiority.

Begin's verbal bombast and Sharon's military bravado were expressions of this attitude toward power. At present, both are recuperating from the traumatic consequences of their abuse of power—Begin in the solitude of his Jerusalem apartment, Sharon in the corridors of a Manhattan courtroom. Whether they will ever change their own philosophies is doubtful, but the people of Israel have now, by an act of courage involving some visible risks, rejected their approach.

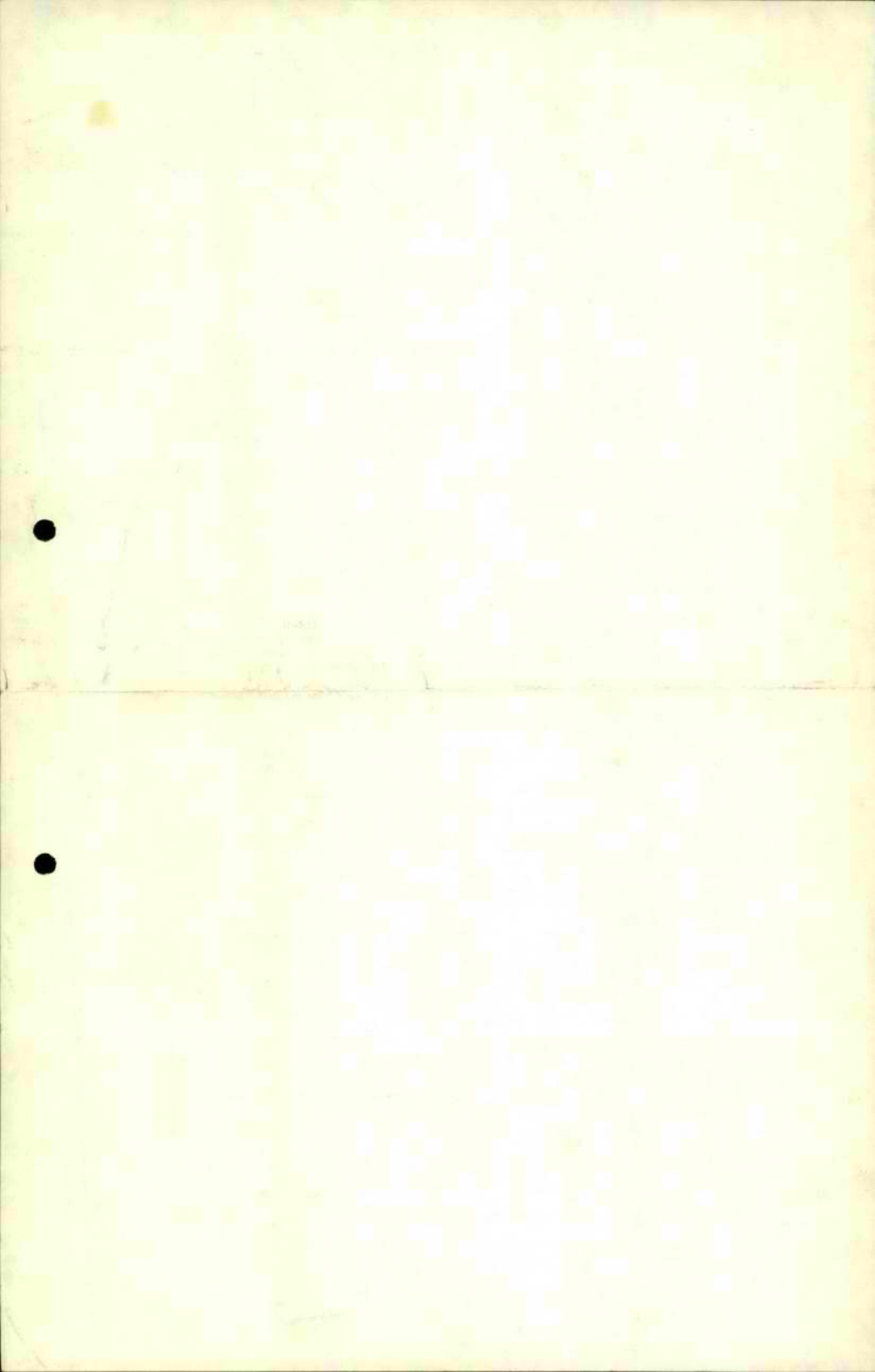
Like many aspects of Middle Eastern politics, the processes of Israeli decision-

making may be baffling and Byzantine. Certainly, to neat bureaucrats out of business school or seminars on strategic studies, Israeli cabinet meetings do look, with some justification, like a Hebrew variation of the Mad Hatter's tea party.

Yet the proof of the pudding is in its eating. Decision-making processes are, after all, mere means to an end and should be judged by the quality of the policy decisions resulting from them, not by the neatness of their own structure. And it is here that Israeli polity has proven again that when the chips are down, realism and decency win in the end. People like Shamir and Arens may vote in the cabinet against the withdrawal from Lebanon because they find it difficult to admit that the whole war as it evolved was a fiasco into which they were dragged by Sharon's cunning and Begin's lack of military expertise. But even they now know, in their hearts, that Lebanon was a bad dream, and all they want to achieve now may be to extricate themselves from any consequences of the reversal of a policy that never could have worked. It is to the great credit of Peres and especially Rabin that they are ready to take the risks involved in the withdrawal. The feeling of the country is that this move is the lesser of two evils.

The empty town square in Kiryat Shemonah proved that the inescapable lesson of the Lebanon war has been well-learned: that Israel has to live dangerously but not irresponsibly, that there are no easy solutions, that cheap rhetoric is not a substitute for qualities of leadership willing to bear responsibility for the risks inherent in complex situations. It also proves that in an environment dominated by such brutal leaders as Syria's Assad, Iraq's Hussein and Iran's Khomeini, a small nation like Israel may still try to be an Athens, not a Sparta—perhaps not exactly a light unto the nations, but an inspiration to its own beleaguered citizens.

Shlomo Avineri is a professor of political science at the Hebrew University of Jerusalem. His latest book is "The Making of Modern Zionism."

PARKWAY ESTATE MANAGEMENT
=====

56 Curzon Street, London W1Y 7PF.

Telephone No. 01-499-4121

ACCOUNT E004
ABBA EBAN
P.O.BOX 394 NERZLIYA
ISRAEL

Invoice Number 4838
VAT Registration No 340 9334 68
Date/Tax Point 01.09.85

UNIT	DATE	CODE	DESCRIPTION	GOODS	VAT	ITEM TOTAL
C31	29.08.85	S003	Telephone Calls	17.81 S	2.67	20.48
C31	30.08.85	S003	Telephone Calls	53.95 S	8.09	62.04
TOTALS				71.76	10.76	82.52 =====

UNIT LETTERS:

H = 39 Hill Street
C = 56 Curzon Street

It is regretted that queries cannot be entertained after one week.

N.B.

We regret that we are unable to accept credit cards in settlement of accounts.

CHEQUES SHOULD BE MADE PAYABLE TO Parkway Estate Management

PARKWAY ESTATE MANAGEMENT

25 Canton Street, London W14 7TF, Telephone No. 01-492-4121

1973

Property Number

Location

Area

Value

Property Number	Location	Area	Value
17.81			2.50
22.82			2.00
Total			4.50

1973

The total value of the properties is £4.50

We are pleased to advise you that the total value of the properties is £4.50

CHEQUES SHOULD BE MADE PAYABLE TO PARKWAY ESTATE MANAGEMENT

PARKWAY ESTATE MANAGEMENT

=====

56 Curzon Street, London W1Y 7PF.

Telephone No. 01-499-4121

ACCOUNT E004
 ABBA EBAN
 P.O.BOX 394 NERZLIYA
 ISRAEL

Invoice Number 4837
 VAT Registration No 340 9334 68
 Date/Tax Point 01.09.85

UNIT	DATE	CODE	DESCRIPTION	GOODS	VAT	ITEM TOTAL
C31	31.08.85	RENT	Period ending on CHARGE DATE	.	E	.
C31	25.08.85	S015	RENT (TO 31.8)	364.00	E	364.00
C31	25.08.85	S008	Service Charge (7 NTS)	79.13	S	11.87
C31	23.08.85	S003	Telephone Calls	.	D	.
C31	26.08.85	S003	Telephone Calls	36.40	S	5.46
C31	27.08.85	S003	Telephone Calls	3.51	S	0.53
C31	28.08.85	S005	Newspapers	2.17	D	.
C31	28.08.85	S002	Personal Laundry	14.25	D	.
C31	28.08.85	S002	Personal Laundry	10.25	D	.
C31	28.08.85	S003	Telephone Calls	3.12	S	0.47
TOTALS				512.83		18.33
						531.16 =====

UNIT LETTERS:

H = 39 Hill Street
 C = 56 Curzon Street

It is regretted that queries cannot be entertained after one week.

N.B.

We regret that we are unable to accept credit cards in settlement of accounts.

CHEQUES SHOULD BE MADE PAYABLE TO Parkway Estate Management

PARKWAY ESTATE MANAGEMENT
=====

56 Curzon Street, London W1Y 7PF.

Telephone No. 01-499-4121

ACCOUNT E004
ABBA EBAN
P.O. BOX 394 NERZLIYA
ISRAEL

Invoice Number 4698
VAT Registration No 340 9334 68
Date/Tax Point 27.08.85

UNIT	DATE	CODE	DESCRIPTION	GOODS	VAT	ITEM TOTAL
C86	24.08.85	RENT	Period ending on CHARGE DATE	96.00 E	.	96.00
C86	23.08.85	S008	Service Charge (2 NTS)	20.87 S	3.13	24.00
TOTALS				116.87	3.13	120.00 =====

UNIT LETTERS:
H = 39 Hill Street
C = 56 Curzon Street

It is regretted that queries cannot be entertained after one week.

N.B.
We regret that we are unable to accept credit cards in settlement of accounts.

CHEQUES SHOULD BE MADE PAYABLE TO Parkway Estate Management

LETTER AGREEMENT - for author purchase of titles (above the
25 free) going out of print.

Dear

We have agreed to sell you, and you have agreed to purchase,
_____ copies of _____ at
\$ _____ per copy, for a total price of \$ _____. You
agree to enclose a check for this amount when you return a
fully executed copy of this letter agreement to us.

No royalty shall be payable to you in connection with these
books.

Shipping expenses will be paid by Random House, Inc.

If the foregoing is acceptable to you, please sign and return
the original copy of this letter to indicate your consent.

Very truly yours,
Random House, Inc.

By _____

ACCEPTED AND AGREED:

THE KNESSET
JERUSALEM
June 20, 1985

Elliot R. Goodman
Cambridge University Jewish Congregation
3 Thompson's Lane
Cambridge

Dear Mr. Goodman,

Please excuse the long delay in answering your letter.

I agree to be a patron of the CUJS of which I was the first president. I was also the initiator of the project to build the Thompson's Lane synagogue when I was a young Don at Queens'. I solicited funds from several people. One of the donors was Dr. Chaim Weizmann whose sons were at Cambridge. They did not join any of our activities on the grounds that they had too much Zionism at home!

You may publish that "I send my most cordial greetings to the officers and members of the Cambridge University Jewish Society and wish them success in their efforts to preserve and strengthen a tradition which I was proud to inaugurate so many decades ago. I hope that the building plan will be carried forward and I enclose a contribution to that end."

Warm regards,

Abba Eban

the week's arts and books

BEST SELLERS

BOOKS

Figures in brackets give last week's position: final figures indicate number of previous appearances in listings.

Paperbacks

1	(-)	The Leopard Hunts in Darkness	Wilbur Smith	Pan £2.95	0
2	(-)	The Growing Pains of Adrian Mole	Sue Townsend	Methuen £1.95	0
3	(1)	First among Equals	Jeffrey Archer	Coronet £2.75	5
4	(3)	The Haj	Leo Urís	Corgi £2.95	1
5	(2)	The Wheel of Fortune	Susan Howatch	Pan £3.95	5
6	(7)	The Secret Diary of Adrian Mole, aged 13½	Sue Townsend	Methuen £1.75	8
7	(4)	So Long and Thanks for all the fish	Douglas Adams	Pan £1.95	10
8	(6)	Terminal	Colin Forbes	Pan £2.50	2
9	(8)	The Aquitaine Progression	Robert Ludlum	Granada £2.95	9
10	(-)	The Black Velvet Gown	Catherine Cookson	Corgi £2.50	14

Fiction

1	(1)	The Growing Pains of Adrian Mole	Sue Townsend	Methuen £5.50	50
2	(4)	The Burning Shore	Wilbur Smith	Heinemann £9.95	14
3	(3)	Juggernaut	Desmond Bagley	Collins £9.50	4
4	(6)	Riders	Jilly Cooper	Arlington £10.95	8
5	(5)	The House of the Spirits	Isabel Allende	Cape £8.95	3
6	(2)	Skeleton Crew	Stephen King	Macdonald £9.95	4
7	(-)	Thinner	Richard Bachman	NEL £9.95	0
8	(-)	Inside, Outside	Herman Wouk	Collins £11.50	0
9	(8)	The Palace of Enchantments	Hurd and Lampert	Hodder £9.95	1
10	(9)	Hold the Dream	Barbara Taylor Bradford	Granada £9.95	16

General

1	(3)	Bachelor Boys	Ben Elton, Rik Mayall and Lisa Mayer	Sphere £2.95	28
2	(2)	Wainwright on the Pennine Way	A Wainwright with D Brabbs	M Joseph £12.95	6
3	(5)	The Oxford Companion to English Literature	Ed. Margaret Drabble	Oxford £15	12
4	(9)	Heritage, Civilisation and the Jews	Abba Eban	Weidenfeld £12.95	4
5	(1)	Lloyd on Lloyd	Chris and John Lloyd with Carol Thatcher	Collins/Willow £8.95	5
6	(4)	The Art of Captaincy	Mike Brearley	Hodder £12.95	7
7	(10)	Frampton Flora	Richard Mabey	Century £12.95	10
8	(7)	Mountbatten	Philip Ziegler	Collins £15	16
9	(6)	Slow Beats Home	Gavin Young	Hutchinson £12.95	3
10	(-)	Boycott	Don Mosey	Methuen £9.95	0

RECORDS

Source: Melody Maker

Singles

1	(5)	Into the Groove	Madonna	Sire
2	(1)	There Must Be An Angel	Eurythmics	RCA
3	(15)	We Don't Need Another Hero	Tina Turner	Capital
4	(3)	Axel F	Harold Faltermeyer	MCA
5	(8)	Round and Around	Jaki Graham	EMI
6	(-)	Money For Nothing	Dire Straits	Vertigo
7	(2)	Frankie	Sister Sledge	Atlantic
8	(6)	Life is Life	Opus	Polydor
9	(7)	Cherish	Kool and the Gang	De-Lite
10	(19)	White Wedding	Billy Idol	Chrysalis

LPs

1	(3)	Brothers in Arms	Dire Straits	Vertigo
2	(1)	Born in the USA	Bruce Springsteen	CBS
3	(2)	Be Yourself Tonight	The Eurythmics	RCA
4	(4)	Songs from the Big Chair	Tears for Fears	Mercury
5	(5)	Greatest Hits Vols 1 & 2	Billy Joel	CBS
6	(18)	Like a Virgin	Madonna	Sire
7	(10)	Phantasmagoria	The Damned	MCA
8	(7)	Boys and Girls	Bryan Ferry	EG
9	(8)	Misplaced Childhood	Mariah Carey	EMI
10	(11)	No Jacket Required	Phil Collins	Virgin

PBS Series Helps Sales Of Abba Eban's Book

At \$30, Abba Eban's "Heritage: Civilization and the Jews" (Summit Books) is considerably less expensive than the \$6,800 price tag on "Les Très Riches Heures," but it is the most expensive book on The New York Times best seller list. Yet its price does not seem to have slowed sales: The book vaulted from nowhere directly into the No. 5 spot on The Times's nonfiction list last week and remains No. 5 this week.

"When you ship 15,000 copies of a book that price in one week, there is something amazing going on," said James H. Silberman, president of Summit. Summit recently ordered 100,000 additional copies, which will soon bring the total in print to 201,000.

What has helped, of course, is the nine-part PBS series of the same name, with Mr. Eban as host. But Mr. Silberman also thinks the fact that the book started to sell the moment it arrived in stores in August, well before the television series, indicates that the former Israeli Foreign Minister has a following apart from "Heritage."

Mr. Silberman, who was involved with Mr. Eban's "My People" when both author and editor were at Random House, signed up "Heritage" several years ago, before it was written and while the television series was only in the talking stage.

Summit, a division of Simon & Schuster, publishes 12 to 15 new titles a season, and it has had some recent big best sellers. Among them: "No Bad Dogs" by Barbara Woodhouse, "The Price of Power" by Seymour Hersh and "The Kennedys: An American Drama" by Peter Collier and David Horowitz. The Kennedy book, currently 10 on The Times's nonfiction list, has been a best seller for 18 weeks.

1984 Nobel Laureate's Books Hard to Find

Within hours after Jaroslav Seifert was named winner of the 1984 Nobel Prize for Literature, a number of bookstores around the country received telephone calls inquiring about books by the Czechoslovak poet. Almost none had any, since the only one listed in Books in Print, the standard reference source for booksellers, is "The Casting of Bells," translated by Tom O'Grady and Paul Jaganich, and published by The Spirit That Moves Us Press in Iowa City, Iowa. Even at that, the press had published only 1,000 copies.

But a lucky few bookstores had some copies on hand. "We had about eight," said Andreas Brown, president of the Gotham Book Mart on West 47th Street in Manhattan. But the telephone started ringing early that morning and before long the store was down to a single copy—which, Mr. Brown said, it made available to Time magazine and CBS for a couple of hours each that afternoon. "If we only had had 100 copies," he lamented, adding that Gotham has since ordered an additional 50 copies.

The Spirit That Moves Us Press.

אוניברסיטת תל-אביב
TEL AVIV UNIVERSITY

המחלקה להסברה וליחסי צבור * INFORMATION & PUBLIC RELATIONS DEPT.

המחלקה להסברה וליחסי צבור *
 משרד החינוך והספורט
 תל אביב
 4.8.85
 שם: אהרן אהרן
 כתובת: תל אביב
 סניף: תל אביב
 תפקיד: מנהל

בברכה

With Compliments

אוריאל קורן

ח"כ אבא אבן - יו"ר ועדת החוץ והבטחון:

אני רוצה קודם כל לכרך את מאצבני המעמד הזה על החושיה אשר הפגינו, אשר הפכו אסיפה דלת משתתפים למעמד צפוף רחוס. ללמדינו שאחינו הגדול הוגה חורח היחסיות ידע מה הוא שח ואין דבר עומד בפני היחסיות.

אני לא אבוא להעיר על החופעה הזאת שרבים יותר ממוקירי זיכרה וידידיה של גולדה לא ראו להשתתף, אני רק אומר לשני חברי בסיעה שלי בכנסת ישראל ודב, שעלחה הצעה,, הצעת חוק, לבטל את חודש אוגוסט לכל יבוא במנין החרושים, אצאא שום חג ומועד שראלי לא ילך לאיבוד ועל כל פנים כדי לחלץ את עצמינו מאחד החרושים הקשים. חוב במקרא על חרדימה שנפלה על אדם הראשון, אין לי שום ספק שזה היה באוגוסט. אני ארשה לעצמי עקב השינוי במימדי המעמד, גם לא רק שציימצמנו את המרחב, אני גם אקצר את נאומי שהרי הדברים שהכנתי יותר ראויים למעמד קצת יותר מקיף והיו כעצם מנועדים להתפרסם. אבל אני אביא לפחות את חמציחם של הדברים.

כל דור עומד על כחפיו של הדור הקודם ומתגאה: ראו כמה אני מרחיק ראות, מקודמי. ולעיתים ההתפארות הזאת מלווה איזו בעיטה ירדוהיה בכחפיים המעניקות את מרחב האורקים המוגבר. נושא שכל דמות נערצת בשעתה ניגזר עליה לעבור איזת הליך של שיפוץ ביקורחי לאחר הסתלקותה מעולם המעשה אל עולם האמת.

כך מחוארת הקופה פעילוהת, המדינית של גולדה כחקופה שופעת וידוויי אהבה וכיסופי שלום בצד ערבי, לעומת קשיחות וגאווה מתנפחת של ראשי ממשלה בישראל. הגירסה הזאת היא בעצם נודעה והתפרחה בתוך הקלחת של יריכויות פוליטיות, ויש כמה שרידים של הגירסה הזאת מופיעים בספרים שהם רציניים או רציניים למחצה. אני החלתי לא להעסיק את עצמי הרבה בתחרות הזאת הנטושה בין ההכמים שלאחר מעשה שהרי כל מחקר רציני מחייב, דוקא, ריחוק מסויים אמצא מהסוגיה הנחקרת, ואני לא מחונן בשום סגולה של ריחוק, אבל גם הריחוק המתבקש לחוקר מסחייע הרבה בעידוד של הקרובים.

אני סבור שיותר מכובד ומועיל, במיוחד כאן באהלה של חורה, לכרר חהליכים ולקחים בלי ... וגם בלי ויכוח, דברים כפשוטתם.

הפעילות המדינית של גולדה התנהלה כולה בחקופה בין השמשות, כין מלחמת ששת הימים ומלחמת יום כיפורים. מול עוצמת הנצחון הצבאי אשר נחלו ציבאות ישראל במלחמת ששת הימים, מקובל להניח שהנצחון הכשיר את הקרקע לשלום. ואם לא הושג השלום למהרנו אוהה מלחמה, סימן שמישהו מתחבב? למחדל.

כן, ראשית דבר, אני רוצה לציין שמעולם לא היתה ישראל רחוקה משלום כפי שהיא היתה למחרת מלחמת ששת הימים. אצאא ושום אירוע לא היה מסוגל מבחינה אובייקטיבית להערים קשיים על דרך השלום מאוהו אירוע דרמטי ומזעזע, שהרי ככל שההוצאת של המלחמה היתה מוחצת, הסיכוי להדברות היה יותר קלוט. לא היר הרבה מלחמות כאלה בתולדות המלחמות. בצחון מוחלט לישראל, הבוסה מוחלטת וכלתי מסוייגת לערבים. מה שמחבקש לשלום טיפושג בכשא ומתן הוא קיומו של איזה איזון פסיכולוגי, מידה מספיקה של סבירות וגם של כבוד עצמי, לשני המשתתפים במהלך. אחרי המלחמה הזאת על תוצאותיה המוחלטות והקיצוניות, לשבט ולחסד, הכל לפי הנקודה התצפית, לשבט מכחינה ערכית זלחטד מבחינת ישראל. רק אלה שזוכרים את ימי ההסתנה ידעו שהמילה חסד איננה על דרך של הפרזה.

אבל אי אפשר היה לאמר שהערבים הצטיינו במידה כלשהי של כבוד עצמי, יש לי רושם שגם מידת הענווה הישראלית לא היתה דוקא כשיאה. רק טבעי הדבר שהמעבר המסחרר הזה, מהבהלה שקדמה למלחמה, לאוהה תחושת גאולה, אשר באה מיד אחריה, המעבר המסחרר

חייט אבא זכרון (המסך)

הזה היה עזרל להעביר בני אדם על מידותיהם. החבר כמעט מיד אחרי המלחמה, ששכינינו לא התרשטו, לא מנצחונינו ולא מחכוסתם. הם כלל לא העלו על הדעת שתוצאות המלחמה ההיינה מיועדות לשמש נקודת מוצא להשגת הסדר. זו טענה חולפת אשר פקדה אותם, לכל היותר, באשר כל תוצאותיה עתידות להתנדף ברוח, בכל זאת הוא בא רק על נצחון צבאי וזהו עידן הזוהר דוקא של המפסידים במלחמות ואין צורך שנרחיק את עדותינו להרבה יבשות, כדי לראות כמה מועטת היתה השפעת נצחון צבאי איזה שהוא על ההסדרים אשר הושגו לאחר מכן. כל זאת ברית המועצות ובריטניה היו בצד המנצח. יפן וגרמניה בצד של המנוצחים די להסתכל בהם כעבור ארבעים שנה כדי להביא בחשבון כמה מועטת היא המערכולת אשר נצחון צבאי מטאיר מאחוריו. וכאן אפשר לאשר את הפתגם של הוגה דעות מעבבי היה מאוד נערץ שלי, אלפרד נורט וויסהד, "וור כן מריבנט איס כן נוט קריאט" מלחמה יכולה למנוע היא לא יכולה ליצור, היא יכולה למנוע מאוייבך לחסל אותך ואת ביתך ואת מדינתך ואת עצמאותך ואדמתך ואת משפחתך, וכאן הצדקחה החיונית ביותר, אבל מופלא כמה מועטת יכולתה לאחר שהמלחמה מיצחה את היעד ההבנתי הצרוף, כמה היא איננה יכולה ליצור לבדה את ההרמוניות, את ההכרות, את הרצונות, את ההרבושות, את ההסתכלויות, אשר בלעדיתם אין סיכוי להחליף את המלחמה בהרמוניה של שלום. על כן חיוני והדבר הזה מושרד מאוד בדוקטרינה הבטחונית של מדינת ישראל, שהיא דוקטרינה מאוד קפצנית לגבי יכולתה של מלחמה. וזה לא בעצם מקרה שדוקא גולדה יצקה את המטבע אין בריבה, שכאן בעצם זה הביטוי העכמי לביטוי המתוחכם של וויסהד, ואתה נלחם כשאתה מוכרח, רק לאחר מיצוי כל שאר האפשרויות, ולאחר שנכפתה מלחמה ויש לי יעד לחפש כיצד להחלץ ממנה במירב הסהירות. אני ראיתי שבחדר הקודם אבא אבא, היתה לא רק יציאה אפילו יציאת חירום. לפי הדוקטרינה הבן-גוריונית הזאת, מיד לאחר שהמלחמה נטושת אתה מחפש שתי מסרות, איך לצמצם אותה במרחב ואיך להגביל אותה בזמן. וכך יצא שכל המלחמות אשר נוהלו לפי הדוקטרינה הזאת של תנועת העבודה, כל אחת נסתתימה כאשר היתה אפשרות לכאורה ולהלכה להמשיך ולהתקדם ולהגיע לרבה-עמון, ולדמשק ולקהיר, לא היתה

4.8.85

- 13 א -

חייב אבא אבנן (המשך)

אמרתם כדאם לנבון את השטחים של יהודה ושומרון אחרי 68, ולהתקדם יותר לעבר קהיר אחרי שהוטל הצבא הסצרי ב-56, ולא להעצור בתעלת סואץ ובדומת הגולן ובנהר הירדן, כאשר ציבאות האוייב, בעצם, התפוררו, תחת המחץ של ההתקף הישראלי. כלומר, יש כנאן איזו ספקנות לגבי מה יכולה מלחמה לעשות פרט כמובן לתפקיד המרכזי של מניעה "פרבנסטיין". דוקא מפני שבמלחמה האחרונה ההגיון הזה, בעצם, התחסל, יחד עם כל שאר יסודות ההגיון אשר הינחו את האבות המייסדים של החברה. גם את ההגיון הזה נשא הרוח. לא להעצור, לא להסתפק בסופט, לא לסיים כאשר כעצם ההישגים נתונים ביד, אלא, לזרוק את ההישגים יותר ויותר על גלגל ההימור-ריס, וכך לסחוב ולסחוף ולהשהות ולהאריך עד שכל ההישגים הללו הולכים לאיבוד. על כל פנים זו היתה הדוקטורונה העומדת מאחורי המושג "אין ברירה", אין שום פולחן של מלחמה בסתי המלים הללו, יש בעצם אפילו התבטאות מסוייגת, כפי שמתייחס אדם לאיזו תקלה שהוא מקבל על עצמו, אם אין מכך מנוס ואיך לכך תכלית, תחליף.

אף כן, המצב הפסיכולוגי היה כזה שסרבנותם של שכנינו לא רק שלא נתלשה היא התחזקה מאוד למחרת המלחמה, אמרו נצחון צבאי לא מחרשמים היו דברים מעולם, יש בידי העולם הערבי השוואה שהם מעל ומעבר לכל גורם צבאי, נפעיל את היחרונות הללו, היחרון קודם כל הדמוגרפי... אא היחרון היבשתי, אנחנו 11 מיליון קילומטר מרובע מול כברה הארץ הקטנה שלהם,

ח"כ אבא אבנן (המשך)

היתרון קודם כל הדמוקרטי, אנחנו מאה מיליון נגד שניים אצא וחצי. היתרון היבשתי, אנחנו אחר עשר מיליון קילומטר מרובע מול כבדת הארץ הקטנה שלהם. היתרון הכספי, מי ישווה את ממונינו למשאקים שלהם. היתרון המינורלי שיש בכוחינו ואין בכוחם, להעניש בעצם וגם לסלק, לסלק... לפנק, לפנק יודים להעניש אויבים איזה כח של פיננק או ענישה יש ליהודים האלה. היתרון האסט-טרטגי הנובע מכל המכלול הזה. היתרון הפרלמנטרי הנובע מריבוי המדינות והריבונות שבעצם יש להם שליטה בכל מערכות ההצבעה במוסדות הבינלאומיים. קיצורו של דבר עשו את החשבון הגיאוגרפי-פוליטי, האסטרטגי, הכולל, הגיעו לידי מסקנה שהתוצאה הזאת של המלחמה איננה אלא בעצם רוח חולפה, ולא רק הם עשו את אותו החשבון ועל כן דוקא הקשיחו את עמדתם. היתה התופעה המשונה ביותר אולי בהיסטוריה הדיפלומטית, באמצע יוני מציע ממשלה ישראלית אא בראשותו של לוי אשכול את ההצעה הבאה: שתימסר לנוגעים בדבר כולם, חוזה שלום על יסוד הגבול הקודם עם מצרים, חוזה שלום על יסוד הגבול הקודם עם סוריה, פירושו של דבר ויחור מוחלט על שטחי הגולן ושטחי סיני, בד בבד בהצעה לשלטון הירדני שהיתה מבוססת על הפשרה אשר יזם יודי המנוח יגאל אלון, שגם בכך יש נכונות חמורה שלום לוותר על השטחים צפופי האוכלוסין. מי שיעשה השבון אאאאאא אריחמטי, מדינת ישראל כעבור כמה שבועות אחרי מלחמת ששת הימים מציעה להחזיר שמונים וחמישה אחוזים של השטחים, לפני שמחנהל משא ומתן, כלומר, כעמדת פתיחה, שכל מי שמכריז על עמדתו לפני הסיכום של משא ומתן הופכת עמדתו לעמדת פתיחה. והדברים נמסרו לארה"ב.

ולעומת הגירסה הישראלית במרכאות, ששאל היתה קשוחה, לא אוכל שלא להעלות על זיכרוני את החגובה של המחורך אשר העביר את ההצעות הללו, ממשלת ארה"ב היתה מיוצגת באוחו מעמד שאני רואה אותו עדיין בעיני רוחי. שר החוץ והנציג באר"ם גולדברט וסגן שר החוץ רוסטוב וכל הפמליה שלהם. והם הביעו תדהמה שישראל מפגינה נדיבות לב כזאת והעזה כזאת, להיות מוכנה להעביר הצעות כאלה אחרי הבחלה, הפאניקה שאחזו את מדינת ישראל רק שלושה שבועות קודם. לעבור מתחושה של עמידה

- 2 -

ח"כ אבא אבנן: (המשך)

למרגלות הר געש אל הנכונות הנועזת הזאת, הם הכיעזר מדהמנה. ואחרי שהצעה הוגשה, הגיעא הנשיא ג'ונסון בכבודו ובעצמו והוא אמר כלשונו: האם אני מסתגע, או האט זהו הניסוח, האם הניסוח המדויק של הדברים אשר הכיאו חברי לאוזני. לימים הם חוזרים ובידם החשובת הערבית, לא מלקיב אזחם שוח דבר, לא הכרת ולא משא ומתן ולא פשרה ולא מיקוח/ויכוח ולא דיון. בעצם הדברים אשר כעבור כמה שבועות היו עתידים להתגבש בנוסחת חרטום.

אם כן, זו בעצם נקודת המוצא לכל הפעילות של גולדה שהיא ירשה בעצם את העמדה הזאת. נכון שכעבור כמה חודשים אחרי קבלת תגובת חרטום יושבת ממשלת ישראל רקצת מסתלקת מהנכונות הזאת לגבי סיני ואומרת שיש לה בכל זאת רצון להעלות, שומר על זכותה גם שם להעיר הערות אבל זה נתלווה הסדר שלכל היותר המקונינים בגבול שיבטיח את חופש השיט ואשר מעשי הסגר עמדו בעצם ביסודם של שהי מלחמות, ב-67, אבל לא היה שמה איזה חיקון מרחיק לכת של הנכונות הבסיסית להעביר את סיני למצריש המורת שלום. אגב, דבר פיקנטי, בין המצביעים בממשלה בעד ההצעה הזאת למצרים היה השר בלי חיק, מנחם בגין, אשר לא היה ברור לו באוחר מעמד בלי איזה חיק הוא שר, אבל הוא ידע שיש להבחין בין סיני ובין... כמעט הענין של השטחים בגיזרה המזרחית לא היה כלול בהודעה באמריקת, הוא היה מוכן לקבל את הגירסה הזאת. אבל כעבור כמה שבועות נפתחת ההתערבות גם עם ירון ושם הוסכר, קודם כל, קיומם של לוי אשכול ולאחר מכן במבעים רצופים ביותר בזמן כהונתה של גולדה, שאין לישראל שום רצון לקיים שלטון קבע באוכלוסיה המנוכרת מהדגל, מהשפה, מהמורשה, מכל מה שהמילה ישראל מגלמת ויש להפרד לתחומי שליטה וריבונות נפרדים בתנאי של קביעת גבולות בני הגנה שימנעו את האסון של... שכמעט התרחש עלינו ב-67.

אז מי שהסתחף בהעברת ההצעות האלה היה שליח להעברתם, אני קצת מחקשה עכשיו לקרוא כל מיני מחקרים מלומדים המוכיחים על... המלמדים על הקשיחות של מדינת ישראל באותה תקופה.

חייכ אבא אבנן (המשך)

ושימו לב רק כמה שבועות אחרי הפצע שלא הגליד, שישראל יצאה ממלחמת ששת הימים גם מנצחת אבל גם במצב רוח של אימה. וכאשר אני חיברתי יחד את שתי התופעות ההצעה הישראלית והתשובה של חרסום, אני הגעתי לניסוח שהשמעתי אז בעצרה, שזו היתה המלחמה הראשונה בהיסטוריה שאחריה המנצח מתחנן על שלום והמנוצחא מכתוב כניעה ללא תנאים.

כן, זו היתה מוזרות, כמה שעמדות דיפלומטיות לא רק שלא חלמו את המצב, מצבים הצבאיים, אלא שהיו בעצם סיפוחה המוחלט של המציאות הצבאית.

אגב, על אותה ריביזיה שחלה באוקטובר 68, אני א באמת חושב שזה היה מעשה לא שקול. אגב, אותה החלטה התקבלה בנסיבות הבאות וכל מי שיאמר שאין חשיבות לנוהל, הוא במקרה... צריך להביא בחשבון שהחלטה אוקטובר 68 כאשר ממשלת ישראל החליטה את נכונותה למסור את כל סיני החלטה זו נחקלה בארבעה קולות נגד שלושה, כאשר היתה סופת שלג בירושלים ורק יושבי ירושלים מסוגלים להגיע וכל המאמצים שלי לגייס, את ברזילי ואת ספיר, וספיר דיבר איתי בטלפון שואג צועק ונואם טכפר-סבא, בודק אפשרות של העכיר קול על ידי העדרות ושמעתי את הדברים מאוד במהירות, את ספיר היה אפשר לשמוע מכפר-סבא גם בלי טלפון. אבל לא היתה אפשרות כזאת. אבל, הדבר הזה לא השפיע על המצרים, כי הם ידוע שכשכבר יש הבטחה על ויתור אז אי אפשר לבטל את ההוצעה שהויתור היה. וכאמור, כל מה שנאמר הוא שנחנן מסייגים את . להתזיר את כל סיני בצורך לקבוע א גבול אשר... או הסדר אשר יכטיה את חופש וייס.

ולמעמד קודם שההקיים באחרונה, כיוון שרברי צוטטו שלא לויוקס אני רוצה רק להתייחס למה שקוראים דגם אחד, אומרים: כן, אבל היתה אפשרות ב-71 שהוצעו לישראל כמה הצעות והמצרים הגיעו בחיוב וישראל הגיבה בשלילה ובגלל הניסוח השלילי של ישראל סוכל סיכוי של שלום. אז אני מונה בגירסה הזאת א רק שלושה אי-דיוקים. א' התשובה הישראלית לא היתה שלילית ו-ב' התשובה המצרית לא היתה חיובית, ו-ג' בגלל הנסוח השלילי, כביכול, של ישראל לא סוכל שום סיכוי של שלום. אני לא יכול לכתוב נח בשבע שביעות.

ח"כ אבא אבנן (המשך)

אבל, מיכסה לא מבוטלת בתוך שלוש ההנחות שלוש שביארת. התשובה הישראלית לא הייתה שלילית, היא אמרה אנחנו מקבלים את עקרון הנסיגה בפעם הראשונה, שטחים שנלקחו במלחמה... עד כדי כך שכמה חודשים לפני כן הייתה גולדה מוכנה לפרק מה שהיה אז מוגדר כממשלת אחדות, ממשלת ליכוד, כלומר להעדיף מידת חירות בהליך השלום על פני קיום האחדות הלאומית, עד כדי כך ומנחם בגין, כידוע לכם, קיבל את האוהל והוא אמר: אני לא אוכל לשבת... משתלשים בהקשר של ירושך את המילה הזאת... והוא קם והוא עזב אותנו אני לא אומר לאנחות, אבל לחיים פרלמנטריים יוחר מסובכים. ולכן, אנחנו מקבלים את עקרון הנסיגה, מקבלים את כל התנאים אשר הציעו המצרים לגבי חילופי התחייבויות כמקרה של שלום, מקבלים את כיבוד השלמות הטריטוריאלית והעצמאות המדינית של מצרים, מוכנים לסגת לגבולות שיקבעו כמשא ומתן בהסכם אבל לאו דוקא לקיום של ארבעה ביוני, והתוספת הזאת אשר אני התנגדתי לה בשעתו, מיוחסת התוספת הזאת העובדה שלא היה שלום. אבל מצידה של החוספת הזאת נאמר המשפט הקובע לאמור: לאחר ששני הצדדים קבעו את עמדותיהם העקרוניות, אנו מבקשים משא ומתן כדי להבהיר עמדותינו לידי הבהרה ומפשרה.

פירושו של דבר שגם העמדה הזאתי עמדה. היא איננה אולטימטום. לימים יגיעו לישראל ארבעה נשיאים אפריקניים, חלופים ומנוהקים מכל הירד האנציקלופדי של התוכנית הציה הזו ומביעים תמרון, איך אפשר לראות את התשובה הישראלית כתשובה שלילית. תשובה סבירה ביותר, בעיקר תשובה ראשונה בהליך של משא ומתן. בעיקר לאחר קביעת החומרה הזאת, אנחנו לא מקבלים את התכתיב הערבי לגבי הגבול יש חוספת הבה נסביר במשא ומתן מדוע אנו אומרים את ההן ואת הלאן. כמו כן אי אפשר לאמר על התשובה המצרית שהיא הייתה חיובית, היא אמנם קיבלה את נכונותינו לשבת, היא קיבלה גם בפעם הראשונה לאמר את המילה הסכם שלום כפי שאנו בפעם הראשונה אמרנו את המילה, נסיגה, אבל היא חיארה את השלום הזה, חיאור אשר הושלך ממנו כל סימן של שלום החורג מחומו של שביחת נשק, העקרונית

ה"כ אבא אבנן (המשך)

הטבירים של שלום היו שם. לא א להקיקף, ולא לפגוע ולא לעבור את הגבול, ולא לתת לשום גורם טרוריסטי לעבור את הגבול. אבל כשדוכר על חופש השייט נאמר מצרים הקבל את העקרון של חופש השייט לפי אמנת קושטא ב-1893 ולפי עקרונות המשפט הבינלאומי, והיא לא רצחה לאמר, "אינפלוד אין ישראל".

אן כן, מי שבדק את המסמכים הללן, אלה היו הניסוחים אשר עליהם השתיחה מצרים את סירובה להעביר שייט דרך מיצרי טיראן ובחעלה סואץ. כאשר היא אמרה בהחאם לקושטא, פירושו של דבר ישמצרים יכולה לא להעביר. כאשר היא אומרת בהחאם למשפט הבינלאומי, אז מי כידלדי יורם דינסטיין אומר שעל כל משפט בינלאומי אחר, יש משפט בינלאומי אחר ואין מי שיכריע ואינני יכול לא להזכר במטרה של אחד מגדולי משפחתי הרגולים, ... פכט המנוח אשר אמר על המשפט הבינלאומי: "חוק שהצדקים אינם זקוקים לו, והשרשעים אינם מצייסים לו". על כל פנים, לפי שעה, מצרים אומרת כי החוק הבינלאומי מאפשר לה להעביר לישראל ומכיון שאין מי שיכריע... רצינו לברר את הענין הזה. מדוע שיארינג אומר אולי תאמר, חופש שייט לכל המדינות כוללת ישראל, החשובה היא שלילית.

נוסף על כך, או העיקר, והעיקר חזה לא בא לידי ביטוי בספרים המלומדים שאני מחבט עליהם, כל נסיגה ישראלית, הן במסגרת של הסדר בינים והן במסגרת של שלום, תמיד מלווה רעיון של פירוז, שהרי ממשלה ישראלית שלא תצא מדעתה, לא תפנה שטחים ? מנה לא לשים לב מה יכנס לתוך החלל אשר יתפנה. גם השלום עם מצרים דהיום, אגב, א היה מחקיים אילמלא איזורי פירוז בשלושה איזורים, איזור סמוך לגבולינו של שיש בו פירוז מוחלט ואיזור באמצע שיש ש הגבלה, ורק אחת מגיע לתעלה סואץ יש בעצם הפעלת נוכחות הכוח המצרי. אז מה אמרה מצרים על פירוז, מרחבי פירוז זהים בגודלם. אני חייב לאמר שאני האופטימיסט מכוחי, זה הדליק בי איזו נורה אדומה שזה לא יכול להיות רציני. המסמך הפסיד את רצינוחו בעיני, כמובן, עשינו השכון על החוצאה הכללית, על מנה לפרז את השטח המינימלי אצלם, אנחנו צריכים לפרז עד הגבול של עיראק.

כלומר, כדי להגיע אצלם ל-ארבע מאות קילומטר, אנחנו צריכים להגיע לעיראק. כלומר לפרז את מדינת ישראל כולה.

טקס קריאת שמה של גולדה מאיר ז"ל

ד.מ.ש

4.8.85

- 6 ב -

ח"כ אבא אבנן (המשך)

לכן, כל מי שאומר שזוהי חשובה מחוכמת מאוד, מה יכול להיות יותר חיובי משידוריון. מה שמכורה זה אצלך מכורה זה אצלי, אבל איזה לעב לרש טריטוריאלי כזה שהלואי שלנו היו מרחבי מדבר שאפשר היה אפילו לפרו אותם, שלא לדבר על למסור אותם.

אז אני מציע לא להאמין ואני מוסיף עוד ענין. כאשר מדינה רוצה שלום, היא לא מוותרת על זה בגלל איזה ניסוח של הצד שכנגד. היא מתמידה ומתמידה והיא שוקדת ושוקדת. למשל, אילמלא מילווה... סאדאת לא רצה שלום ב-77. אילו היחה הקשבה לניסוחים, כל הכבוד, הניסוח של נאורו של בגין בחגובה על נאורו של סאדאת, היה מנוסח במיטב השחצנות הרביזיוניסטית. שלילה מוחלטת כמעט משפילה, כמעט ארו אח חפציו ותלך הביחה. אבל כיוון שבעצם הוא רצה שלום, הוא היה מוכן גם להקשיב לניסוח לא להתחשב ולאמר שרק מבנה המלים, אנהנו ניסוג את הגבולות שיקבעו במשא ומתן אשר לא יהיו בדיקת הגבולות... אני לא חושב שמי שרצה בשלום היה מוותר על תגעגוע הזה. אם כן באחד הספרים נאמר שאילו נתקבל הנוסח השני, לאמור: נסיגה מגבולות מוסכמים ובטוחים שיקבעו בהסכם שלום, זה היה מביא את השלום, אני מודה מאוד על המחמאה. אתה חושב שהניסוח הזה היה יותר מחוככם יותר טוב, הוא היה מעניק לנו לא שלום, הוא היה מעניק לנו, לפי דעתי, תדמית יותר חיובית, תדמית של גמישות, אבל לאמר שאנואר סאדאת לא היה מסוגל לראות שגם הניסוח הזה הוא ניסוח חשוב בדינינו אה האפשרות של א שינוי נקודות, שהוא ער כדי כך המים, זה דרוק מן ההגיון.

יוסם דינשטיין: השאלה אם היה ממשיך במשא ומתן, זאת השאלה?

ח"כ אבא אבנן (המשך)

אז מה אני מביע לנוסח של יארינג. כאשר מדברים על הקשיים ועל המחדלים של הצדדים, אני מביע לחפקיד המכריע של הצד השלישי. ויש כאן בעצם חשובה גם על שאלתו של יורם דינשטיין. לימים אני אשאל כמה מוסחים, מה היה קורה אילו אתה אא היית היארינג של אז.

ח"כ אבא אבנן (המשך)

אז אומר לי הנרי קייסינג'ר, ככל תעצמות הענוה והצניעות, שאני לא יודע בדיוק, אבל, אני הייתי דואה בתשובות הישראליות והמצריות השונות הירניות. הייתי סכויז בקול רט, הסליבנו הישב. תשובות חיוביות. ישראל מקבלת את עקרון הנסיגה, מצרים מקבלת את עקרון השלום. כן, יש פה ושם כמה הכחייגויות, אבל ישראל מציעה את החצעה הגואלת, משא ומתן לברר את הניגודים הללו, אז הבח נפתח שמפניה ונחגוג, זוהי בעצם תשובה חיובית. אז הוא אומר, אני הייתי נוסע עשרים ושבע פעמים לקהיר ושלושים פעם... כלומר, הנושא הזה של התמדה, זהו פועל יוצא של כל חיורן, לסרב לקבל תשובה שלילית - כך הוא טוען.

שאלתי את קארטר, שאגב אנחנו קצת מקפחים את זוכותו שבכהונותו קיבלנו מיליארדי דולר וגם חוזה שלום. מפנה אנחנו מקבלים מיליארדי דולר אבל לא כל כך יוזמה אמריקנית לכיורן השלום.

^{קארטר} ~~אגב~~ שהוא היה גם כן סכויז על ההישג. קודם כל המפלגה הדמוקרטית היחה מכריחה אותו לאמר שזהו הישב. אחר כך הוא היה מכנס את הצודים במרוסיו של איזה הר בודד. שוב, סחמיד כרציפות עד שהספר הזה יבוא על סיודורו, או עד אשר במקום לפתור באופן טבע את ענין הגבול, אולי להגיע לכמה חסודרי ביניים. ההיסטוריון מייכר?, אמר פעם שהיסטוריון הוא אדם המדמיין את העבר והמתאר את העתיד. ויש לי רושם שכאן הדמיון היוצר של היסטוריון הופעלו בנושא הזה, כי אותו מיינר זיה גדול מאוד בתורה, היסטוריון, אמר כששאלו אותו האם אפשר היה משהו שאילמלא וא היה אומר, רבר שלא התרחש סימן שאי אפשר היה שיתרחש.

כלומר, הנחונים אשר מנו חיר נתונים הסך הכל שלהם... סיכוי. לאחר זאת אני רק רוצה לסכם בכמה דברי מוסר השכל לגבי הדור הזה. לקחים שאפשר לשאוב מהחקרמה הזאת של אשכול - גולדה ושיש להם השלכה על המצב היום. לעומת מצבים אשר חיר בחקומה הנידונה, אני חושב שהיום יש נחונים הרבה יותר חיוביים. קודם כל, שלום שינבע ממצב של מחיחות, עדיינוד איננו לעולם מושג בקריצת דרך, אלא אם כן הנצחון הוא כל כך מוחץ שהמנצח יושב בפינה של המנוצח ומכתיב לא אא את ההסכם. יש לי רושם שכך הסיכון של מיסודרי...? היא הדוגמה האחרונה של שלום כזה ומה חוצאותיו..

ח"כ אבא אבנן (המשך)

אבל אם מדובר על שלום שמשאיר את האוייב במלואו, בעצם, קומהו. עם שטחיו, עם דיברנותו, עם צבאו, זו היתה תוצאה של מלחמה ...

יש, בעצם, שלושה שלבים. קודם כל, להחיש את השלום, כלומר לייאש את האוייב בסיכוי של שלום. ב' - להניח איזו א' השחיה צנועה למבנה השלום. ג' - להעמיד גולת הכותרת. אני טוען שבתקופת גולדה נעשו שני השלבים הראשונים. השלב

אחר אין מנוס ממנו. לייאש אותם בסיכוי השלום. להביא לאיזו חומה, או גם הזמין צריך לפעול פעולה מסויימת. אותו קיסטינג'ק אמר על ההקשר הזה. חשוב שיהיה איזה מושג של התשה על סנת שזה שבכל זאת הטליך את יחכו על מלחמה, יגיע להת- ייאשות מן המלחמה ו...

אני חושב שמה שקרה עם מצרים ומה שכאן מתרחש עם ירדן, אנש חושב שרוב עמי ערב לא מאמינים בסיכוי של מלחמה. מדינות הסירוב והעמדה של אנואר סאמאח היא יותר מקובלת מכפי שזת משתקף במערכת החוזים שאפסע להשיג יותר מישראל על ידי שלום מאשר על ירי מלחמה. חוסין אפילו קדם לסאודאט בקבלת האידיאולוגיה הזאת. הוא לא קרם לו בעוצמת הדיפלומטיה, אולי לא בכושב היוזמה.

זה השלב הראשון, השלב השני להניח את אבני היסוד. אלא אם כי אפשר להחייחם קצת בדילזול להסכמי הבינים, שלושה ההסכמים. אבל בשעתם הם היו הישגים גדולים. ומי שצוהק עליהם לעומת הגרולה וחוצצרו של שלושה, טוב אפשר גם ללעוג, אבל עוד פרה אחת או עוד עז או עוד דונם, בעצם זה לא הכיטוי הדיפלומטי של המושג הציוני הזה, שאתה מתחיל בקטנות, על מנה שהקטנות יגדלו.

לימים יביד לנו אנואר סאודאט בטיחה האחרונה שהיתה לי איתו. שהוא בהחלט ראה את הסכמי הבינים לא כהסכמים העומדים ברשות עצמם, אלא להכשרת הדרך לשלום. שלום שיהיה מושג בשלושה שלבים. למה שלושה ולא פריצת דרך, כי כאן אצלו יש בעיה של הרגלת העם המצרי והעם הערבי לכך טאין יריות, ואין קללות, ריש חתימות, ריש פגישות במסגרת של הסכמים. כלומר, יש בסיס קונטרסואלי ליחסי מצרים וישראל. לפי דעתי, לא היתה שום טיכה שבולדה לא הגיב אחרי שהיא ראתה, אני רואה את ההפטרותה גם היום - מיותרת. לא היתה לפי דעתי הכרחית.

ח"כ אבנר (המשך)

כנראה היכולת לעמוד בפני הפגנות פה ושם התפתחה בינתיים. אני לא חושב שיש מטילה היום שהיתה מעלה על דעה שבולל אותה התקלות מראים והתקלויות שהיינו כולנו מתפטרים שבע פעמים בשבוע. מאז אפשר היה לרשת גם את גולת הכותרת. והנה האירועים שבעצם אחריה הניחו את היסודות, הכשירו את הקרקע, בעצם. עשו את השטח, עקרו את הקוצים והקימו את הנדבך הראשון וגולת הכותרת נמסרה לאלה שלא מגיעת להם גולת הכותרת. כי אל נא נשכח שהריביונים שלל את כל החוליות בשרשרת עד לחוליה האחרונה. נגד הפסקות האש, נגד אלא שביחות הנשק. נגד שילומים טורמניה, נגד 242, נגד ועידת ג'נבה, נגד הסכמי הפרדה עם מצרים. נגד הסכם הפרדה עם סוריה, נגד ההסכם של סיני עם מצרים. כלומר, הם שללו את כל הנדבכים של הבנין פרט לגב. ולכן יש אירועים לא כל כך צודקת, אבל כפי שאמר הנשיא קנדי, ההיסטוריה איננה צודקת. הוא אמר: החיים אינם צודקים. "לייף איז נוט גסטיס", זוהי העובדה אבל זה בהחלט לא מצדיק שזה עד כדי כך לקפח את זכות ראשונים.

אז מה שאפשר ללמוד הוא משא ומתן הוא חשוב מפסכים אינם חשובים. כל המסמכים שנחבכו זה על גבי זה, הוכניות למנהו, הוכניות רוב'רס והוכניות אלון והוכניות פז והוכניות סאדאט והוכניות רב'רס ב' והוכניות רייגן. מופלא כמה כוונת השלמתם של המסמכים אם הצדדים אינם נפגשים. אם אינם נפגשים אז המסמכים אינם עושים שום דבר. אם הם כן נפגשים אז המסמכים האלה מיוזמים. בדרך כלל הם נדחקים אל קרן זוית. אין שום מקרה בהיסטוריה הדיפלומטית של הדור הזה, של שלום, אשר הושג, בהנחשב עם העמדות אשר קבעו הנושאים ונדתנים לפני המשא ומתן. זה הכלל כלפינו. שאלתי את וילי ברנדט לגבי ח"אוסט טוליטיק" בכל זאת זאת מערכת מאוד מסובכת, הוא אמר: ברוב שישבו ליד השלחן, אף אחד לא זכר את המלים שהיה משמיע יומיים לפני הישיבה. כלומר, הריכוז הדוקומנטרי מהורה חומר רב לכל מיני דברים, אבל אין מקרה שהשפיעו. כמו כן, מצעים מפלגתיים לא השפיעו. ואמר שכלל המלחמות והיר רבות, לא זוכר שפעם אחת איזה שחוא נשיא או שר חוץ אמר, רגע, אולי נעייך כמצע המטלגה לפני שנחקדם כמשא ומתן. אז יש ערך למצע כדי לקבוע פרמטרים של חשיבה הפנימית, אבל לא ^{על}המצע לבדו יהיה האדם.

חשב אבא אבנר (המטין)

ועלינו להבין זאת ולא לקדש יותר מדי את המסמכים האלה. שלישיית, אין להתפעל, יש עטרה מעמדות פתיחה, זה היה המטבח של יארינג שהוא נבהל מעמדות פתיחה שלא היו ביניהם הרמוניה. למה תהיה הרמוניה בעמדות פתיחה. משה ומתן בכלל, משה ומתן בסורת התיכון, מישהו יודע? מישהו כאן קנה איזה שטיח? הוא הסתיר אצאא ממחיר הראשון, פה, דוקא, לקייסינג'ר יש הוכחה. ב-74 הוא מגיע מסוריה ובידו ההצעה של אסד לקראת הפרדה בינינו לבין סוריה. קר התפרדה נקבע על ידי אסד אי שם בין צפת ונתניה. אז אנחנו בשדה החורפה לוד, אני אומר לו: ארנבי, אז קודם כל אנחנו מסתכלים במפה, אז משה דיין קודם כל הוא קם ונוטע הכיתה. אני קצת פחות רצייתי להפרד ולמה הוא כל כך נהל לצאת הביתה, לפי דעתי, הוא צרק אסד הוא כן רוצה שלום, אחרת הוא לא היה מציע את המפה הזאת. למה אחס לא תעמידו את הקר שלכם אי שם בין בגדד לאינסטנבול ואחס סופכים הסתירו במרברי קוניטרה.

אחרי שלושים ביקורים מכאן ושם הגענו להמכם ולכן הריסוריקה הזאת שאומרים שוללי השלום, אבל אם אתה נשורה מה שהם אומרים, אנחנו אוטרנס לעולם לא נגיע, משה ומתן בענין ... הוא מבטל ומחסל הרבה נחובים, הוא לא רק מסטן עמדות הוא גם מסנה עמדות. וראיה יותר חותכה. העמדות של הצודים בחוזה השלום עם מצרים, אנחנו החלטנו להלרטיין מכל מצעינו ומאדאח התעלם מכל מצעיו. המצע שלנו, הגם שחנהינו את הסכם הביניים, המצע המנוסח של מפלגת העבודה קל וחומר של גח"ל וליכוד היה: אין זזים מאף סנטימר אלא במסגרת של שלום חרזי, אשר יבטיח את הבטחון הכולל לצמיתות. אפילו קיבלנו לזה גיבוי של הנשיא ... אל תוזזו, חצי סנטימטר במסגרת של שלום חרזי אצ שלם, אז זזנו.

אחרון אחרון רפה אנחנו צריכים להעפיו את גולדה בחקשר של התקופה הזאת. הענין המרכזי הוא אותו הדבר שמשליך גם על המצב החברתי שלנו. השאלה היא כיצד נגיע לחברה מחוקנת כלשהי, הוך כדי קיום יחסי כפיה עם מיליון ושלוש מאות אלף, בני עם אחר, אשר שום דבר איננו קושק בינם ובינינו. שם רחש של חיבה או של דבקות, או של נאמנות, או של חויה היסטוריה, או של זכרון, או של שאיפה...

ח"כ אבא אבנן (המשך)

ואף שניה אחת בעשרים וארבע שעות לא עובר הודעתם או הודעתינו אף רחש משהחף לכאן.

אלו דברי גולדה והם האחרונים שהיא ניסחה באוטרכינגרופיה שלה. הם כדרכם של דברי גולדה, מאוד פשוטים. מעולם לא חשב שוטם ישראלי שפוי שכל השטחים והחושבים יטארו תמיד תחת שלטון ישראלי. זה נחשב כסימן הכר אישיות. עכשיו אנחנו רואים כיצד חוסר השפירות הוגבה, אין על פני כדור הארץ כולו אף מדינה דמוקרטית אחת המקיימת שליטה-כפיה על מספר תושבים שהם כמעט ארבעים אחוז ממספר תושבי... זה לא קיים בשום מקום, איפה זה קיים? האם זה מקרה שזה לא קיים בשום מקום. איך אפשר להרכיב מדינה ששטה ההסכמיות כל כך מוגבל ושטה הניגוד כל כך רחב. כלומר, אני שאלתי את השאלה הזאת בסמינר, אני אמרתי: אין מדינה חופשית... לא, אם אהה מרחיק ללסביה אני מסכים, אין מדינה חופשית פלמנטרית אחת שמחייבת שליטה-כפיה ואומרים כאילו לצמחורת, עם אחר המונה ארבעים אחוז ממספר תושביה. שאלתי את השאלה הזאת בסמינר בהולנד, אמרתי: אילו יכולתם להוסיף לעצמיכם שטח, אלוהים יודע אם הם זקוקים לשטח, ארבע עשר מיליון נפש כמדינה כמעט בישראל. אבל, הייתם צריכים לקבל ארבעה מיליון גרמנים נגד רצונם, אז הרימו ידיים ואמרו: מי שהיה מציע הוספה שטח כזאת לא היה מוחזק פטריוט רק מטומטם. לימים יגיע הנה שר החוץ של דנמרק ויזכיר לי שהיה הבל אוץ שמעם היה שייך לדנמרק, שלזינג-גולמסיין...? ואחר כך היה דיון בלונדון על האפשרות שבנוה הברית יגמלו לדנמרק על נאמנותה ודבקוחה לדגל של העולם החופשי ויחזיר את השטח ודנים זהירים שאלו, כן, אבל מה יש? לנו יש שם מיליון וחצי גרמנים. לא תודה אנחנו מוחלים על הדבר הזה. דוקא באותו יום אני אצ יושב משחתף בעריכת המסמכים הדיפלומטים הראשונים של מדינת ישראל. ומחברר, אני גם נזכר, שבאשר אאצא נכחר הנשיא הראשון של מדינת ישראל, חיים ויצמן לכהונתו הרמה, ששום מה משלת בורמה מאוד אאצא התרגשה מחקומה ישראל ורצחה לככד את נשיא ישראל במתנה, זו היחה מתנה, פיל הודי ענקי. אז זה ביקש אותי, אני העוזר חשומר מאוד של הנשיא לנסח מכתב, אם אפשר מנוכס ולאמר ששם בעיירת מולדתו היה מקובל אצל האיכרים שם

ח"כ אבא אבן: (המשך)

פתגם, לעולם אל הקבל מהנה שאוכלת. ויש מסמך בקולג' שלנו "הנשיא אומר שהוא לא מקבל אף פעם מהנה שאוכלת". אז שתדעו שלמעשה אמרנו להם, שסח עם כל הצרות הללו בפנים, אולי נציין שאין... בעולם הרעיוני של גולדה המושגים הללו שהם חובבים עכשיו מכהנא עד כהן-אבידוב ועד בכלל, המושגים הללו צא נחשבו לבלתי שפויים וזהו העיקר שהרי ממשלה וראש ממשלה לא רק קובע, מחליט, מכריע, עוסק. כל ראש ממשלה קובע איזה היא אורורה, איזה שהוא חלל אוריר אשר בחוכו מחנהל דיאלוג בזמנה של גולדה רגם של אלה שקדמו לה ובאו אחריה עד ל-77. אולי בכל את היה איזה שהוא יחס בין האפשרות והרצון, הרצוי והמצוי וזאת צריכה להיות המורשת שלנו.

פרופ' יורם דינשטיין:

טוב, חורה רבה לאבא אבן. אני חושב שזה הראה לנו את החשיבות של הנפשות הפועלות בכינוסים בינלאומיים ובהיסטוריה. למעשה, אם מותר גם לסכם, גולדה פעט אהת טעהת. גולדה באחד המשפטים המפורסמים שלה בעת אשר התייחסה לביקור הידוע שלה במוסקבה שבו היא גרמה לכמעט מהומה רבתי בעיר כאשר מאות יהודים יצאו לקדם את פניה בבית הכנסת, היא אמרה בענוה, שאילו היו שולחים במקומה מטאטא למוסקבה הוא היה גורם בדיוק לאותה חוצאה. אנחנו יודעים שזה לא בדיוק ככה, המסקנה שיש להסיק מדבריו של אבא אבן שצריך לדאוג שהמופקדים והממונים על חלקם במדיניות חוץ, לא יהיו מטאטאים שיש לקוות שהם יורים כשאלוהים רוצה, אלא אנשים הראויים לכך. אנחנו התכוננו בגולה מאיר כשרת חוץ גדולה דגולה, לא אמנה כאן כלשרי החוץ הגדולים האחרים, אחד מהם יושב כאן, ונקוה שמדיניות החוץ הישראלית תחזור לחקופות הפאר שלה גם בעתיד. טוב, תודה רבה לכולם, אנחנו מקוים שנהנייהם מן האירוע המצומצם, הזה.

Remarks of
Abba Eban
before the
AIPAC Policy Conference
Crystal City, Virginia

April 22, 1985

Mr. Chairman
I'm very grateful to you, ~~Don Diamond~~, for the warmth and sincerity of your welcome. You should not be under any misapprehension about the importance of what you have said.

One of the difficulties confronted by those of us who make a career in politics and state craft is that we seldom get ourselves objectively described except in our own memoirs. ~~And~~ now this is all very well as far as it goes, but being human, we sometimes long for third-party appreciation; and here we have to depend upon the disinterested judgment of our mothers, ~~and~~ our publishers, and ~~of~~ those who present us for speeches or for honorary degrees. Well, you might say at first sight that no lecturer ever suffered great harm at the hands of those who introduced him, but there is sometimes cause for apprehension.

I experienced this on a recent visit to the United States when I was presented to an audience by one of your country's elder statesmen, ~~I might say one of your country's very elder statesmen.~~ He was a man known for his brevity of discourse, ^{with} the result that I can remember ~~by heart~~ exactly how he presented me. He said, "Abba Eban has traveled a long way. He has taken a great deal of trouble. The least ^{you} can do is to listen carefully to every word that he says." He then sat down and went fast asleep for the entire duration of my lecture, awoke to the sound of the applause, whereby audiences express relief at the end of a discourse, and said "Never since Demosthenese spoke in the Assembly ^{at} of Athens, ~~and~~ never since Churchill thundered defiance in the Second World War have I ever heard words of such eloquence and power."

You, Mr. Chairman
So we are going to keep a ~~very~~ vigilant eye on ~~Don Diamond~~, in the hope that no narcotic effects of my early morning speech should communicate themselves to ~~him~~ or; for that matter, to myself.

You

He once went to sleep,

For ~~Here~~ I have in mind the example of one of the most illustrious of Christian Zionists, Arthur James Balfour, who ~~is said once to have gone to sleep and he~~ dreamt that he was 'addressing the House of Lords,' and ~~he~~ woke up to find that he was!

refer to

I come to you, my friends in AIPAC, as the Chairman of the Knesset Committee on Foreign Affairs and Defense, and in trying to estimate what that means to you I ~~looked around here for an answer~~ to many of our American colleagues and friends who are telling us that we ought to restrict our apparatus of government and make a more economical use of manpower. And I discovered that I have four opposite numbers in your system; the Chairman of the Foreign Relations Committee of the Senate, the Chairman of the Foreign Affairs Committee of the House, the Chairman of the Armed Services Committee of the Senate, the Chairman of the ~~parallel~~ committee in the House. In other words it takes four chairmen in the United States to do what is expected of one man in Israel, and yet we hear complaints about our bureaucratic inflation.

Armed Services

allegation

Chairman

But, before I address you, in order to tell you the problems and dilemmas of our national coalition, let me express gratitude to the many "Heritage" watchers here. It has been an astonishing experience to engage millions, tens of millions, of Americans in an admiring portrayal of our Jewish legacy. And the echoes continue to resound. We estimate that some fifty million Americans saw a part of that program and twenty million all of it. At this moment it is being shown in Denmark with Danish translation. Next month it will be on the British network, I would hope with no need for any translation of my own rhetoric, and thereafter in Australia, Ireland, Germany and Japan. So that the ambition is that a very large part of the conscious world community should have seen the Jewish heritage throughout the whole episode of its majestic enactment from the dark roots of man's past to the shining possibilities of his future.

Practically

dim

at least

who have approached

that which - 2 -

Captious

There is no nation on the face of the inhabited globe whose historic experience requires such deep probing of ancient roots. For generation after generation the Jewish people marches across history bearing its message of order and progress in the universal design. Its road falls and rises between deep valleys of grief and high peaks of exaltation. But never in all of that history has it celebrated a transition from desperation to hope, such as it experienced in the 1940's and the early 1950's, during the years when AIPAC came into existence.

From the darkest depths of man's divided nature there had sprung at the throat of the Jewish people the most violent hatred that had ever afflicted the human race. And here was the Jewish people with its manpower depleted, its reputation dragged down in calumny and odium, ~~never~~ ^{never} was this people stronger than in its moment of weakness, never more hopeful than in its moment of despair, ~~for~~ ^{for} within a few years we celebrated the transition from the lowest point in Jewish fortunes to the ~~great~~ ^{great} hour of redemption expressed in Israel revival. redemption

^{active}
Now you have been the witnesses of that transition, and I salute AIPAC first of all on the very spectacle of its growth, ~~for~~ ^{well} do I remember the first beginnings. I was present at creation. Present not really as a spectator, ~~for~~ ^{it} occurred to me in those days when Israel's existence was still rather fragile in the world's consciousness, when the pattern of its recognition was not yet complete, that we would have to base our destiny on a close ~~alliance~~ and partnership with the American people -- not only ~~formally~~ with the American government -- ^{two} This would have to be an alliance and a common understanding between nations, and since we are democratic nations who regard democracy as the highest expression of man's social personality, the dialogue between nations would have to be carried on between their elected representatives. And this led me to the eccentric idea of inviting Si Kenen to come and take counsel to see if a group of Americans could be found who would, ~~as it were,~~ interpret the common interests and values of our two nations in ~~the~~ ^a framework rather broader than the formal context of our diplomatic relations. ^{So} And it was agreed, with characteristic Israeli and Jewish affrontry, that it would take us about six weeks to solve this problem. And, therefore, ~~there was an invitation for~~ ^{read} Si to come down for six weeks and now, 35 years later, I greet him as your recent emeritus founding father.

^{which then}
~~What was then~~ an enterprise that preoccupied a few dozen people with a ~~very~~ few thousand dollars has now grown into this movement of mutual interpretation between the Israeli and the American people, ~~do~~ ^{do} not accept any other definition, ~~do~~ ^{do} not talk of "lobbies". A lobby is based on the concept of self-interest. Here no self-interest is involved. Here what ^{we have} ~~is involved~~ is an act of enlightened statesmanship in the common service ~~by~~ ^{of} Israel and of the United States, of regional harmony, of international peace, and ~~of~~ mankind's oldest and deepest spiritual memories.

~~I come here to salute the intrinsic nobility of your enterprise.~~

merely as a spectator but as
an active participant

- 3 -

inspired by

What changes have taken place since ^{then was}

Well, ~~how have things differed from~~ then apart from the quantitative growth? There ~~was~~ in the early years ~~of~~ the American relationship with Israel an element of condescension. We were ~~fully~~ aware of the vast disparity in power and strength which is the paradox of the American-Israeli relationship. We talked in the early days of your aid programs in terms of what we called economic cooperation, ~~and~~ I remember saying to one of your early Secretaries of State that this was correct, you gave and we received, and this was about the extent of our cooperation. But it was clear that the United States here was acting not in a spirit of ~~geo-political~~ equality. Sometimes there ~~was even~~ ^{what} appeared to be a conflict between interests and values. American interests appeared to drive the United States towards the geo-political strength and size of the Arab world. American values drove it towards Israel.

~~But~~ ^{What} lay at the root of the American attitudes to Israel was ~~very~~ largely intangible. Sentiment, chivalry, compassion, human solidarities, spiritual memories, a common zest for freedom, ~~the~~ ^{and} affinities of experience between two pioneering, ~~and~~ immigrant societies who had fought their way to independence by arduous ~~roads~~. ^{roads}.

Today the Israeli appeal to America is both to American values and to American interests. Now this is new. I still believe that our partnership must rest primarily on the moral weight of our cause, on ~~the~~ ^{deep} affinities of ~~our~~ principles and ~~our~~ values; ~~In brief~~, on that bedrock of historic idealism which inspired the founders of your country and of ours. But in addition to an appeal ~~to~~ ^{of} your values we also count for something in the balance of regional power. Your values and your interests now march closely together.

You do not have many "Israels in the world." Not many countries whose devotion to democratic ideals can be accepted as an axiom. Not many countries who stand at your side, both in the moments of your adversity and ~~also~~ in the moments of your success. Not many Israels of whom you can be sure that if you invest your faith and your substance in them they will put that investment to constructive use and not allow it to be squandered ~~in idle or peripheral~~ ^{roads}. Not many allies such as Israel, even though we do not always bear the official name of alliance. Take Israel out of your system of international friendships and your position in most of the Middle East will look very slender ~~and very~~ ^{and} fragile indeed. Therefore, do not hesitate to support, ~~through~~ ^{through} American interests as well as ~~through~~ ^{through} American values, ~~and~~ I say to my American friends, both within our ~~own~~ Jewish kinship and beyond it. 'Today to support Israel's cause, you do not have to love Israel, it is enough

or filtered away

us in terms of

that you should love America. You do not have to be a ^{an} ~~starry-eyed~~ idealist, although that is not undesirable. You only have to be reasonably sane and to have a concrete, pragmatic and rational view of the interests that join us together.

And ~~We~~ are now ^(together) joined in a strategy of peace. I believe that this harmony of interests has never been more incisively expressed than in the appearance of the Secretary of State of the United States at this podium yesterday. I have ~~very~~ seldom, if ever, heard a broader area of agreement and common interest enunciated at such a high level.

If I used the word ~~affrontry~~ ^{effrontery} about our initial hopes it is because in the early days it seemed almost an exercise in chutzpah to believe that Israel could be integrated into the American international aid program. You must remember that at that time those ~~aid~~ programs were ~~almost~~ rigorously confined to the area of America's military alliances, the Martial Plan, the ~~economic~~ ^{European} recovery program. It was regarded as eccentric for any nation that seemed to lie outside that treaty relationship to assume that it had an eligibility for aid ~~for reasons and purposes and ideals that lay outside that particular context.~~ And, therefore, when it was suggested by Prime Minister Ben Gurion, at the time, that we seek entry to the American program, I said to him that I thought this was a specifically and characteristically Israeli idea, by which I meant that it was about 90% fantasy and 10% reality. But now you see how the fantasy has come to fruition.

And ~~the~~ glory of the American international aid program has always lain in its political unconditionality. We have never given up our independence of ~~a~~ judgment. We have never been called upon to adopt a slavish subservience ^{to} every policy of the greater partner / ~~and~~ ~~it~~ has been the genius of American diplomacy, that it could exercise great power without an atmosphere of ~~constant~~ coercion ^{and} could learn to respect the ~~particular~~ sensitivities of smaller partners in the service of their own interests and of their own ideals. You gain entry into this family, in fact, not by the blind acceptance of every policy, but by a general theme of affinity and ~~of common ideals.~~ ^{purpose}

And I was, therefore, able on Friday to say to the Secretary of State, in the presence of our distinguished Ambassador, that he, the Secretary, was about to undergo a revolutionary experience. "You are going to see an emissary coming straight from the capital of a foreign country expressing satisfaction with American policy." Now this astonishing phenomenon took place, apparently not all that frequent. Let me, then, begin with this tribute.

Never has the understanding between the United States and Israel stood at so high a level and at so deep a level of common interest and of common purpose. It expresses itself in the reinforcement of our economy. It expresses itself in the consolidation of our defensive and deterrent strength. It expresses itself in the defense of Israel's hard-won status in international institutions which would long ago have been eroded but for the stalwart and sturdy American defense. It expresses itself in the wholehearted support of our work for the salvation of Soviet Jewry and other oppressed Jewish communities. It expresses itself in symbolic acts of alliance. It expresses itself in the treaty for a common Free Trade Area that will be adopted this week so that Israel will be the only state in the world which has a Free Trade Agreement with the two largest units of economic power, with the European communities and with the United States. It expresses itself in a new concept of Israel's place within the international system. For when the Secretary of Defense of the United States turns to Israel and seeks our cooperation in the SBI program, together with the former allies of the United States within the NATO system and Australia and Japan, I would draw your attention first of all to the ~~description and definition of Israel~~ inherent in that invitation.

I ~~believe~~ ^{status} it is not necessary to accept the ~~full~~ ^{for us} deterrent logic that lies behind that program, which I know is a subject of domestic controversy, and therefore I will close ^{strategic} myself here in that valor of which discretion is the better part. I know that Americans are divided on the theme whether the concept of deterrents can ever be obliterated by the ~~obsolescence~~ of nuclear weapons. For the time being we must say that the planet has been kept together much more by common fear than by a common hope and ~~that~~ ^{at} deterrence, although ethically unattractive, is nevertheless effective in preventing the greatest of all moral disasters. Deterrence is moral because it has achieved the ^{moral} purpose of preventing nuclear war. How much better it would be, however, if the clouds were eliminated and if the genie could be put back in the bottle as a result of technical measures which made a nuclear assault nonfeasible. Whether this can ensue or not is a matter for legitimate controversy.

There is no reason for Israel, however, to ~~exempt~~ ^{exclude} itself from the benefits of scientific research and technological imagination which go into that program and ~~therefore~~ I heartily endorse the prospect of Israel's acceptance of that role ^{to own} and ~~adherence to those measures~~.

Sometimes a process has ^{where exactly} value quite irrespective of its projected results ^{it leads}.

creating an effective
neutralization

Nobody can study the horizons of Israel's economic development without coming face to face with the central role of scientific dynamism and technological imagination. We shall never be able to compete with our neighbors in physical space or in demographic power or in mineral wealth or in monetary power or in the strategic influence that goes with the possession of vast territories on the globe. But we can achieve greatness in those realms in which matter and quantity are transcended by mind and quality, and scientific progress and technological originality belong to those realms in which the smallness of a nation need have no inhibiting effects upon its progress.

Now I come to speak to you on an anniversary. It is exactly six months ago since our Government of National Union was established. You might have thought that in the long perspectives of Jewish history six months do not furnish the occasion for a jubilant celebration. But if it has been decreed in advance that this government shall endure for four years and in its present leadership for two years, six months is not a negligible period for appraisal and for review.

I think you must have known that I was amongst those that expressed a certain apprehension about this experiment. From earliest youth I've been brought up to admire the constitutional, I would even say the aesthetic beauty of the characteristic division in parliamentary governments between responsibility and criticism between government and opposition. I believe that opposition is inherently and intrinsically a salutary part of the democratic process. I believe with Montesquiere that men have never exercised power without a temptation to go beyond its due limits. And, therefore, the cabinet system and the parliamentary order which establish opposition, as it were, as a break of criticism inhibiting the unlimited exercise of power is fundamentally an honorable concept. And therefore I've always said that opposition is an honorable function in democracy, although I must tell you that it's about the only honor that politicians do not actively pursue.

And therefore there seemed to be a danger that if we were to adopt as structure in which the entire parliamentary system was under a single solidarity we might be encroaching upon that logic. Balance is not what governments are about. Governments do not exist in order to be balanced. They exist in order to take decisions. And you might say that there is an inherent contradiction between the idea of decision and the idea of balance, for balance is a metaphor borrowed from the science of mechanics. It conjures up the spectacle of two scales of such equal weight that the needle doesn't move and, therefore, there was some fear that this would be a prescription for paralysis, and that was a well-founded apprehension.

There was no other choice. We came together not because we had ceased to differ with each other, but because we had to find a way of transcending our differences in order to find consensual fields of action. I've not met anybody in my own movement nor anybody anywhere else who claims to have changed his fundamental view about Israel's future, Israel's structure, Israel's human composition, Israel's territorial problems as a result of our cohabitation in this government. But we have learned that it is possible to differ on some issues without differing on all of them, especially when the issues on which we differ are not operation at this time, when they belong to a future, be it near or far, but to a future which does not demand considerations and determinations now.

I, therefore, come to express a pleasant surprise. Yes, it has worked. It has worked. There are consensual areas. There are domains in which our differences do not impede the possibility of common action and I want to speak about two or three domains.

The first of them, of course, relates to the urgent necessity to overcome the disease of inflation and deficit economics. Now we have to succeed in this task. Inflation is not a technical economic phenomenon. It could alter the total degradation of our society. For a society that lives permanently at that level of inflation is condemned to live exclusively in the present with no sense of the future. How can you have a sense of the future if you know not today what your currency will be worth tomorrow? It is a positive insightment to waste and to short-term frivolity. Eat and drink and spend for who knows what your money will be worth the day after tomorrow. To live without a sense of the future, Israel, the Jewish state? The state of the Jewish people which contributed to universal civilization the very idea of the future, of the concept of life that must not be restricted to the present? The Jewish State should live what our forefathers call *chayai sha'a*, just the passing moment. What about the essentially and quintessentially the Hebrew idea of *chayai olam*, perhaps the most Hebraic of all philosophic concepts? Beyond broken of consecutivity between past and present and future it would be a shocking anti-climax.

Now inflation has to be conquered, it cannot be explained away. Those of us who deal largely with information and with images are sometimes led to believe that anything can be solved by words. I must say that I made my own effort in this direction when my colleagues in the Knesset Finance Committee asked me to allay the apprehension, I would say even the irritations, of a group of United States Senators who arrived in Israel and were staggered by the extent of our deficit and of our inflation. AND believing that attack is sometimes the best form of defense, and responding to their questions about my impression

of a recent visit to the United States, I said to them "Well, gentlemen, you do have an unstable currency. One day your dollar is worth five hundred sheckels, two weeks later it's worth seven hundred sheckels, and by the end of the year, nine hundred sheckels."

I'm told that this is statistically true within the overriding context of relativity and this statement of mine was featured in a humor column in the Wall Street Journal, if you can imagine such a thing, under the heading "Eban: Israel's Fiscal Chutzpah."

But when everything is said and done we must succeed in this enterprise. It requires effort, some of which has already been undertaken. It requires a diminution of government expenditure. It cannot be done painlessly. It cannot be reconciled with a total and unconditional...[end of tape]...workers from one domain of specialization to another. But above everything else the government itself must set the example. It cannot ask the consumer to solve these problems by taxes or very ingenuities. It cannot be solved by the owners of motor cars or the travelers in airplanes, although they must bring their contribution. There has to be a rigorous attempt to cut down the galloping expansion of the government machine. And it is not correct for economists to say that Israel has made no effort here.

I had the pointed experience the day before I left Jerusalem of presiding over my committee which has the charge of furnishing the budgets of all our defense systems, the army and the other related services. These matters do not come to the plenary sessions of the Knesset for security reasons. And here we were facing the need to cut hundreds of millions of dollars from Israel's defense budget. While the leaders of our defense systems expressed the deepest pain and warned that this would mean a renunciation perhaps of some or other weapons system, it would mean a diminution here or there of some training program. There isn't any way of doing such things without pain. Some of our members were so deeply affected they could hardly bear to raise their hands, although the Minister on behalf of the government asked us reluctantly to accept this economy, to cut down expenditure on our defense services at a time when this implacable war sweeps across the Persian Gulf. At a time when we ourselves are being assailed by a new form of fundamentalist, fanatical violence. At a time when there are still Arab states who deny the very legitimacy of our existence. This was an act of courage and it will enable similar economies to be taken elsewhere. But I tell you in all frankness, we cannot do this alone, and if the United States wishes to preserve Israel in its full social and economic vitality, and in the full vigor of its defensive and deterrent capacity, and in a posture that will enable us to contribute by the very spectacle of our strength to international power, there must be more American aid, even, that the generous aid that was planned

and envisaged before. Well this matter is in your hands and we can only hope that when all consultations are over, and all efforts to find a common purpose are exhausted, the United States will understand that there is a common interest and purpose in buttressing Israel's economic strength. If Israel is economically weak, it cannot be militarily strong. If Israel is militarily weak, we cannot defend ourselves against pressures and influences which might be brought to bear upon our most vital interests. The strength, then, is the key to our viability and to our value as an ally.

By this I don't want to engage in any worship of power. I believe together with the greatest prophet and visually of Jerusalem that the day will come when the lion will lie down with the lamb, but the lamb won't get much sleep. And in terms of our current situation, and not the end of days, we look for continuing American support of Israel's strength.

I would only say, as I said to your Secretary of State, that it would be wrong to give the impression to your economic community that Israel's economy is a story of failure. The Israeli economy is a success story.

The export earnings of Israel in its first year of AIPAC was \$70 million. Now \$12-13 billion are earned every year by Israelis themselves through their products and through the services that they supply throughout the world. Do you know of any other small country with a population of less than four million, and a working force of less than two million, that is exporting the most sophisticated aircraft engines? The most advanced electronic equipment? The most complex forms of chemical productions? A country whose economy has gone far beyond the subsistence levels of agriculture. A kind of Japanese and Swiss economy based upon science and technological resourcefulness. How many countries have made this transition from a Third World subsistence economy to the advanced industrialized techniques of this century.

We are a success story as a producer. Unfortunately, we are very good. We are very successful also at consuming. And that, of course, is the issue.

But surely if there is a chance in the near future of overcoming these difficulties, isn't the chance enhanced if we act together, the two major political groups in country, imagine what would have happened if one of us had formed a government with the majority of three or four and was called upon to impose disciplines and restraints. Would not the other, by the sheer exercise of man's political nature, have said well, do you remember how good it was before and now we have these puritanical,

pacimonious, social democrats coming and imposing one restriction on the other? And now whatever we do, we do together, and if we have to face a certain degree of pain in parts of our community, we will face it together. And there need be no political or party exploitation of that which has to result from our solidarity. And this by itself would have justified the act of union.

But similarly, the fact that our two major parties live together in the same coalition need not and does not prevent us from carrying out our second objective which is disengagement from Lebanon.

Do not be under any misapprehension. The Israeli nation is united in a resolve to put the Lebanese nightmare behind us. We carry with it, in a reflected mood, the hopes that were envisaged, the ambitions that were expressed. Our business now is, however, to draw the lessons of experience. Let us be honest with each other. We are not united about the past. There are at least two doctrines, or two concepts, about the physical security, the limitations of military power, but is that our business now?

We are told of our ancestor, the prophet Daniel, that when he was in the lion's den together with the other three participants, they spoke to each other. And one of the midrashim asks what could they possibly have said to each other in conditions so uncongenial to conversation? And I have no doubt in my own mind what they must have said. I'm sure that our prophet said "Gentlemen, our business now is not to have a Jewish debate about how we got into this situation, but how in heaven's name we're going to get out of it."

And that is the mood of the Israeli people when the Government of National Union, on the 14th of January, took a clear cut decision not to retreat, that isn't the word, but to defend our northern settlements from a line along the international boundary. Not an intermediate line. We have avoided the folly of stopping half way, and this matter came to emphatic vote in our cabinet yesterday and I'm certain it'll be ratified by the Foreign Affairs and Defense Committee on the 30th of April. If we are going to disengage, the disengagement must be territorially complete.

Why not because of the sanctity in judicial Jewridical terms of the Lebanese boundary? It isn't much of a boundary in Jewridical terms, but because the international boundary is the only place at which we shall not be governing, administering, and policing a large Lebanese Shi'ite population.

To be in a position in which you minimize your domination of foreign populations is a central theme of democracy in the world. At the Awali we were governing 700,000 Shi'ites. At the Zaharani it will be 500,000. Even at the Litani it will be 250,000. And in explaining why we had to go to the international boundary, it is because there our role will be a purely military role, a role of defense and deterrence and we shall not be involved in policing or in governing or in administering. And, therefore, from time to time in punishing a population with whom Israel has no inherent quarrel and with whom our only ambition is one of regional harmony and coexistence, this then was the courageous decision taken in principle on the 14th of January, ratified yesterday by massive majority, we shall put this experience behind us. No tragedy.

Do you know of any other country, any other free country, which does not have in its recent recollection a military enterprise that did not turn out as well as its initiators expected? Do I have to ask Americans this?

Did your history come to an end? Here you are years later in greater power, strength and influence than ever before? Israel, therefore, will be able to give a new direction and content to its history and it will do this in the hope that our northern neighbor will become reconciled.

The hope of those who suggested the international boundary was that the Lebanese Shi'ites do not have any objective reason to pursue us beyond the new line of our deployment. They are not competitors with us in eretz Israel. They are not trying to establish a Shi'ite Lebanese republic in Israel, or in fact in any part of our historic patrimony. It's, therefore, a different position from that of the PLO. Logically, therefore, when we cease to have a military presence on their soil, there should be not the slightest reason for them to pursue us further.

Indeed, when our troops first entered, since they then suffered under the anguish and the domination of the cruelty of PLO terrorism, they made common cause with us. They would have no reason not to make common cause with us. When the impediment inherent in a military presence is removed, logically that would be the case. The weak part of what I've said is the word logically because the logical things are not always the things that happen in the Middle East. There is, perhaps, more paradox than logic in human history. But certainly we can say this. Without going to the line there is no chance of liquidating this superfluous vendetta from the Shi'ites. If we go there, there is at least the hope, there is at least the prospect, and the Israeli Government of National Union is investing in that prospect.

But beyond Lebanon and beyond inflation there is of course the issue to which the Secretary of the United States addressed himself yesterday. It is the lesson of the peace process.

There have, in my view, been two favorable developments in recent weeks.

Two of the major actors in this drama have moved out of immobility into a degree of participation. Firstly, Egypt, after some years of quiescence since 1982, has come into the center of the stage. I believe that this is a salutary development.

Egypt is not simply one amongst twenty two Arab states. Its population is roughly equal to the combined populations of all the other twenty one Arab states put together, the only recognized center of Arab policy and culture. Therefore, while maneuvers around the peace process proceeded without Egyptian participation, there was an air of fragility and of artificiality. The Egyptian-Israeli treaty is the centerpiece of Middle Eastern life. It is the most sensational and dramatic development in Israel's political history since the day when we raised Israel's flag aloft in the banner of nations.

Short of the aim of independence itself, the aim of a regional harmony with the Arab world stands second amongst our Zionist purposes. And even today in its imperfect functioning, do not call that treaty relationship empty. It isn't as full as it should be, but it isn't empty.

The oil flows and the planes land and the boundaries are open, and commerce is free to anyone who wants to engage in it. And our newspapers and books cross to each other. And, above everything else, there is no feasibility of military confrontation, not only because the signature of the Washington treaty forbids it, but also because the treaty is based on the ground, on a series of balances and demilitarizations and buffers which makes a surprise transition to war unfeasible. To remove from the circle of potential belligerence, the country which stood in the vanguard of every war, Egypt, the only country that took part in all the five wars, the country which, but for it perhaps the Arab world wouldn't have engaged upon war at all, the Arab world has never made war without Egypt. I do not believe it will make peace without Egypt, and that is why Egypt's resumption of political initiative is salutary. I believe that the priority of this ought to be understood. But if Egypt and Israeli peace is to be given its full value there has to be an effort on every side. And I am

puzzled by those who believe that Israel bears the burden of the initiative for an improvement of that relationship alone. I believe that we should bear our share of that task, that the defense and consolidation of the Egyptian treaty should be defined as Israel's most vital interest. There should be more dialogue at every level. No opportunity for discourse, for dialogue, or for opportunity should be squandered. If the area of encounter should be broad and varied, Egyptian and Israeli peace is far too large an idea to be contained within a single departmental framework.

Anybody, therefore, who can contribute, either by personal relationship or by official status, to the intensification of the dialogue should be welcomed in his path. I, therefore, rejoice that our government did accept, by vote, a decision to allow my friend and colleague, Ezer Weizman, to make his journey. I believe that everybody who can contribute should make such a journey. And the fact that a decision is taken by one vote nevertheless makes it a decision of all of us. It is an authentic Israeli decision.

By this I don't want to say that it doesn't matter if you sometimes have a minority against you. Some people say that it doesn't matter how many people vote against you. One of our humorists, and I think it was either Mendely or Sholamylaken, tells the story of a cousin whose voice was becoming a little unmelodious and who, unfortunately, became sick and was bedridden for two or three months. And he received a letter from the community council saying you will be happy to hear that the community council met today and decided to pray for your recovery. The vote was 16 for and 15 against.

So that it's not always an honor to have a large minority, but nevertheless, the decision was taken and I think it should be a prelude to an effort to widen the scope of our discourse. I myself have been pleased, very recently, to receive an invitation from the President's office to repeat the visit that I made in Cairo last April and I will certainly find a suitable time to bring this to fulfillment.

We must meet together at every level - more parliamentarians, more ministers, journalists, merchants, heads of commercial enterprise. Because to have the true meaning and visage of Camp David, peace must be between peoples and not only between formal governmental frameworks.

I think that applauding President Mubarak's return to the active diplomatic arena we should say that Egypt has to make a very great effort if the integrity of that treaty is to be fully restored.

Together with his initiative on the peace process, there has been an extraordinary pacimony and reluctance in the repair of our bilateral relations. I do not understand why. Even after the announcement of the end of our engagement in Lebanon, which was evoked by Egypt as the cause of the recent partial rupture, so little has been done by Cairo to repair the fabric of that treaty.

Why not send the ambassador back? Why not have the commercial and touristic and cultural relations provided for in the treaty itself? And this isn't simply a matter of contractual integrity.

Peace has got to mean a great deal to Israel if, in the name of peace, you ask Israel to take further risks.

There was in the years 1977 and 1978 and 1979 not merely a formal Jewridical relationship, there was a kind of rhapsodical, romantic atmosphere. The word peace had an almost mystical meaning. The Israeli imagination was seized by the prospect emerging out of alienation and hostility into a new challenge of contact. There was something almost exstastic in the air and, therefore, it is surely in our interest and in Egypt's interest that peace should recapture what I call its rhapsodical quality.

I'm afraid that what President Mubarak has done, I'm certain unintentionally, has been to remove the magic from the word peace. And the word peace has got to have a magic if you want it to be the framework and the lever for further conciliation.

So these are our priorities to fulfill the government's decision on disengagement from Lebanon; to repair the structure of our Egyptian relationship by common action.

Common action means a broad agenda. I deplore the idea of one item agendas. If they want to talk only about Taba, or only about the church at Dara Siltan, they are really saying they only want to talk about matters in which they ask something of us. But if they only want to ask something of us there must be an agenda in which we ask something of them. And, therefore, there must be a versatile agenda in which we stand to win something as well as perhaps to sacrifice something. And the key is negotiation. Negotiation is the key word for 1985. This must be the year of negotiation.

Negotiation is not a procedure, it is a principle. Negotiation does not merely photograph positions, it sometimes changes them. Nations at a negotiating table show themselves capable of resourcefulness and imagination which they never show if they are separated by a wall of separation and of hostility. Was not this the lesson of the encounters between Egypt and Israel from 1977 onward? Would anybody have envisaged that either side would have made the effort that it did make for peace?

Egypt, on the ideological side and in its willingness to accept temporary alienation from the Arab world. Israel, with hard, tangible, concrete renunciations of airfields and naval bases and oil resources and settlements. Would either of us have made these if we had not been, as it were, transformed by the very spectacle of our encounter together?

Only direct negotiations in which the parties confront each other can have this transforming effect. And to go back to third-party mediations, to proximity talks without mutual presence, would be a retroactive step after the revolutionary turning point of the Egyptian-Israeli encounter. Negotiation, then, should be our slogan.

And the fact that our Prime Minister has expressed a willingness to consider a negotiation involving Israel and Egypt and the United States, and a Jordanian-Palestinian delegation, provided that the Palestinian representation does not confront us with the inconceivable horror of sitting across the table with those who plan the murder of our children at Maalot, or the assassination of our athletes at Munich. In other words, there has to be an effort to qualify for that act of negotiation. And if the United States, together with others, is trying to find out whether its conditions can be met, let alone Israeli conditions, then we have every reason to follow this effort with sympathy on the understanding on which I think we can rely that nothing affecting Israel will be decided in Israel's absence or against Israel's judgment. If that proviso is preserved, then this cautious exploration has no cause whatever to arouse our misapprehensions.

But the questions are many. The first of them is whether the Palestinians have emerged out of their endemic habit of the past.

The diplomatic history of the Palestine Arabs is that constantly reject proposals conceived largely in their interests only to hark back to them when they have receded from view. And their greatest folly was to reject the Camp David Agreement, which is not an anti-Arab document, and which is not an anti-Palestinian document, but which offered, without closing future options, a basis on which Israel

and its most immediate neighbors could test each other's intentions and each other's will. It would have given them a country-wide representation. It would have enabled them and us to see each other in a new capacity. Just as they have rejected almost every compromise proposal since 1947, they've rejected this one as well and, thus, they emerge from every war with a new nostalgia and not always with a new wisdom. They have never lost a chance of missing an opportunity.

And the question today is whether that process is over or whether under the influence of Israel's tenacity and of America's tenacity, there might now be a greater realism.

I tell you this that the United States is perfectly right in insisting on its conditions in not negotiating with the PLO unless the conditions laid down in 1975 are met. Because if there has been any movement recently it is because of our tenacity and of the tenacity of the United States. It is only by inducing wisdom and realism by a firm maintenance of principle that there is any chance of progress.

No progress has yet brought them close to the point of potential negotiation. And, therefore, when I say that negotiations should be our aim, this is still an aspiration. But at least we stand firm on the idea that negotiation, being a transcendent principle, is for us unconditional. We do not say to Egypt or Jordan we will only negotiate with you if you accept our views in advance, nor will we agree to accept their views in advance as the key or the condition of negotiation. And the great slogan, "We will negotiate without condition with Egypt and with Jordan" continues to inspire us and the effect of it really is to leave the initiative in their hands. What more can Israel do than to make the availability of negotiation clear and to keep the roads open and to seek an honorable advance to the peace table.

What we need to understand is that the peace process can only be strengthened or even maintained by further progress.

We, therefore, look out over this very busy agenda, 1985, inflation, vast deficits, Lebanon, the peace process, hostility, the Persian Gulf, and we ask ourselves whether we are going to carry these burdens alone.

And I come to you to tell you that we cannot bear them alone. Why should we bear them alone? After all, whatever we have built and created and defended in Israel, in these 37 years we have built, created, defended, you and we together in the service of a common responsibility and a common pride. So Israel looks out over the debris of the war and asks itself whether diaspora Jewry will help us to bear that burden.

That is the question that Israel asks of you. And the answer is in your hands. And my credentials for appealing for that solidarity are nothing less than the years that we have lived together in these 3½ decades.

We have not disappointed all your hopes. The states that we have built. The society that we have fashioned. The landscapes that we have quickened into life. The kinsmen that we have gathered in. The graves that we have dug. The tears that we have shed because of them. The passions that have been roused. The inexpressible hopes that have been kindled. All these are part of our common memory in these 3½ decades. And now those years are over. Over, and yet in a sense, unending and forever alive. For as they sink down beneath the horizon they leave behind a twilight streaked with eternal fire that will live on and on deep in the heart and mind of our nation so long as any memory of the past endures. For those decades, with their joys and sorrows, their unendurable pathos, and their stark and rugged splendor have entered the national history until the end of time. A new dimension has been added to our legacy and the exploration of it will take many years.

This then is our message to our friends within the Jewish community and in the wider brotherhood of Israel's friendships. Do not abandon us in the middle of the road. Stand with us, constant in resolve, Steadfast in resolve until the obstacles are surmounted and the task is done.

George Weidenfeld and Nicolson Limited

Weidenfeld & Nicolson

Registered Office 91 Clapham High Street, London SW4 7TA *Telephone* 01-622 9933

Registered number 472173 England *Telegrams and cables* Nicobar London SW4 7TA *Telex* 918066

17 July 1985

Abba Eban
56 Havatzelet Hasharon
HERZLIYA FOB 394
Israel

Dear Mr Eban

Please find enclosed a letter which we recently received and which we thought you might like to see for information.

I have also sent a copy to your American publisher in case you wish to contact them about any points raised in the letter.

With best wishes

Yours sincerely

Allie Morrison

Allie Morrison
ASSISTANT TO LINDA OSBAND

121 Hayes Chase,
West Wickham,
Kent BR4 0HY

16 July 1985

Weidenfeld & Nicolson Ltd,
91 Clapham High Street,
London SW4 7TA

Dear Sirs,

I have read, with great interest, the book by Abba Eban (1985) Heritage: Civilization and the Jews. Presumably the American spelling is carried over from the 1984 edition? I am also enjoying the Channel 4 TV series of the same title.

I have noted what I believe to be a few errors and omissions in the book:

1. on p. 43, the photograph of the rug appears to be laterally inverted, presumably arising from being made from a colour transparency or negative, or does it represent a Persian insult? Once reversed, the Queen would then appear on Solomon's left-hand side, but would then show Solomon as being a left-handed swordsman.
2. on p. 89, the top of Masada is stated to be 1300 feet above sea level. As the Dead Sea is the lowest place on the Earth's surface, the top of Masada is about 1300 feet above Dead Sea level, but only about 150 feet above Mediterranean or mean sea levels; this latter figure varies according to which survey one consults.
3. on p. 142, the picture of the Bayeux Tapestry again appears to be laterally inverted; perhaps your Italian printers had become used to printing illustrations "backwards" in keeping with Hebrew texts.
4. on p. 183, the picture shows a statue of Moses, evidently a photograph. Lower down, the caption continues with Venice, with the words "The painting here is by Antonio Canaletto." Where is the painting in the book?
5. p. 241, a minor point, but to most people Shalom Aleichem would be better known as Sholom or Sholem Aleichem, but perhaps Shalom is a more authentic transliteration from the Yiddish; and is not "Shalom Aleichen" in fact a Yiddish and Hebrew greeting (Hello, Goodbye)?

With regard to the "self-hating Jew" (pp. 236-237), citing Karl Marx as an example, it is interesting to reflect whether Hitler's own quarter-Jewish ancestry had any effect on his own anti-Semitism (see p. 298). If Hitler knew (and it seems unlikely) of his supposed Jewish blood, would it have made him more tolerant, even protective, of the Jews, or did the knowledge of it inflame his hatred, requiring the suppression of that knowledge and shame, leading to the attempted elimination of all Jewish things? Perhaps Abba Eban could be persuaded to include a paragraph on this topic in a future edition.

Page 302 and p. 304, first paragraph: perhaps Prof. Eban should introduce the extermination camps by saying that the legal euthanasia of insane, hopelessly crippled and malformed Germans had begun some years beforehand with a "humanitarian" view of relieving the burden on families and institutions. This principle was later extended to Jews and other "undesirables" such as gypsies, homosexuals and freemasons. Although the vast numbers of exterminated Jews overshadow those of other exterminated minorities, Prof. Eban should not appear to be claiming exclusive, selective martyrdom for his people. While in no way lessening the horror of the extermination of various peoples by the Nazis, the figures should be set against the reputed 60 million Chinese killed by Communist China under Mao Tse Tung and others and the 30-40 million that died as a result of Russian Communism under Stalin, etc. Hitler rightly perceived that Communism was the real threat to the entire world, but unfortunately his appeal to the western nations to help him defeat it was turned down; Churchill and others realised the threat too late, and now we live in a world created by that error.

I found the underlining in some of the illustration captions irritating; was

/it

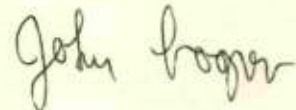
it not possible to use Roman as well as italic typeface in the captions?

In such a scholarly work, the lack of footnotes and references is to be greatly regretted; the literature sources must have been at hand during the writing of the book and could have been included to make it a self-contained monograph and work of reference at very little extra cost. The few works acknowledged on the copyright page are really not sufficient for a book of this stature.

I would be most grateful for your comments on my remarks, and for a list of any other errors that may have been pointed out to you; perhaps the corrections will appear in the second edition.

Finally, the book with all its colour photographs is very good value at £14.95 by today's standards, when one scarcely expects to get a fat non-fiction paperback for that kind of money.

Yours sincerely,

John Cooper

to the week's arts and books

BEST SELLERS
BOOKS

Figures in brackets give last week's position; final figures indicate number of previous appearances in listings.

Paperbacks

1	(1) First among Equals	Jeffrey Archer	Coronet £2.75	3
2	(2) The Wheel of Fortune	Susan Howatch	Pan £3.95	3
3	(4) So long and thanks for all the fish	Douglas Adams	Pan £1.95	8
4	(3) The Dearest and the Best	Leslie Thomas	Penguin £2.95	2
5	(8) The Aquitaine Progression	Robert Ludlum	Granada £2.95	7
6	(9) The Secret Diary of Adrian Mole, aged 13½	Sue Townsend	Methuen £1.75	86
7	(-) Terminal	Colin Forbes	Pan £1.95	0
8	(7) In God's Name	David Yallop	Corgi £2.95	5
9	(5) Full Circle	Danielle Steel	Sphere £2.25	5
10	(-) The Black Velvet Gown	Catherine Cookson	Corgi £2.50	13

Fiction

1	(1) The Growing Pains of Adrian Mole	Sue Townsend	Methuen £5.50	48
2	(9) Skeleton Crew	Stephen King	Macdonald £9.95	2
3	(-) The Cider House Rules	John Irving	Cape £6.95	2
4	(5) The Burning Shore	Wilbur Smith	Heinemann £9.95	12
5	(2) Juggernaut	Desmond Bagley	Collins £9.50	2
6	(7) Riders	Jilly Cooper	Arlington £10.95	6
7	(3) The House of the Spirits	Isabel Allende	Cape £8.95	1
8	(6) The Complete Yes Minister	J Lynn and A Jay	BBC £8.75	32
9	(10) The Tenth Man	Graham Greene	Bodley Head/ A Blond £6.95	14
10	(-) The Kingdom of the Wicked	Anthony Burgess	Hutchinson £9.95	5

General

1	(1) Lloyd on Lloyd	Chris and John Lloyd with Carol Thatcher	Collins/ Willow £8.95	3
2	(3) Bachelor Boys: The Young Ones Book	Ben Elton Rik Mayall and Lise Mayer	Sphere £2.95	26
3	(4) The Art of Captaincy	Mike Brearley	Hodder £12.95	5
4	(6) The Oxford Companion to English Literature	Ed. Margaret Drabble	Oxford £15	10
5	(2) Wainright on the Pennine Way	A Wainright with D Brabbe	M Joseph £12.95	4
X6	(7) Heritage, Civilisation and the Jews	Abba Eban	Weidenfeld £12.95	2
7	(-) The Living Planet Extended Edition	David Attenborough	Readers Digest/ Hodder £14.95	4
8	(-) The Frampton Flora	Richard Mabey	Century £12.95	8
9	(-) Sunrise with Seamonsters	Paul Theroux	H Hamilton £12.50	0
X10	(10) David Gentleman's London		Weidenfeld £14.95	9

PO

000

A. Eban .

תסמונת

הספר הלבן

אבא אבן

ורמוגים וסתם מדינאים שגויים, לזרוק מילים אלו לחלל העולם כתרופת קסם. וייטנאם היתה מאמץ לבלום תוקפנות ע"י פעולה צבאית. היא נכשלה. על כן כל מאמץ לבלום תוקפנות ע"י התנגדות צבאית הוא פסול. מכאן מגיעים ל"תגחה" שלא היו בעלי הברית צריכים להתנגד להיטלריום ביד חזקה. נוסף: מינכן היתה פיוס וויתורים. מאמץ מוטעה ושנוי. על כן כל מי שמציע פתרון בעייה אחרת ע"י פישור וויתורים, עולה על פתך התחתיים. מסקנה: אסור לנסות לפתור בעייה בינלאומית ע"י התנגדות מוויינת; אסור לפתור אותה ע"י פשרות. קשה לרעזת מה נשאר בבית ההגנוים של הדיפלומטיה, אם שוללים גם התירה לפשרות וגם עמידה תקיפה על זכויות.

המירשם הפשוט: יש לחשוב מחודש על כל מצב מתכנס. די שיהיה שוני בהיבט אחד, כדי שמדינה האנלוגיה יהי מוטבט. החוזה עם מצרים לא היה "מינכן". המלחמה נגד היטלר לא היתה "וייטנאם" - וכמה נוצרים במצור בלבנון לא היו "שואה כמו זו שפקדה את היהודים באירופה". כמו כן החלטת ממשלת ישראל למנוע התישבות עקרה, מווייפת ווורעת מריבות בכל סימטה ערבית מזרמת, איננה "ספר לכן", ואיננה התנכרות לרוח הגיתה. דור דור ודורשיו. או כרכרי פאול וולרי. "ההיסטוריה המרע של דברים שאינם חוזרים על עצמם".

מנהיגי הליכוד נוקטים שיטה נוספת כדי לשכש את מחשבתנו ולהשרות עלינו מבוכה. השיטה היא מדיהמה: לבטל את המונח "מדינת ישראל". להשמיט אותה מאוצר המילים והביטויים ולהחליף את המונח המדיני-משפטי הזה במונח הדיסטורטיוני-ארכי-ישראלי. יש כאן פניית עורף לאירוע המהפכני בה' באיר 1948 והעמדת הרברים כאילו ארכי-ישראל השלמה היא מציאות אחידה של מה שמתקיים בתחום הישראלי ובשטח שטרם הוגדר מעצמו המדיני-משפטי. מותר להניח שאלה שגירשו את הכיטי המפואר "מדינת ישראל" ממילונם היומיומי, מתכוונים רטרואקטיווי, "להתגנס" בחלוקת הארץ, בזרז כדגוריון ובמפא"י ושאר מרעין בישין, שזכור עליה כל פעם שה' באיר זוכה לאיזכור. יש געגוע משונה למצב הקודם-מדיני, כאשר כל הארץ היתה נטולת מרכיבי שוני משפטיים. מה שמותר ואסור פה מותר ואסור שם. מה שהיה סביר או בלתי סביר אז, הוא סביר ובלתי סביר עכשיו.

הליכוד הוא פחות רשאי מכל גורם ישראלי אחר להעמיד את המציאות בצורה זו, שהרי מנהיגה, מנחם בגין, הוא שחתם על המיסמך הבינלאומי המבליט (יותר מכל מיסמך אחר שעם ישראל מחוייב לו) את השוני העצום בין שני פרקי-מציאות אלה.

מנחם בגין, יחד עם אנוואר סאדאת, מציג את "הגדה המערבית ועזה" (כך חתום במפורש) כשטחים שטרם הוגדרו "מעמדם הקבוע". מעמד זה ייקבע בעתיד במר"ם בין מצרים, ישראל, ירדן והנציגים הנבחרים של תושבי השטחים וכל פתרון שאיננו מקובל על הפלשתינאים איננו תקף. בינתיים אין חלה באותם שטחים שום ריבונות ישראלית או אחרת... אין לי ספק שהמחנה הליכודי-חיה מתחרט עמוקות על אותה חתימה הרת-גורל ולפי עקרונותיו החרטה מובנת וסבירה. כל הגדרה הבאה בהסכם קמפדייוויד לגבי יהודה, שומרן ועזה מנוגדת תכלית נגוד לכל מה שמתקיים בתחום תחילת החוק הישראלי.

התחושה ההיסטורית והרוחנית של יהודים מתקיימת בארץ-ישראל כולה. אך מי שחושב כמושגים מדיניים-משפטיים חייב להבין, כי מדובר בשתי חוויות שונות. חברון איננה בדיק כמו בני-ברק, וג'נין איננה בדיק כמו חיפה, ושכם איננה ירושלים. מדינת ישראל הכירה במציאות שקבע מנחם בגין בחתימתו ע"י שהמשיכה גם אחרי קמפדייוויד לקיים סידורי מינהל נפרדים ושיטות התנהגות נפרדות ביהודה-שומרן-עזה וכתחום החוק הישראלי מזה, נפרדות זאת היתה קיימת לפני קמפדייוויד מ'1967 ואילך אך היא נתחדדה במידה עצומה ובאורח פאראדוקסאלי ע"י ממשלת הליכוד בשנות 1977/1979. המסקנה היא שקניית דירה ברמת-גן והדירה מתחרתית לתוך הקאסבה בחברון הם שני מהלכים שונים שהשני ולא הראשון מחייב את ממשלת ישראל במעורבות, פיקוח, שיקול-דעת ומצוות היתר ואיסור לפי מיטב הפעלת אחריותה. הבהרת מעמדם של שטחים ואוכלוסיות שאינם כלולים בתחום החוק הישראלי הוא נושא להכרעה מדינית של מדינת ישראל כולה ולא נושא להכרעה של הרב לוינגר וח"כ תחיה בלבר. כבודם של אלה במקומם מונח אך איננו מונח רועק באותו בית בקאסבה. ושמעון פרס ויצחק רבין אינם חייבים שום התנצלות על הפגנת עצבים חזקים - וציונות שפויה - בשבוע הזה.

שום דמיון לא השמיע מעולם סיסמה יותר מרושעת מזו המוכרת ע"י ראשי הליכוד, בדבר הגשמת "הספר הלבן", כביכול, בידי ראש הממשלה ושר הבטחון של מדינת ישראל. כדי שיהיה אפילו דמיון מיקרוסקופי בין משל ונמשל, היינו חייבים להעלות ברמיונו את המציאות דלקמן: שמעון פרס ויצחק רבין הם שלטים זרים, שוללים מיהודים בארצם את המרחב הטריטוריאלי הנחוץ כדי להקים ולקיים מדינה זרה. בעקבותיהם של כובשים קודמים - בבל, פרס, יוון, רומן, ביזנטים, כאלפים ערבים, התורכים ובריטניה המנדטורית - באים רבין ופרס וסוגרים את היהודים במין גטו, תוך שלילת אפשרויות של התישבות ופיתוח מעבר למה שכבר קיים. כיוון שמדובר בשלטון זר ועוין, שאין ליהודים המשועבדים שום השפעה על הכרעותיו, שוקעם בידי היהודים וכות מתמרד להתמרד. חוקי פרס ורבין אינם חוקיים, והכרעותיהם לא הכרעות. מותר להפר את חוקי פרס ורבין הנזכרים בשם "הציונות", ולהערים על חוקיהם. בתחבולות ושיטות של ערמומיות ניסחו של יצחק שמיר.

לפי המוסר הציוני הזה, שוטרים צריכים לפעול לפי האינטרס הלאומי כפי שזה מוגדר ע"י הליכוד ולא לפי החוק הנוקשה" ופנינה שנשרה מפני החוק. העיקר: להעביר בתים וקרקעות מידים ערביות לידיים של הרב לוינגר בכל דרך ושיטה. המסקנה: אם לא יפלוש "מתיישבים" יהודים, לרבות חברי כנסת, לתוך הקסבה יקופח הכסים האגררי של מדינת ישראל והציונות תימצא מרוקנת מתוכה.

כונת היא מסכת ההזייה והתעתועים ששירטטו השבוע מנהיגי הליכוד שנאחזו בדימוי המבהיל "הספר הלבן", כיוון שהממשל הכריטי האנטי-ציוני מנע התישבות בכל מקום - גשלת מהממשלה הציונית הנוכחית וכות למנוע התישבות חסרת תכלית בשום מקום. שיקול הדעת המדיני, הכטחוני, התקציבי, חברתי ושיקולי עדיפות לאומית מופקעים מדי הממשלה הנבחרת של מדינת ישראל. כאילו אין ריבונות המדינה חלה כלל ועיקר על אחר מתחומי אחריותה המרכזיים. כך שומעים אנחנו הכרות הגניבות על עקרונות "ציוניים" שמעולם לא היו ולא נבראו ואפילו משל לא היו. כאילו בעבר הציוני הוזהר היה נהוג שכל יהודי (באשר הוא יהודי) היה והנהו ראוי להתישב, בכל מקום, בכל עת וכל שעה, בכל שיטה ובכל מערכת נסיבות שתעלה על דעתו הפרטית, כך שלמוסרות לאומיים אין מה לעשות פרט לאספקת ההגנה הפיסית לכל יום או מתווך או קבוצת תאבי סיפוח, שיחליט לעצב את מפת המדינה לפי רצונו הפרטי. בנסיבות של היום חייבים חילי "צה"ל להיגרד לכל מקום של יום קומץ של "יומים" יחליט לתקוע בו יתר רופפת!

כלום יש צורך להכביר מילים כדי להוכיח כי "ציונות" כזאת מעולם לא הייתה נהוגה בעבר; עיצוב מפת ההתישבות היה המהלך המבוקר ביותר, נתון ביותר להכרעות ממוסדות, לאמירת "הן" או "לאו" ע"י גורמים מוסמכים - מכל פעילות אחרת - ואם פה ושם נגררו המדינה והחברים אחרי יוזמות של קובעי-מפה פרטיים היא היוצא מן הכלל בא ללמד על הכלל ונצרו "קדומים" ו-בתי הדין שצריכים לשמש אותה נגד יוזמות פרטיות מעין אלה בעתיד.

הרבקה הסיסמה "ספר לבן" על ממשלת ישראל כדי לשלול ממנה את מעמדה הריבוני, מעידה על מחלה רוחת בהליכי חשיבה וביטוי בזירה הבינלאומית. קימה לי כי בישראל האפידרמה הזאת שומעת על צומח מיוחדת. מדובר בנטייה להניח כי כל מצב מדיני היום דומה לאיזה שהוא מצב מדיני בעבר, כך שאין צורך מטריד לנתח ולשקול מצבים, כל אחד בהקשרו ונסיבותיו; די לשלוף זכרון מסויים מנכבי ההיסטוריה ולהכריז "כזה ראה וקדש..."

שיטת הגזירה הבלתי שווה פעלה יותר לשבט החשיבה הבינלאומית מכל המצאה נטלסקטואלית אחרת. ההנחה היא אנלוגיה היא תחליף למחשבה שיקול-דעת. אם מצב אלף דומה למצב בית בכמה היבטים, סימן שאלף זה עם בית בכל ההיבטים; בספרו Fallacies of Historians מביא המחבר דוד האקט פיתור את דוגמתו הקלאסית לטתירת התעלול הזה.

התפוח הזה וכדור הגומי הוא שניהם עגולים, מבריקים וארומים. התפוח הזה טוב לאכילה. עליכן כדור הגומי ההוא טוב לאכילה..."

השטות הזאת מוזקרת במיהיגני חשיבה רבים בעתונות ומדינאות בנות ימינו. מרובר בתסמונת מינכן וייטנאם. כיוון שמדובר בשתי תקלות, נוטים תעמלנים

המרוץ הגדול

על לוחמי החר. מורדוך המוצק שרכב לא נתגלה במעשיו יבוא במקומו ושר האלפים אשר על ארץ קדם יירש את בארק. את הדברים האלה אמר מואיז הגדול כלשונו הנחרצת והמרודה. נועד עם איזאק וריוות. הלפו יממות אחרות ובארק, שלא קיבל את הדין, החל לפי עול. הוא נועד עם שרי אלפים ומאות. התארח כמשכנו של איזאק המופנם והאגליטיקן ולא פסח על ארמונו של סימון. הרברים החלו להתגלגל כמו סלע המתרדרד מראש ההר וסוחף את ריו גושים ואבנים. בארק ביקש להיות מצביאם של אנשי ההר ולא להיות ראש לעכברי המדבר.

מואיז הגדול מצא עצמו במוקד של סערה מתרגשת. הוא הקשיב לפרשיות של העבר ולהערכות של היום. באיים גם בקרב שולפי החרב בעיות שכאי לה אין זוכרים אחוות לוחמים. לא זכרו לו לגז את מעלילו בשדות הקטל בצ' פון וברדום בימי מצוקה וזעם. אף הוא לא נצר לשונו ולא בלם את שליחיו. רק זה הברול שאמור היה ללכת לק' דם נמנע מלזנק לבריכה הסוערת. חל' פו ירחים מעטים והסערה לא שככה. מואיז הגדול שוב קרא לסוכתו את בארק וג'ו פלדין וחשף את גורתו החדשה - בארק יהיה על אנשי החרים ופלדין ראש לעכברי המדבר. רוחו של בארק התרוממה בקרבו ופלדין שקע בתחושת הנכאים. אלא שאיזאק האני ליטיקן בלם את המרוץ. הוא האזין ושקל וגזר בתבונה מצביאים - בארק ישאר על מכונו וכך פלדין ומה שלא יעשה השכל יעשה חזמן. המרוץ הוק' פא'.

הוקן שידוע הכל חייד אל הלילה. רעהו שמקטרת החזון נעוצה בין שרי ניו הרופפות משך גבות. סערות האיים אינן מפתיעות. הן רק חוזרות על עצי מן.

(כל מי שמאמין כי יש דמויו בין סיפור זה לבין מאורעות אמיתיים - עושה זאת על אחריותו האישית)

יעקב ארז

אין כריזות הכאות מן הים. רק אדים מהבילים מכסים את החר פים. בלילות אלול כאלה מגיר חים הילידים ממשכנותיהם ביער להתי גורד סביב הרקלים גבוהי הצמרת, לשוח ליר מדורה.

סערות אינן מרפות מן האיים גם בימים לחים של קיץ. אבל מאז שבו לוחמי הסער ממלחמת הצפון מתגמ' רות המצוקות והמועקות מול האסון שהיה. ברחבי האיים שוב אין זוכרים לסימון ולאיוזאק את מבצעם הגדול. אלה שהחזירו את לוחמי הסער לביתם. אחרי שלושים ושישה ירחי קרב. שבו להתעמת עם מי שהוליד את המלחמה - צחור השיעור. זה שפניו כמו פני אל יווני, שב למיטבו. הוא מפיץ דברי שיטנה וזעם ומבקש לכבוש את לבם של המאמינים אשר פנו מזרחה לבנות ולהיבנות בתחומים החדשים.

סביב מרורות הלילה אין מלהגים בנאצותיו של צחור השיעור. מידותיו, ידועות זה כבר. רווקא שמו של מואיז הגדול, המופקד על שרי אלפים ומ' אות, הועלה שוב ושוב בהתגודדות הוקנים.

ההחמצה הגדולה שלק', אמר אחד הוקנים לרעהו ששב למכורה. קשורה למרוץ הגדול. ירחים אחרים נמשך מרוץ זה ועדיין לא הסתיים. מרוץ האם לגראג'פרי אתה מתכוון? תמה הוקן שמקטרת חזון נעוצה תדיר בין שיניו הרופפות. לאוזני לא הגיע דבר וחצי דבר על מרוץ שכזה כשני תריסי רי הירחים שהייתי מעבר לים הגדול. כינתך כנראה נסתתרה בצילם של גורדי השוקים בממלכתו של סאם - כוננתי למרוץ בין שרי האלפים והמי אות. המרוץ שבו מואיז הגדול ניצב ליד המסלול כמו מוניק שבידיו קנה אקדח מכון מעלה.

ואלה הדברים - גילה הוקן היודע הכל - לפני ירחים אחרים קרא מואיז לסוכתו את בארק חדיהלשון והמות. אוגר הסודות והרזים, וכישר כי בחלוף ימי הרעם הוא אמור להעתיק סוכתו למשכנם של עכברי המדבר, יתיצב בראשם. אחר כך קרא אליו את ג'ו פלדין, בעל המצח הגבוה, ושם אותו

ללמוד אנגלית

"ב"כיף"

שפר האנגלית שלך באמצעות שיטת הלימוד המהפכנית והחדשנית ביותר. שיטת PILL מערכת הלימוד הטובה, הנעימה, הקלילה והקליטה ביותר שחברה עד היום. מה עושה את שיטת PILL לשיטת הלימוד המצליחה ביותר.

■ בזמנך הפנוי ■

אתה לומד בביתך או בכל מקום אחר בו הינך מסוגל להתרכז במשך 15 דקות מדי יום.

■ אנגלית נטו ■

שיטת PILL מיועדת לאנשים שמעוניינים לנהל שיחה באנגלית יום יומית. אוצר המילים הדל שלך יגדל בקצב מדהים ובקלות רבה.

■ המחיר ■

המחיר סביר בהשוואה לכל חומר לימוד מקביל. עבור כספך תקבל את הידע וטכניקת הלמוד על מרכיביה, בנוסף לכל אלה תזכה למעקב של מורים על השגך. החומר ישרת גם את משפחתך בעתיד.

2000 המזמינים הראשונים עד סוף חודש ספטמבר יקבלו את הקורס

רק ב-120,000 שקל.

- * השיטה מיועדת לאנשים בעלי ידע מינימלי.
- * תוך תקופה קצרה נפיץ את השיטה למתחילים, שהיא מפתיעה ומהפכנית עוד יותר ולה אנו קוראים "ב-26 שעות = 800 מילה".
- * קורסים בשיטת PILL לשפות: צרפתית, גרמנית, ספרדית, איטלקית.

מלא התלוש ושלח אותו

ל-פ.י.ל.ל. רח' נורדאו 1 ר"ג טל' 725738 ותקבל לביתך פרוספקט ובו מירב הפרטים על תולדות השיטה, השגים מוכחים, טכניקות, שיטת הלימוד וכל מה שרצית לדעת על שיטת PILL

..... שם ומשפחה

..... רחוב/שכונה בית מס'

..... עיר מיקוד

מ ציטוט/ברק

Representing
DISTINGUISHED
PLATFORM PERSONALITIES

HARRY WALKER, INC.

1 PENN PLAZA • NEW YORK, NEW YORK 10119 • (212) 563-0700

May 16, 1985

Amb. Abba Eban
56 Havatselet-Hasharon
Herzlia Pituach
Israel

RE: OFFICE OF THE CHAPLAINS OF CLAREMONT
COLLEGE - Tuesday, November 5, 1985 - 5:30PM
Reception/ 6-7:30PM Dinner/ 8PM Speech + Q&A
CLAREMONT, CALIFORNIA

Dear Amb. Eban:

Thank you once again for accepting the above engagement for Claremont College and Rabbi Beliak.

All details pursuant to this engagement will be forwarded to you within the next two weeks.

Sincerely,

Susan Simmons

SS/jh

STANDARD
PAPER
CO.

STANDARD PAPER CO. INC.

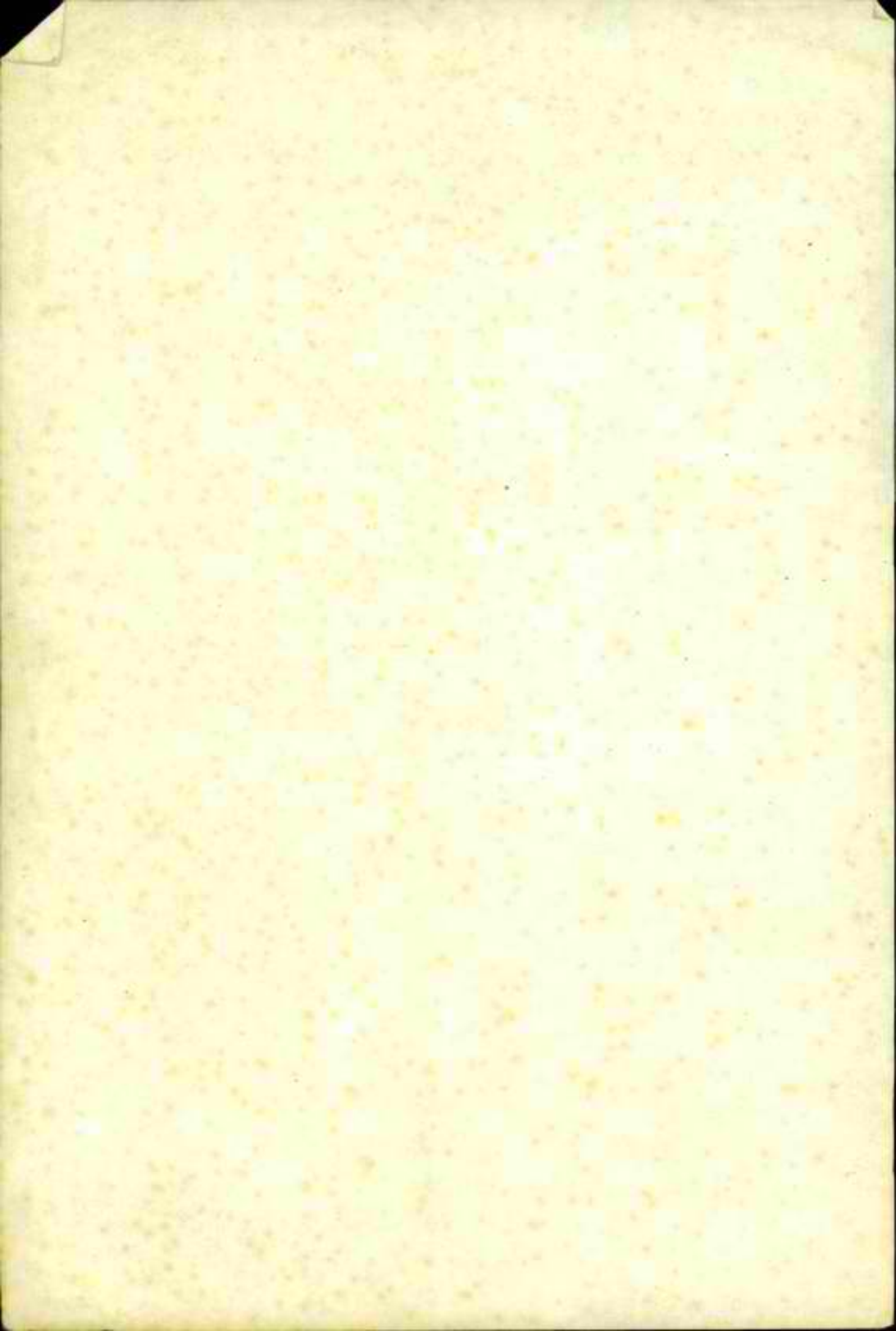
STANDARD PAPER CO. INC.

STANDARD PAPER CO. INC.
25 SOUTH 10TH STREET
PHILADELPHIA, PA. 19106

Harold MacMichael and Palestine's Future

Gavriel Cohen

Reprinted from
ZIONISM No. 3
April 1981

Harold MacMichael and Palestine's Future

Gavriel Cohen

Handwritten note:
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

Reprinted from
ZIONISM No. 3
April 1981

Harold MacMichael and Palestine's Future

Gavriel Cohen

I

DURING THE SUMMER of 1944, the British Colonial Office decided to terminate Harold MacMichael's assignment as High Commissioner of Palestine. He had been in office for six and a half years. Both the High Commissioner himself and the Prime Minister, Sir Winston Churchill, were parties to this decision. On June 29, 1944, Churchill and Oliver Stanley, the Colonial Secretary, discussed the possible appointment of Field Marshal Lord Gort as High Commissioner, a position considered one of the most difficult and complex in the Colonial Service. The official announcement of MacMichael's resignation and Lord Gort's appointment was issued on July 19, 1944. On August 8, the Stern Group, a small, dissident, extremely militant Jewish underground organization, made an attempt on MacMichael's life while he was on his way from Jerusalem to a farewell party in Jaffa. His chauffeur was killed, but he himself suffered only slight injuries. On August 30, MacMichael completed his term of office and left Palestine.

On July 17, 1944, that is, after the change had been decided upon but two days before it was officially announced, MacMichael dispatched a lengthy letter to the Colonial Secretary in London. In it, he presented his analysis of the current situation in Palestine and his views on the policies open to Britain in the area, as the war neared its end.¹ The letter is extremely terse: the author explains that an exhaustive account of his rationale may be found in the numerous letters and memoranda dispatched to London during his years in office. When the letter reached the Colonial Office, Edmund B. Boyd, a veteran official in charge of the Palestine desk, minuted his own rather significant assessment of MacMichael's motives for writing it. Boyd, who knew MacMichael well, believed that

in preparing this final review of the Palestine problem and the views which he has formed on the future of policy after six and a half years in the country, [he] has been actuated less. . . by a desire to survey the present position and to assess the future prospects. . . than by the wish to place on record, in the form of an official

1 MacMichael to Stanley, July 17, 1944, C.O. 733/461/75872, part 2. The letter is given at the end of the article and will be referred to hereafter as *The MacMichael Letter*.

*dispatch, the reasons which induced him to support a scheme of partition as the only practical solution of the problem?*²

Indeed, as late as the summer of 1943, MacMichael was still strongly opposed to a policy of partition. He had long advocated, as Boyd recalled, "the establishment of a binational regime for an indefinite period under British control with the termination of the Mandate, and the consequent disappearance of the Jewish Agency," whose very existence and special status he strongly disliked. MacMichael, who would often refer to the Jewish Agency as *imperium in imperio* (quoting the Peel Commission reference), tried, from time to time, to persuade H.M. Government to abolish it or at least to curtail the privileges attaching to its autonomous status. Some of MacMichael's many detailed reports, notes and memoranda were written in reply to the Colonial Secretary's request (official or private) for advice or comments, some at his own initiative. Sometimes they were a reaction to current problems, sometimes the expression of an attitude to long term regional policy. Some were in support of official policy, some in strong opposition.

MacMichael was considered to be a very experienced colonial official (reputed to have been an exceptionally successful Governor of the Sudan), a qualified Orientalist and learned Arabist. One can easily trace the direct influence of his views on the succession of Ministers Resident in Cairo during his terms of office as reflected in various letters and memoranda.³

He also had very strong views. His attitude towards the leaders of the Arab Rebellion of 1936, for example, was negative and he insisted on the expulsion of the Grand Mufti and other Husseinis from Palestine, refusing to define their activities as those of a national movement ("terrorism is not a national movement"). He was also convinced that no possible basis for Arab unity existed. As for the Jews, he was critical of the "totalitarian nature" of the political institutions of the Yishuv and often warned against what he considered to be the inherent danger of their nationalistic tendencies.

Whenever matters of a political or constitutional nature arose, MacMichael would express his opinions very firmly: he was against the Mandate, and against the existence of the Jewish Agency; he was against the implementation of the Constitutional Clause of the White Paper; he was against partition, or at least against partition as proposed by the Peel Commission. On certain occasions—late in 1940 and in 1941, when the idea of an Arab federation was being discussed, he toyed with the idea that such a plan could fulfil the hopes

2 Boyd Minute, July 30, 1944, *ibid.*

3 E.g., Lyttelton memorandum, April 3, 1942, F.O. 371/35030 [3797]; Casey memorandum, June 17, 1943, CAB 66, 37: 196-198 (published in G. Cohen, *The British Cabinet and Palestine* [Hebrew], Tel Aviv, 1976, pp. 121-139); Moyne to Anthony Eden, May 9, 1944, F.O. 371/40135 [2987] (published in N. Katzburg, *The Palestine Problem in British Policy, 1940-1945* [Hebrew], Jerusalem, 1977).

of its initiators if the Jews would accept a "token state" in Palestine. Basically, however, he had never been attracted to the idea. From time to time, he would improvise solutions commensurate with ideas of an Arab federation or lend support to those proposing various concepts of one. But his personal preference was the incorporation of Palestine, as a Crown Colony, within the framework of the Empire.

His opposition to partition was consistent and stemmed from nearly all relevant aspects. Until mid-1943, he produced long lists of arguments against the idea and the possibility of its implementation. Boyd recalled, for example, his report to the Secretary of State on June 16, 1943, concerning the growing tendency in Jewish circles in Palestine and elsewhere to think in terms of partition. MacMichael "declared that it was not a practicable policy," and mentioned—inter alia—Jewish land-acquisition policy as the main obstacle to its practicability. "The Jewish holding of land had been deliberately distributed in such a way as to make any partition of the country impossible."⁴ MacMichael changed his mind in the autumn of 1943, and during the course of 1944 he became the most consistent and resolute spokesman for one of the schools of thought among British policy-makers that supported partition.

II

On July 2, 1943, the British War Cabinet met to reexamine its Palestine policy, in anticipation of the war's end. A Cabinet Committee was appointed to formulate a new policy for consideration by the Cabinet. The background for the cabinet resolution was, undoubtedly, an assumption agreed upon by the majority of its members (overtly or covertly) that it would be impossible to continue the White Paper policy after the war had ended. The Committee's terms of reference (formulated by Churchill) implied an unequivocal retreat from the principles of the White Paper, and a reversion to the possibility of partition. They directed the Committee to begin by discussing the recommendations submitted by the Peel Commission, which had recommended partition in 1937, and the feasibility of opening up the Negev for Jewish settlement.⁵

The Committee was first convened on August 4, 1943, under the chairmanship of Herbert Morrison, a Labour Party leader and Home Secretary in the War Cabinet. It carried out under an extraordinary cloak of secrecy what proved to be one of the most thorough examinations of the Palestine question ever conducted at such a high-ranking cabinet level. Very early on, it became clear that two very distinct and divergent schools of thought converged in

4 Boyd Minute, July 30, 1944, C.O. 733461/75872, part 2.

5 Cohen, *The British Cabinet and Palestine*.

their support for partition and the subsequent establishment of a sovereign Jewish state in a part of Palestine. The pro-Zionist school included Leopold Amery (then Conservative Secretary for India and Burma and Under-Secretary and Colonial Secretary during the twenties), and Sir Archibald Sinclair (leader of the Liberal Party and Secretary of State for Air). The other pro-partition school included other Ministers and "men on the spot" who were not usually counted among Zionist sympathizers, as well as a few considered anti-Zionists of varying degrees. Among them were: Oliver Stanley, the Colonial Secretary, who, as a member of Chamberlain's Cabinet, had supported the White Paper policy, Viscount Cranborne, who had supervised its execution as Colonial Secretary between 1941 and 1942, although he had initially opposed it, Lord Walter Moyne, Deputy Minister Resident in the Middle East until January 1944, when he became Minister Resident, Harold MacMichael, High Commissioner of Palestine since 1938, and Sir Alec Kirkbride, Resident Representative in Amman. All of the members of this second school of thought, having started from different viewpoints, emphasized different aspects, adopted different priorities, and employed different processes of elimination, reached the same conclusion, viz., that the only solution to the Palestine problem was partition.

III

MacMichael's point of departure was that the issue of *Jewish immigration* formed the crux of the Palestinian problem. It was the main Zionist objective and shortly to become of overriding interest and concern. On the other hand, it was precisely immigration which was feared most by the Arabs. MacMichael concluded, therefore, that there were two sequent stages in any discussion of the future of Palestine's political structure: first, defining the attitude towards Jewish immigration; then, outlining a political settlement that would prove most amenable to an implementation of such an immigration policy. In other words, the various alternatives (an all-Jewish state, an all-Arab state, a binational state, partition, a Crown Colony) had to be discussed on the basis of a definite immigration policy and not the other way around. At the beginning of 1944, MacMichael formulated his new evaluation in a more detailed way. His assumptions were, firstly, that the Jews would concentrate their major efforts on the issue of Jewish immigration—in Palestine, in the United States and in Europe; secondly, that Churchill's cabinet, which was constituted, according to MacMichael, of either "Zionists" or "anti-Semitic Zionists," would most certainly not fight immigration; thirdly, that no future government would "dare to adopt a hard line" on immigration; and, fourthly, that prolonged Jewish immigration of any considerable scope (occurring within the framework of a British colony, a man-

date, or any other political system) would be seen by the Arabs as an act of betrayal and would re-awaken and intensify their fear of a Jewish take-over of the whole of Palestine. These assumptions led MacMichael to the conclusion that the only possible solution was the partition of Palestine, and the authorization of unlimited Jewish immigration into the limited area of the future sovereign Jewish state.⁶ In other words, the basis for a judicious, as well as feasible, policy would rest upon "the stoppage of mass immigration into Palestine or its confinement to a defined area"; and, given the impossibility of limiting immigration, limiting space remained the only logical solution.⁷ Alec Kirkbride, stopping in London in mid-April 1944, described at some length MacMichael's assessment of the situation in the course of a conversation he had with Sir Maurice Peterson, one of the leading opponents of partition. According to Kirkbride

Sir Harold felt that the White Paper was, in effect, dead, and that in the absence of any new policy, the Jews would succeed, as a result of the pressure they were able to exert, to secure the admission of further legal immigrants and they would, moreover, restart illegal immigration as soon as circumstances in Europe permitted. The resumption of immigration after the White Paper statement on the subject would be regarded by the Arabs as a betrayal and their reactions could hardly be less emphatic than they would be to partition. Sir Harold felt that, in the circumstances, the only solution was to create a Jewish State in that part of Palestine where the Jews predominated, and to permit the Jews to control immigration into that State. The consequences of their actions would be on their own heads and the danger of domination would have been sealed off from the rest of Palestine."⁸

MacMichael was the High Commissioner in charge of implementing the White Paper policy. In the early war years it meant, mainly, executing the

6 MacMichael presented this analysis along with his evaluation of the situation both in a series of letters addressed to the Colonial Office and in the discussions held in Jerusalem towards the end of February 1944, attended by Lord Moyne, Sir Edward Spears, British Minister to Syria and Lebanon, and Alec Kirkbride, and in those held in Cairo on April 6-7, 1944, attended by the above and by the British ambassadors and representatives in the Middle East and by the British chiefs-of-staff in Cairo. A brief report on the Jerusalem Conference is given in F.O. 371/40134 [E1473G] and a more detailed report in F.O. 371/40134 [E1873G], referred to hereafter as *Jerusalem Report*. The minutes of the Cairo Conference, from which MacMichael's expressions are quoted, as well as Lord Moyne's summary of the opinions expressed at the Conference, may be found in F.O. 371/40135 [E2987G], referred to hereafter as *Cairo Report* (published in Katzburg, *Palestine Problem*, pp. 36-43). A description of MacMichael's views is given in Kirkbride's report on his conversation with Sir Maurice Peterson at the Foreign Office, on April 12, 1943: Note by Mr. A.S. Kirkbride, April 13, 1944, C.O. 733/461/75872, part 2, hereafter *Kirkbride Report*.

7 *The MacMichael Letter*.

8 *Kirkbride Report*. See also Moyne's remarks in *Jerusalem Report*.

Immigration Clause and fighting illegal Jewish immigration. This was the most objectionable aspect of British policy and it resulted in the most fateful and tragic consequences. It is significant, however, that MacMichael was always aware of the unique power of this issue in Jewish life, that it *transcended mere Zionist policy*. As early as December 1939, MacMichael was aware of the ambiguous nature of the fight against illegal Jewish immigration which he had initiated and of which he was a consistent advocate. "It is only fair to add," he wrote to the Colonial Secretary, "that even if the Jews publicly denounced illegal immigration to Palestine, its flow would probably continue under the pressure of circumstances in Europe until such a time as an alternative refuge was found."⁹ Even while he was playing a major role in the battle against Jewish illegal immigration—some times in a most vicious way—he repeated time and again that only alternative homes for the persecuted European Jews could deter them in their urge to reach Palestine. In October 1940, in a letter to Lord Lloyd (then Colonial Secretary), while discussing the long-term solution to the political problem of Palestine (within a possible regional framework), MacMichael took the trouble to warn him that if by the end of the war an alternative home would not be found for the European Jews, immigration to Palestine would determine or undermine any political solution; and that if *after the war* "some alternate home" would not be found "... *the urge to escape to Palestine, whether related to Zionism or not, is irresistible.*"

Now, in late 1943, MacMichael considered that indeed, the power of Jewish immigration to Palestine in the near future would be irresistible, and that became the corner-stone of his political appreciation of the situation and the point of departure for any political solution.

The fact that partition remained the only possible solution to the Palestine problem, as he saw it at the end of 1943, was rather irksome to MacMichael. He didn't hesitate to criticize the various British governments whose indecision and inconsistency had, in his opinion, led to this impasse. He defined partition as the "deferred penalty for vacillation." When first asked by the Colonial Secretary for his opinion on possible partition plans and on other political alternatives, on September 11, 1943, after the Cabinet Committee's first meeting, he added a characteristically critical remark to his reply

If only the Royal Commission, having written their great report, had abstained from any attempt to lay down the actual lines of partition, or if the authors of the White Paper of 1939 had not committed themselves to impracticable methods of putting a perfectly sound alternative policy into effect, we might have been spared many of the thorns that beset the path back to the Old Testament.¹⁰

9 MacMichael to MacDonald, December 30, 1939. C.O. 733/410/75871/85.

10 MacMichael to George Gater, September 9, 1943, F.O. 371/35040 [E6311G].

In any case, one of the advantages MacMichael saw in partition, the proverbial "silver lining," was the chance that such a solution, "if wisely planned" would contain an element of finality. This was the very element that all of the schemes adopted by the various Governments and Committees prior to the Second World War had lacked. He also doubted whether "finality" was attainable within any of the other political alternatives being aired. On April 6, 1944, at the Cairo Conference, MacMichael even went so far as to say that partition "had the great merit of finality. The Arabs did not, moreover, consider *Palestine* as a historic unit, but as an artificially detached portion of *Syria*—there was no difficult traditional conception to be broken down."¹¹ There were several others who sympathized with the partition plan for the same reason. On the other hand, the refutation of the probability of "finality" along with the estimated nature of the Arab reaction were the two main bones of contention between supporters and opponents of partition.

IV

MacMichael's stubborn defense of partition in the face of criticism from the Foreign Office, Britain's ambassadors in the Middle East and the commanders-in-chief in Cairo, was based on his territorial conception, what he believed to be acceptable borders. Speaking through the Colonial Secretary, he even urged the Cabinet Committee to adopt them. He objected strongly to the original plan, presented at the Cabinet Committee's first meeting by Leopold Amery. This plan had allocated most of Western Palestine (excluding Judea, Samaria and the Western and Central Galilee from the Beth Netofa Valley northwards) to the Jewish state. Such a partition, he contended, would cause an Arab uprising in and around Palestine, steering the Middle East onto a course of war that would last for decades to come. MacMichael believed that the Arab reaction to this plan "giving of all the coast and plains of Palestine, all its citrus and barley lands, to the Jews, leaving only the eroded rocks of the central range to the Arabs. . . ." would be the same as if the whole of Palestine were allocated to the Jews.¹² The plan approved of by MacMichael was, basically, the one proposed at that stage by the Cabinet Committee, recommending the division of Palestine into four parts:

a. *A Jewish State*: the Huleh Valley, eastern Galilee, lower Galilee, the Beisan Valley, the Jezreel Valley, the coastal plain (and Mount Carmel) from Acre in the north to Beer Tuvia in the south.

b. *The Arab Territory*: central and northern Galilee (to be annexed to South-

¹¹ MacMichael, *Cairo Report*, p. 5.

¹² MacMichael memorandum, September 9, 1943, F.O. 371/35949, p. 50 (copy).

ern Lebanon); the central mountain region and the Jordan Valley down to Ras Zueir (excluding the *State of Jerusalem*, see below) and the northern Negev, including the Beersheba area and the coastal plain from Majdal to Rafa (to be annexed to Transjordan).

c. *The State of Jerusalem*: Jerusalem, Bethlehem, Ramallah, Lydda, Ramle and the Yarkon Springs (under British supervision).

d. *The Negev and the Arava Valley*: the future of this area down to the Red Sea was to be decided after their economic potential and suitability for settlement had been determined (the assumption being that the area would be opened up to Jewish settlement should such potentialities turn out to be possible).

The authors of this proposal assumed it would be possible to carry it out within the framework of an overall political settlement in the Middle East, which would both satisfy current pan-Arab aspirations and make the Arab parts of Palestine politically and economically viable. What they had in mind was a federation of four states: a. Greater Syria (Syria, a small portion of Southern Lebanon, Transjordan and the Arab parts of Palestine); b. Lebanon; c. The Jewish State; and d. The State of Jerusalem.¹³ It is not within the scope of this article to dwell on the details of this plan, the pros and cons of those engaged in working it out, what happened to it after it was endorsed in principle by the Cabinet on January 25, 1944, the alterations it underwent or the tactics used by the Foreign Office to undermine and finally crush it. Nor shall I deal with all the aspects of MacMichael's treatment of the subject, at all stages, from August 1943 until the end of his tenure. Pertinent to our subject is a brief survey of MacMichael's views on some of the more prominent and controversial aspects of the plan as it evolved.

A. The idea of linking the plan for partition with the idea of a "Greater Syria" was introduced by Lord Moyne, who was the vital force in obtaining the Cabinet Committee's approval of this "package deal." MacMichael approved the idea but while Lord Moyne, along with other British officials in the Middle East, supported the partition of Palestine largely because it smoothed the way to the realization of plans for a "Greater Syria" and an Arab Federation, MacMichael saw it the other way around. As a matter of fact, MacMichael did *not* consider effectuation of the "Greater Syria" plan a prerequisite for the realization of partition. Lord Moyne's plan aroused categorical opposition at the Foreign Office, from the very beginning. During the Jerusalem consultations (at the end of February 1944) and the Cairo Conference (April 6-7, 1944), those who framed the "Greater Syria" and Arab Federation plan reached the conclusion that it could not be carried out immediately.

¹³ For complete details of the plan, see P(M)(43)29, Report of the committee, December 20, 1943, CAB 95/14, hereafter *Committee's Plan*. See also, L. Woodward, *Britain's Foreign Policy in Second World War*, vol. 5, chap. 56 (pp. 366-372), London, 1975.

Its implementation would have to be pursued in two stages: first, the unification of the Arab parts of Palestine with Transjordan under Emir Abdallah; second, the incorporation of this Arab state into "Greater Syria." This revision in schedule was governed by two considerations: the immediate realization of the "Greater Syria" plan would 1) conflict with Britain's obligation to France, in view of the latter's complicated position in Syria and Lebanon; and 2) would call into question the status of the Emir Abdallah. Lord Moyne and Spears's shifts in position were motivated by the first consideration; MacMichael and Kirkbride's were, to a large extent, prompted by the second one as well: loyalty to Abdallah and a sense of obligation to the pledges made to him. Britain's obligation to Abdallah, as conceived of by MacMichael, Kirkbride and the Colonial Office, was to the Emir himself and not to his dynasty. This resulted in the improvisation of interim political solutions, "until the death of the Emir." The two-stage plan suited this schedule as well. In fact, it was MacMichael who first conceived of the two-stage scheme and persuaded Lord Moyne to accept it.¹⁴

B. The question of the *Huleh Valley* proved to be one of the most controversial issues during the whole mapping process. On one hand, there was a desire to maintain a territorial link between the predominantly Arab Galilee and Syria. On the other was the fact that the Jews had been granted a concession in the Huleh. MacMichael (along with his chief advisor, Douglas Harris) insisted upon inclusion of the Huleh Valley within the Jewish state, maintaining, inter alia, that only Jews would be able to cultivate such swamp land, but chiefly as compensation for his proposed truncation of other parts of the state. MacMichael's stance influenced Stanley and the Colonial Office, and affected the Cabinet Committee's decision. MacMichael stood firm on this issue throughout the 1944 discussions. When postponement of the federation plan compelled him to deal with the problem of a territorial link between the Arab Galilee and Syria, he proposed a territorial by-pass ("corridor"), while continuing to insist that the Huleh Valley be included in the Jewish state. His persistence regarding the Huleh issue was the one instance in which he himself compromised his fundamental objections to the Peel Commission's "corridor" system.¹⁵

C. *The Negev and the Arava Valley*. The northern Negev, and the Beersheba and Gaza regions were included, by the Cabinet Committee, in the territory

14 *Jerusalem Report*, p. 2; also MacMichael to Stanley, February 1944, F.O. 371/40133 [E1425G]. On MacMichael's initiative and his influence on Moyne here, see Boyd Minute, May 17, 1944, C.O. 733/461/75872, part 2, hereafter, Boyd, *Cairo Notes*.

15 The question of the Huleh Valley was left undecided after the Cabinet meeting of January 25, 1944, as even Churchill supported its annexation to the Arab state, and Eden expressly insisted that the subject be left undecided. Later, in his letter to Eden (see note 23 below), Cornwallis strongly opposed the inclusion of the Huleh in the Jewish state. When the federation plan was dropped at the Jerusalem and Cairo conferences, the Huleh issue became even more crucial.

of the Arab state, due largely to pressure exerted by MacMichael and Sir Douglas Harris. But MacMichael's position regarding the territory south of this boundary line and down to the Gulf of Aqaba was conditional. Its future was to be determined on the basis of an assessment of its absorptive capacity, to be made as soon as possible by an independent committee. Should its development prove possible, making it suitable for the absorption of immigrants, it could be annexed to the Jewish state (if partition was decided upon). Should it become obvious that the Negev was incultivable, there would be no point in allocating it to the Jews: the political damage caused by unnecessary provocation of the Arabs would outweigh any benefits to the Jews.¹⁶ MacMichael pressed for a swift decision, explaining that it would probably be impossible to obtain the Jews' agreement to the present proposal for a Jewish state, should the Negev and Arava Valley be closed to Jewish immigration and settlement. In this case, he explained, the state would be even smaller than the one outlined by the Peel Commission, though it would be richer in land and water resources. Lord Moyne opposed MacMichael on the Negev issue. He held the same opinions on this question as Sir Kinahan Cornwallis, British Ambassador to Iraq, and Sir Miles Lampson, British Ambassador to Egypt, who demanded the immediate inclusion of *all* of the Negev in the Arab territory.

D. *Jaffa and Haifa* were also controversial points throughout the course of the Committee's work. MacMichael insisted upon their inclusion in the Jewish state, although he was aware of the fact that this would disturb its demographic balance. Moreover, he maintained his position despite the fact that he shared the prevalent opinion that this particular recommendation would arouse the most bitter Arab opposition. MacMichael's persistence on this issue, was due, among other things, to his objection to the "corridor" system proposed by the Peel Commission to solve similar problems. MacMichael's recommendation to include Haifa in the Jewish state was based on the assumption that the latter would sign a treaty with Britain safeguarding Britain's economic and strategic interests there (in Haifa harbor).

E. *The State of Jerusalem*. MacMichael and Douglas Harris put a great deal of work into this subject, whose various aspects preoccupied everyone involved in the committee's work. MacMichael saw it as one of the most successful features of the plan. At one stage, he even saw it as the foundation of the plan as a whole and suggested highlighting it in any public campaign that would follow the plan's disclosure. It would, he assumed, be the least controversial aspect. He conceived of the State of Jerusalem as the key to the reorganization of the whole Middle East, overshooting here the actual intentions of the Cabinet Committee. Boyd thought his arguments convincing but far too

16 This was the attitude of MacMichael expressed in his letter to Stanley, September 9, 1943, F.O. 371/35040 [E6311G], even before he had expressed his support of partition.

optimistic. He expected much stronger Zionist and pro-Zionist opposition to the plan than MacMichael did.¹⁷

Oliver Stanley and the rest of the Cabinet Committee were influenced by MacMichael's assessments of the plan with regard to its chances of acceptance by the Arabs, the scope of possible opposition to it and the extent to which force would be required to implement it. These assessments and particularly his forecasts as to the reaction of the neighboring Arab countries and his optimism as to the finality of the plan brought down upon him the wrath of the plan's opponents, first and foremost, those in charge of the Eastern Department in the Foreign Office.

The Cabinet Committee's plan contains several items that deal with these problems. Its authors assumed that the 343,000 Arabs who would allegedly become citizens of the Jewish state, would react with deep resentment. "To what extent this resentment will be lasting will depend largely upon the treatment, political, cultural and economic, accorded by the Jewish majority, to the Arab minority."¹⁸ The authors predicted:

As regards the Arabs, local outbreaks are inevitable, particularly in Jaffa, and much sympathy for those so rebelling will doubtless be excited both inside and outside Palestine. Resistance will have to be faced and dealt with; the extent to which Arabs in the Arab areas of Palestine will associate themselves with such resistance will depend largely upon whether or not it is possible to offer them security for themselves by merging them in a Greater Syria. In the neighboring states, the solution will probably not be regarded as so iniquitous as to warrant an indefinite prolongation of violent opposition. The view of the authorities on the spot [MacMichael, Moyne—G.C.] is that the scheme embodies the maximum concessions to the Jews which can be granted without the certainty of civil war and of widespread disturbance throughout the Middle East. . . .¹⁹

and added that

It is certain that no reasonable scheme of partition will be acceptable to either party. We believe the scheme which we propose to be both reasonable and fair

17 MacMichael elaborated upon this subject in his letter to Stanley, December 12, 1943, C.O. 733/4671/75872, part 1. In his minute to this letter Boyd remarked that "the High Commissioner certainly makes out a good case for concentrating the limelight on the least controversial aspect of the partition plan, i.e., the establishment of a Jerusalem state or territory." Boyd, however, was less optimistic and added: "We must, however, expect a determined effort on the part of the Zionists to secure a political—as distinct from a religious—foothold in Jerusalem. It is surprising, indeed, that the proposal to leave Jerusalem outside the Jewish state did not meet with criticism from those members of the Ministerial Committee who have strong Zionist sympathies (Amery and Sinclair, G.C.). Boyd Minute, January 22, 1944, *ibid.*

18 *Committee's Plan*, item 17H.

19 *Ibid.*, 171.

in all the circumstances, and think that His Majesty's Government should accept and face the risks involved in its implementation.²⁰

The Committee, then, was chiefly influenced by MacMichael's estimate of the chances of Arab consent, a fact corroborated by Boyd's direct evidence: "The Committee, I think, realizes that the effect on the Jews and Arabs of promulgation of a partition scheme can only be a matter of conjecture. They accepted the High Commissioner's views which are reproduced in Para. 171 of the report."²¹ Lord Moyne's view was similar to MacMichael's. From the very first stage of its work, the Committee consulted with a third "man on the spot," Richard Casey, Minister Resident in the Middle East (until January, 1944) in addition to Lord Moyne, who participated in the Cabinet Committee's decisive meetings, towards the end of 1943, as a full member, and Harold MacMichael. Disagreeing with MacMichael and Lord Moyne, Casey was quick to raise his objections to their assessments, before the plan was even presented to the Cabinet.²²

It was only after the Cabinet had approved the fundamental principles of the Committee's proposal, at its session on January 25, 1944, that it was brought to the knowledge of Britain's ambassadors and representatives, as well as her commanders-in-chief in the Middle East, with a request for their comments. Most of these officials indeed proceeded to express their disagreement with the Cabinet Committee's optimism regarding possible Arab reaction throughout the Middle East, and with MacMichael's optimistic assessment, on which the Committee had relied. The main arguments in favor of the opposite view were formulated by Cornwallis in his comments on the Cabinet Committee's recommendations, dispatched from Baghdad on February 24, 1944.²³ In this document, which later became the basis for all of the Eastern Department's memoranda concerning the future of Palestine, Cornwallis (seconded by Killearn) claimed that partition of Palestine would arouse radical reactions in all of the Middle Eastern Arab countries, undermining Britain's status and opening the way to the undesirable possibility of penetration by other powers.

This subject was one of the main bones of contention at the Cairo Conference, when MacMichael defended his view against the unified opinion of most of the other participants. In the course of the debate, MacMichael, according to Moyne's report, stated that

He did not believe the outcry in the Arab world would be as serious as had been suggested. Of course we would be accused of bad faith. We always were.

²⁰ *Ibid.*, 18.

²¹ Boyd, Minute, January 22, 1944, C.O. 733/461/75872, part 1.

²² *Ibid.*

²³ F.O. 371/41034 [E1494].

It was the usual Arab gambit. He thought that after a brief period of disturbance, the Arabs would accept the scheme, reluctantly, but realizing that the lesser evil was for the Jews to be isolated and controlled.

Lord Moyne concurred with MacMichael on this as well, though less avidly.²⁴

V

On the subject of *timing*, MacMichael was alone, even among those who supported partition in principle. While all of them, led by Churchill, were determined to postpone the declaration of the new Palestine policy until the war was over (at least until the victory in Europe was final, and, if possible, until Japan had been defeated), MacMichael believed it necessary to announce the new policy as soon as possible. His opinion was founded on two points: what he believed to be the most opportune moment for Britain to enforce the policy and his apprehension that various events (such as the pressure of Jewish immigration before the end of the war) would force the government's hand. As early as January 30, 1944, in his initial reaction to the Cabinet's decision, MacMichael claimed that very shortly, in the coming months, the British government would be compelled to make its new policy public.²⁵ A month and a half later, when questioned by Stanley about the timing and character of the consultations to be held with the parties involved (in accordance with the government's pledge to consult the parties concerned before making any policy changes), MacMichael again commented on the need to prepare for an early declaration, though it was not this that he had been asked about. MacMichael maintained that the partition plan might soon have to be made public and that therefore President Roosevelt should be informed of it soon after its approval by H.M.G.²⁶ As MacMichael's belief in the judiciousness of the partition plan grew stronger, he became more and more convinced of the need to declare and enforce the policy immediately, without waiting for the war to end. MacMichael dedicated the last paragraphs of his letter to this subject, on which he was utterly isolated.²⁷

Following the War Cabinet's approval, in principle, of the Cabinet Committee plan, on January 25, 1944, the Colonial Office began to work out the

24 Concerning MacMichael's opinion, see *Cairo Report*, p. 5. On the differences of opinion regarding the subject, see F.O. 371/49135 E2987. See also Boyd Minute, June 9, 1944, C.O. 733/461/75872, part 2; Moyne memorandum, November 1, 1943, P(M)(43) 15 CAB 95/14; and Boyd Minute, January 5, 1944, C.O. 733/461/75872, part 1.

25 Boyd Minute, February 1, 1944, C.O. 733/461/75872, part 1.

26 MacMichael to Stanley, March 3, 1944, *ibid.*, part 2. See also Palestine Policy, F.O. 371/40136.

27 *The MacMichael Letter*.

plan's details—in accordance with the Cabinet's stipulations, while the Foreign Office began to employ delaying tactics, with the intention of thwarting the plan completely. This soon produced disaffection between the Foreign Office and the Colonial Office, and the tension even pervaded the relationship between Stanley and Anthony Eden, the Foreign Secretary. By April 1944, the Colonial Office was well aware of the delaying tactics being employed by the Foreign Office in this matter.²⁸ Within the Colonial Office, it was MacMichael who then became the plan's most staunch and persistent advocate, constantly backing Stanley in his struggle with the Foreign Office. MacMichael's growing enthusiasm attracted attention among Colonial Office officials. As early as January 1944, Boyd commented on an enthusiastic letter from MacMichael: "Sir H. MacMichael's enthusiasm for the Committee's plan is evidenced by the number of communications he has sent us about it in recent months."²⁹

Apparently, the part played by MacMichael soon became obvious to the Foreign Office. In his letter of January 31, 1944, Sir Maurice Peterson wrote to Sir George Gater, Permanent Under Secretary in the Colonial Office, questioning MacMichael's competence in Middle Eastern affairs (excluding Palestine and Transjordan) and disparaging his assessments.³⁰ While the Foreign Office hoped to "dislodge" Moyne from his pro-partition position, as his opinions were assumed to be inconclusive as yet, MacMichael was considered a "lost case" whose influence upon Stanley was quite harmful.³¹ Officials at the Colonial Office were disturbed by the mounting criticism and hostility evidenced by the Eastern Department of the Foreign Office towards MacMichael. In an attempt to alleviate this state of affairs, Gater, among other things, suggested a meeting between Kirkbride (who was in London for a short visit) and Peterson. The meeting, which took place on April 12, 1944, did nothing to reconcile the disparate views of the Foreign Office and the Colonial Office. Neither did it blunt the criticism of Sir Maurice Peterson, who felt that "the High Commissioner did not appreciate the probable force of the Arab reactions from outside Palestine and he was disappointed that Sir Harold had not himself opposed the scheme of partition."³²

The Eastern Department persisted in its extremely negative attitude towards MacMichael, until his resignation, expressing it even in a strong reaction to MacMichael's letter to Stanley of July 17, 1944. Stanley passed the

28 See Boyd Minute, April 14, 1944, C.O. 733/461/75872, part 2, and Peterson Minute, July 21, 1944 and Baxter Minute, August 2, 1944, F.O. 371/40136, pp. 101-102.

29 Boyd Minute, January 22, 1944, C.O. 733/461/75872, part 1. See also Harris to Boyd, April 9, 1944 and Boyd Minute, May 17, 1944, *ibid.*, part 2.

30 Peterson to Gater, January 31, 1944 and Boyd Minute, February 1, 1944, *ibid.*

31 Peterson Minute, March 12, 1944 and Eden Minute, March 12, 1944, F.O. 371/40134, p. 2. See also Peterson Minute, May 26, 1944, *ibid.*

32 *Kirkbride Report* and Boyd Minute, February 1, 1944, C.O. 733/461/75872, part 1; Boyd Minute, April 14, 1944, *ibid.*, part 2.

letter on to Eden, remarking that it "contained a brilliant exposition" on the subject, "couched in his usual terse and vigorous style." Eden's initial reaction, in a minute, was merely a remark on its style: "I confess that I find the style irritating and would prefer. . . prose. But then, of course, plain English is hard to write."³³ Though Maurice Baxter, Head of the Eastern Department was openly impressed by the letter, and agreed with a large part of its analysis, he continued to oppose its conclusions, citing, *inter alia*, Cornwallis's view (see above, sec. IV), that "we cannot try to enforce partition without alienating the Arabs." Baxter proposed the acceptance of the assessment given by Cornwallis, since "[he is] far more an Arab expert than Sir H. MacMichael," and concluding that it was necessary to find a solution other than partition.³⁴ Baxter agreed with MacMichael that the future of Jewish immigration was the crux of the problem, but he claimed that MacMichael was led to invalid conclusions (partition) by his underestimating H.M. Government's desire or ability to prevent Jewish immigration or combat illegal immigration. Baxter added that this view of the High Commissioner's, one which was "not very complimentary to the Cabinet or to future Cabinets," was not necessarily true, and as partition was a poor solution and any other solution would necessitate control over Jewish immigration,

. . . H.M.G. *must*, whether they like it or not, adopt a strict and effective policy regarding Jewish immigration. They cannot afford, in their own interest, to do otherwise. The control of Jewish illegal immigration may be difficult but it has got to be solved somehow.³⁵

Peterson also saw the crux of the problem in Item 4 (i.e., immigration) of MacMichael's letter. MacMichael's belief that continued Jewish immigration, of any dimensions whatsoever, to an unpartitioned Palestine, "would be disastrous to our imperial interests, to the security of the Middle East, to the Arabs. . . and to the Jews. . ." was incomprehensible to Peterson. Regarding MacMichael's assumption of Britain's inability " . . . to counter the determination of the Jews to immigrate in mass," Peterson considered MacMichael unqualified to make it. In point of fact, Peterson had disqualified MacMichael and his assessment precisely because of his "original sin," namely, his mistaken and misleading adherence to the partition plan. His support for partition

33 F.O. 371/40137 [E5048].

34 Baxter Minute, August 27, 1944, *ibid.* "Sir Maurice Peterson's comment on Sir H. MacMichael's knowledge of the Arab world is rather surprisingly unfriendly in tone. Any man who has been High Commissioner for Palestine and Transjordan for nearly six years must have acquired in the course of ordinary current administration a fair knowledge of affairs in the neighboring Arab countries. Sir Harold is, moreover, an Arabic scholar of repute, and has throughout his career made a close study of Arab problems." See also note 25 above.

35 Baxter Minute, August 27, 1944, F.O. 371/40137 [E5048].

was the reason for the *vehement* attack on his qualification and not the other way around. This motive was soon disclosed to his colleagues by a somewhat puzzling sentence in his remark on Stanley's comments on MacMichael's letter: "I don't share Col. Stanley and the C[olonial] O[ffice]'s enthusiasm for the retiring H[igh] C[ommissioner]. Sir H[arold] M[acMichael] has been the protagonist of the erroneous idea that partition spells finality."³⁶

VI

When MacMichael left office, the Foreign Office was still using the delaying tactics that had brought the Cabinet Committee's work to a standstill. Following the attempt on MacMichael's life, the War Cabinet hastened to raise the subject again, subsequently deciding to accelerate the Committee's work. The Foreign Office, however, succeeded in obstructing progress, and as 1944 ended and 1945 began, finally managed to breach the strong front supporting partition (i.e., Churchill and the members of the Cabinet Committee, the Colonial Office, Lord Moyne, MacMichael and his government, and Alec Kirkbride). Many factors were at work eroding the support for partition, at all the levels of influence or policy-making. Of relevance to this discussion is the fact that MacMichael's replacement by Lord Gort and the appointment of Sir Edward Grigg (eventually Lord Altrincham) as Lord Moyne's successor may be counted among these factors.

In any event, the war in Europe ended, H.M. Government was replaced, and no version of the partition plan was ever declared official policy. Consequently, the idea was never raised, as planned, in discussions with the United States. The government of Attlee and Bevin (including George Hall, the new Colonial Secretary) adopted what was basically the Eastern Department's policy. MacMichael's prognosis soon proved to have been sound. The question of Jewish immigration proved to be the crux of the problem, and any political solution had to be adapted to it, as the converse was impossible. There is, of course, no way of knowing what would have happened had the British Government adopted the Cabinet Committee's plan, and initiated partition. What did happen, however, is well known. Many of MacMichael's predictions concerning the dimensions of Jewish immigration, and the options open to H.M. Government were accurate. The course of events finally did lead to partition, but this happened in an unexpected manner, with the British losing control of events. In 1946 Truman found himself forced to support partition, largely due to the ineptness of British immigration policy.

On June 24, 1937, in the midst of the internal Zionist controversy, concerning the Peel Commission's partition plan, Ben-Gurion wrote Moshe Shertok

³⁶ Peterson Minute, August 28, 1944, *ibid.*

(later Sharett):

I ask myself—if I were an Arab, imbued with national political consciousness, unwilling to come to terms with the *fait accompli* of Zionism, and even less willing to face the possibility of further Zionist enterprises, but prepared to do battle, or to revolt, regardless of the outcome—would I object, and fight and revolt less against continuation of immigration than against partition? I would surely fight partition *as well*, for it transfers *a part* of my country to Jewish hands, but I would protest with much more vehemence, bitterness and desperation against an immigration destined to deliver the whole country with all of its Arab residents into Jewish hands. What Arab knows no arithmetic, or doesn't understand that an immigration of sixty thousand a year means a Jewish state in the whole of Palestine? And if I were faced with a choice between two imperatives, having to submit to one, I would—as an Arab—undoubtedly choose partition as the lesser of two evils. This is not only a rational analysis, it is a reality. You'll not find a single Arab, and certainly not an Arab politician or leader, who would agree, either openly or surreptitiously, to mass Jewish immigration. Not a few Arabs, however, would agree to partition. Therefore, even from *the English point of view* your argument is incorrect, since the English know that they will meet up with less Arab resistance here than on continued immigration. This is the simple and positive reason for the Report made by the Royal Commission, that calculated this *English* balance, and proposed partition. For it is the lesser evil from the *English* point of view as well, as it is the lesser evil from the *Arab* point of view.³⁷

It seems that MacMichael saw the situation in 1944 as Ben-Gurion had seen it in the summer of 1937. Their analysis and assessments contain some striking similarities. Ben-Gurion's statements refer to the opinions held by one school of thought among British policy makers, the one to which MacMichael indeed belonged in 1944, though Zionist leaders were unaware of it. Both in 1937 and in 1944, however, it was another school of thought that prevailed, one that did not see partition as the lesser evil from an Arab point of view, and therefore did not see it as the lesser evil from a British point of view. Both in 1937 and in 1944, members of this school presumed that it was possible to stop Jewish immigration, and that this was a better solution than partition—for the Arabs and thus for the British.³⁸

In 1939 this school prevailed on grounds of imminent war, in 1945—due to a change of government. In both instances it was the men in charge of the Eastern Department of the Foreign Office who engineered the plan's dissolu-

37 Ben-Gurion, *Memoirs* (Hebrew), vol. 4, Tel Aviv, 1974, pp. 240-241.

38 Ben-Gurion was aware of the fact that it was the second school of thought in British politics which was gaining the upper hand in the latter half of 1937. *Ibid.*, p. 461.

tion, and in both instances they were aided by the War Office and the Chiefs of Staff. When MacMichael assumed office in March 1938—as H.M.G. was retreating from support of partition as proposed by the Peel Commission—he was a strong opponent of partition. Six-and-a-half years later, prior to his retirement, he had become a strong advocate of partition. However, while the outbreak of the war enabled the adversaries of partition to adopt a policy blocking Jewish immigration, the end of the war and its aftermath created a situation that vindicated some of MacMichael's predictions regarding the British Government's limited ability to contend with the problem of Jewish immigration.

- 39 A shorter version of this article appeared in Hebrew in *Hamizrah Hahadash*, vol. 25, nos. 1-2, Jerusalem, 1975. Since then several books and articles have appeared, dealing at length with some of the issues mentioned in this article. The reader is referred to the following: For general surveys of British policy in Palestine: Michael J. Cohen, *Palestine: The Retreat from the Mandate, 1936-1945*, London, 1978; Nathaniel Katzburg, *The Palestine Problem in British Policy, 1940-1945* (Hebrew), Jerusalem, 1976, abstract and documents in English; and Nicholas Bethell, *The Palestine Triangle*, London, 1979. For aspects of British policy and Pan-Arabism: Ahmed M. Guma'a, *The Foundation of the League of Arab States*, London, 1977; and Yehoshua Porath, "Britain and Arab Unity," *The Jerusalem Quarterly* 15, Spring 1980. For H.M. Government's policy and MacMichael's attitudes towards the rescue of Jews in Europe and their immigration to Palestine: Bernard Wasserstein, *Britain and the Jews of Europe*, London, 1979; and Martin Gilbert, *Exile and Return*, London, 1978. For a detailed description and comprehensive analysis of British policy in Palestine from 1939 to 1945: Ronald Zweig, "British Policy in Palestine, 1939-1943: The Fate of the White Paper," Ph.D. Thesis, to be published shortly. For documents on British policy in Palestine: Gavriel Cohen, *Winston Churchill and Palestine* (Hebrew), Jerusalem, 1975; and idem, *The British Cabinet and Palestine* (Hebrew), Tel Aviv, 1975 (introductions in English in both).

The MacMichael Letter

TOP SECRET.

High Commissioner for Palestine
Jerusalem 17 July, 1944

Sir,

Before relinquishing my post as High Commissioner for Palestine I think it due, not only to His Majesty's Government but to myself, that I should summarize in brief and general terms the views regarding future policy which I have formed as a result of continuous contact with the problem of Palestine during the last six and a half years. In doing so I may be forgiven if I abstain from supporting my theses at every point with detailed argument and documentation. Looking back on all that I have written and said during my tenure of office I do not think that I have failed to cover the ground sufficiently, and

*Occidit miseros crambe repetita magistros.**

2. One point I would make clear at the outset. While not by any means devoid of sympathy for Jews, Levantines or Arabs, nor for such of their aspirations as are not mutually exclusive, I hold the primary criterion to be the good name and security of our own Empire. To the need for safeguarding these I regard all factional considerations as subsidiary. Nor do I find myself, in consequence, faced with any dilemma, since the interests of Jews and "Arabs" alike are bound up essentially with our own, however little they may at present realize the fact. I could, indeed, wish that the many discussions and debates which have taken place upon the subject of Palestine during the last quarter of a century might have been marked by a more positive enunciation of our own requirements and duties. These are not fit subjects for qualification, reservations and postscripts, but for title-page, preface and epilogue. An attitude of altruism is unconvincing to the Semitic races and greater frankness would have served to enhance appreciation of our bona fides.

3. As a rule the opening approach to the problem of Palestine has been directed to its political status. Is it to be an all-"Arab" State or an all-Jewish State, a binational State or two separate States, or should it be re-incorporated within the framework of the Empire, or be placed under international administration? The problem of Jewish immigration has, of course, been recognized as most important under any dispensation, but it has been treated as though it were secondary, in point of time, to the main problem. My own view is that the question of the future political status of Palestine can only be answered when a clear decision has been reached upon the antecedent ques-

* It is the twice-cooked cabbage that wears out the master's life. Juvenal, *Satires* 7, 15.

tion of the policy to be followed in respect of immigration, and that decision, I hold, should not be reached until we are sure whether or not mass immigration is more conducive to our imperial interests than a system of strict and close control under which each application for entry would be judged upon its intrinsic merits.

It will hardly be disputed that, if His Majesty's Government accept the basic tenet of political Zionism, namely the right of the Jews to enter the Land of Israel to the limits of its hypothetical capacity, the steps to be taken in the politico-constitutional field must be widely different from those required in the contrary case.

4. It is my own belief that the continuance of Jewish immigration on any considerable scale into an undivided Palestine would be disastrous to our imperial interests, to the security of the Middle East, to the Arabs, whose fear of a Jewish deluge is not without justification, and to the Jews themselves, for whom a process of gradual percolation in an atmosphere of qualified receptivity offers a far brighter future than does the attempt to obtain by force what is not theirs to take nor ours to give. Largely for this reason, being doubtful whether His Majesty's Government has in any case the actual power to counter the determination of the Jews to immigrate in mass, I have felt constrained to advocate partition as offering the only remaining hope of localizing the trouble to come without inflicting grave injustice upon either of the rival claimants to domination.

5. It may be objected that after the war, when Europe has been freed and when Palestine is in the throes of unemployment, the urge to come to Palestine will be small. The Jewish Agency is fully alive to this danger threatening the fabric of their political ambitions. They are exerting, and will continue to exert, the most strenuous and highly organized efforts in every quarter of the globe to counteract it. Whether they will succeed or not cannot be known with surety, but the power of rhetoric, reinforced by funds which are seemingly inexhaustible, to sway the emotions of an imaginative and persistent people is very potent. The issue is, at least, in doubt, and I cannot think it safe or wise to place such reliance upon the rejection by world-Jewry of an emotional appeal made for the sake of the Land of Israel, as to assume that the problem will solve itself automatically. Furthermore, I am by no means sure that, even if in the first instance the tempo of immigration were slowed down as a result of economic factors, violent racial conflicts, starting in an undivided Palestine and spreading fanwise, could be avoided for any length of time. The old uncertainty, the old fears, the old mistrust would remain, and these would be the tinder for conflagration in the future as in the past.

6. This brings me to my central point. Were it practicable to stop mass immigration, to control the intake strictly, as it is controlled in every other country in the world, and to permit the natural processes of digestion to operate, I can conceive of almost any political structure (always excepting an

international administration) as capable of achieving stability. In the contrary case I see no alternative to partition, whereby Jewish immigration would lose most of its terror for the Arab—and much of its attraction for the Jew. Jewish immigration into a Jewish State would become a problem for the Jews themselves to deal with as they thought best.

By partition it may be possible to save the Middle East from major disturbances and prevent our name being blackened for generations from India to Egypt and from Aden to Aleppo. I do not deny that it will involve riots and some bloodshed, protests and speeches galore from both sides, but I am convinced that the situation, firmly handled, can be restored with no great damage done and no permanent detriment to our essential interests. Some degree of finality will at long last have been achieved and the way remain open to the gradual consolidation of inter-racial relationships. Jews and Arabs alike would enjoy the possession of their own respective territories, the former protected by international guarantees for their security and the latter relieved from the fear of further encroachments at the instance of a foreign mandatory. For neither would there be the same inducements as before to out-vie the other in a crescendo of demands for more.

7. As things stand, with fanatical extremism growing daily, partition has come to provide the only road out of an impossible impasse. As a conception of statesmanship the further parcellation of this small land would seem fantastic if viewed in detachment from the errors of the past. But, unfortunately, the present situation is the logical outcome of the dubiety with which the ulterior intentions of the Balfour Declaration were originally shrouded and of the permutations and uncertainties of policy which have followed. Maybe partition must be interpreted as the deferred penalty of vacillation, but if it is treated as an opportunity for well-planned reconstruction it need not constitute a final confession of failure.

8. Thus, in my view, the prerequisite of restoring peace and, eventually, goodwill in the Middle East is either the stoppage of mass immigration into Palestine or its confinement to a defined area. The former involves two elements on the part of His Majesty's Government, intention and ability. In pursuance of the intention it would be necessary to resolve the ambiguities and inconsistencies of the Balfour Declaration by proclaiming that it has been faithfully fulfilled in so far as the inconsistencies permit. The matter of ability, as we know from the bitter experience of dealing with illegal immigration in the past, presents a difficulty which, in the face of Jewish determination, may seem almost insurmountable for His Majesty's Government, though less so for a group of independent Arab States. The alternative of partition is at least practicable and not unfair. It is easier to square it with the main clause of the Balfour Declaration, the pledge to Jewry, than with the proviso safeguarding Arab rights, but it is hard to see how pledge and proviso can be squared with one another in any case, and the time has come when the Gordian knot must be cut.

9. If my assumptions are wrong and the intention and the ability strictly to control immigration stand valid, the case for partition, so inherently weak when viewed in its historical aspect, loses force. Pride of place could then be given in discussion to the question of the best form of government for Palestine. As I see it, the Mandate in its present form would disappear and with it that too potent international body the Jewish Agency. On that condition the two practicable alternatives would remain, incorporation within the framework of the Empire, or a binational régime for an indefinite period under British control. My instinctive preference would be for the former; my realization of the obvious obstacle leads me to the latter, including a system of parity of representation for Jews and Arabs notwithstanding the discrepancy of actual numbers. For long I held the view that this was practicable. Since I became persuaded that His Majesty's Government would not, and probably could not, strictly and effectively control immigration, I have come, if for no other reason, to regard partition as *faut de mieux* inevitable.

10. I would add that I am convinced that the problem of Palestine can never be satisfactorily solved in terms of Palestine alone. Whether Palestine becomes two independent States or one binational State, its re-integration, together with Transjordan, into the larger unit of which it has formed a part throughout history, is necessary to the economic stability of its people and will be conducive to the growth of peace and progress in the Middle East. Left entirely to its own devices the Levant, torn by the fissiparous forces of intrigue, ambition and inefficiency, will dissolve into chaos. We cannot afford that this should happen and some form of supervisory tutelage, in the form, perhaps of an arbitral commission, together with the grant of full and ample facilities for our armies, navies and air-forces, is surely essential. If we cannot undertake the task alone, I see no alternative to a joint control—a very different thing from international administration—exercised by the Powers whose interests are predominant in the Levant and who are prepared to share in its responsibilities.

If the dictionary definition of "catalysis" is correct: "The decomposition of a compound and the recomposition of its elements by the presence of a substance which does not itself suffer change," catalysis would seem to be the recipe for the Levant.

11. The problem of Palestine and the Levant which are so closely interrelated, have been reviewed separately upon many occasions since the close of the last war. It is vital that they be dealt with as a whole. Moreover, in so far as concerns Palestine, there has, I venture to say, been a tendency to overlook the great changes which take place during each interim period. These have been more marked than ever in recent years in respect of the state of public opinion prevalent among the two communities primarily affected, and since the term "public opinion" is suggestive of the ephemeral, I hasten to add that I use it to mean no less than national determination. No one would assume that what

might have been possible in 1918 would therefore be possible now, but I doubt if it is fully realized that what might have been possible, e.g., in 1943, may present graver difficulties in 1945 or 1946.

The need, in the light of our present vast commitments, to defer a final settlement until after the present war is clear enough, but there are penalties on the other side. Of these, bearing in mind that any form of settlement must involve the use of force, the first is that there may well be less willingness on the part of our own people, in the general atmosphere of relief that will follow the cessation of hostilities in Europe, to embark upon a further campaign against those who have hitherto given us friendship and good service. The repression of disorders started during the period of hostilities would have been open to less obvious objection.

The second penalty is that, as the end of the war draws nearer, both Jews and Arabs are intensifying their efforts to prepare for the day of reckoning which they see looming close ahead. Determination is becoming daily stiffer; the bidding is getting higher; leaders are becoming more deeply committed by slogans and pledges; arms are being collected. To these tendencies the publicity given, on the one hand, to "Arab Unity" talks, and, on the other, to Zionist propaganda in America, act as violent stimuli, and though the latter will no doubt lose its intensity when the presidential election is over it will have played its full part in the exacerbation of Arab sentiment and the encouragement of Jewish ambition. In each community there is a considerable minority which is "bloody, bold and resolute," though the majority are, it is true, somewhat lacking in boldness and resolution.

12. I am sending copies of this dispatch to His Majesty's Minister Resident in the Middle East, His Majesty's Ambassadors in Cairo and Baghdad and His Majesty's Ministers in Beirut and Jedda.

I have the honor to be,

Sir,

Your most obedient, humble servant,

Harold MacMichael

High Commissioner for Palestine

